

รายงาน

การประชุมประธานรัฐสภาโลก ครั้งที่ ๔

(The Fourth World Conference of Speakers of Parliament)

ระหว่างวันที่ ๓๑ สิงหาคม - ๒ กันยายน ๒๕๕๘

นครนิวยอร์ก สหรัฐอเมริกา

รายงาน
การประชุมประธานรัฐสภาโลก ครั้งที่ ๔
(The Fourth World Conference of
Speakers of Parliament)

ระหว่างวันที่ ๓๑ สิงหาคม - ๒ กันยายน ๒๕๕๘
นครนิวยอร์ก สหรัฐอเมริกา

Inter-Parliamentary Union
For democracy. For everyone.

Fourth World Conference of Speakers of Parliament

United Nations Headquarters, New York
31 August to 2 September 2015

รายงานการประชุมประธานรัฐสภาโลก ครั้งที่ ๔ ระหว่างวันที่ ๓๑ สิงหาคม – ๒ กันยายน ๒๕๕๘ นครนิวยอร์ก สหรัฐอเมริกา

จัดทำโดย

ฝ่ายเลขานุการคณะผู้แทนสภานิติบัญญัติแห่งชาติ
ในการประชุมประธานรัฐสภาโลก ครั้งที่ ๔
กลุ่มงานสหภาพรัฐสภา
สำนักองค์การรัฐสภาระหว่างประเทศ
สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร
โทร. ๐ ๒๓๕๗ ๓๑๐๐ ต่อ ๓๑๗๘

ออกแบบปก

นางสาวนิภาพร อุ่นคำภา
เจ้าพนักงานบันทึกข้อมูลชำนาญงาน
กลุ่มงานบริหารทั่วไป
สำนักองค์การรัฐสภาระหว่างประเทศ
สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

ปีที่พิมพ์

ธันวาคม ๒๕๕๘

จำนวนหน้า

๗๗ หน้า

พิมพ์ครั้งที่

ครั้งที่ ๑ จำนวนพิมพ์ ๓๐๐ เล่ม

คำนำ

การประชุมประธานรัฐสภาโลกเป็นการประชุมในระดับสุดยอดของฝ่ายนิติบัญญัติ ที่จัดขึ้นทุก ๆ ๕ ปี ด้วยความร่วมมือของสหภาพรัฐสภา (Inter – Parliamentary Union : IPU) และสหประชาชาติ (United Nations : UN) ในฐานะพันธมิตรระดับองค์การระหว่างประเทศ โดยมีวัตถุประสงค์สำคัญในการส่งเสริมให้เป็นเวทีสำหรับการหารือและประสานความร่วมมือของรัฐสภาในระดับสูงสุด

การประชุมประธานรัฐสภาโลก ครั้งที่ ๔ นี้ เป็นการรวมตัวกันของประมุขฝ่ายนิติบัญญัติจากประเทศสมาชิกสหภาพรัฐสภา หัวหน้าองค์กรผู้สังเกตการณ์ของสหภาพรัฐสภา และบุคคลสำคัญจากภาครัฐบาล อีกทั้งเป็นการประชุมที่เกิดขึ้นในวาระที่สำคัญต่อประชาคมโลกที่สหประชาชาติพิจารณารับรองเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (Sustainable Development Goals : SDGs) ในเดือนกันยายน ๒๕๕๘ โดยปฏิญญาการประชุมประธานรัฐสภาโลก ครั้งที่ ๔ ได้รับการนำเสนอต่อที่ประชุมสุดยอดสหประชาชาติ (UN Summit) จึงเป็นการส่งสัญญาณที่มีผลต่อการสร้างความเชื่อมโยงระหว่างการดำเนินการโดยฝ่ายนิติบัญญัติที่เกี่ยวข้องกับวาระการพัฒนา (Transformative Agenda) เพื่อประโยชน์ต่อกรอบการปฏิบัติงานของฝ่ายบริหารไปจนถึงปี ๒๕๗๓ (ค.ศ. ๒๐๓๐) และคาดว่าความเชื่อมโยงดังกล่าวนี้จะส่งผลให้โลกบรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนได้เต็มประสิทธิภาพ

การประชุมประธานรัฐสภาโลก ครั้งนี้ เป็นโอกาสที่คณะผู้แทนสภานิติบัญญัติแห่งชาติ นำโดย ศาสตราจารย์พิเศษพรเพชร วิชิตชลชัย ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ได้เข้าร่วมและปฏิบัติภารกิจที่สำคัญต่อการสร้างภาพลักษณ์และความเชื่อมั่นในฐานะที่เป็นองค์กรหลักของฝ่ายนิติบัญญัติไทย โดยประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติได้กล่าวสุนทรพจน์ต่อที่ประชุมในวาระของการอภิปรายทั่วไป (General Debate) เมื่อวันที่ ๑ กันยายน ๒๕๕๘ ในหัวข้อ “Placing Democracy at the Service of Peace and Sustainable Development : Building the World the People Want” เน้นกล่าวถึงหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ที่เป็นแนวทางในการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศอันนำไปสู่การพัฒนาที่ยั่งยืน และบทบาทของรัฐสภาต่อการสร้างสันติภาพเพื่อแก้ไขปัญหาความขัดแย้งในทุกกระดับ

คณะผู้จัดทำหวังเป็นอย่างยิ่งว่า รายงานการประชุมประธานรัฐสภาโลก ครั้งที่ ๔ จะเป็นอีกเอกสารหนึ่งทางประวัติศาสตร์ที่ให้ประโยชน์กับผู้สนใจบทบาทของสภานิติบัญญัติแห่งชาติในด้านการต่างประเทศ และภาพรวมของการทำหน้าที่ประมุขของฝ่ายนิติบัญญัตินบนเวทีการประชุมของสถาบันนิติบัญญัติโลก

ฝ่ายเลขานุการคณะผู้แทนสภานิติบัญญัติแห่งชาติ

ในการประชุมประธานรัฐสภาโลก ครั้งที่ ๔

ธันวาคม ๒๕๕๘

สารบัญ

	หน้า
คำนำ	ก
รายงานการประชุมประธานรัฐสภาโลก ครั้งที่ ๔	
บทนำ	๑
องค์ประกอบคณะผู้แทนสภานิติบัญญัติแห่งชาติ	๓
ระเบียบวาระการประชุมประธานรัฐสภาโลก ครั้งที่ ๔	๓
สาระสำคัญของการประชุมประธานรัฐสภาโลก ครั้งที่ ๔	๕
วันจันทร์ที่ ๓๑ สิงหาคม ๒๕๕๘	
๑. พิธีเปิดการประชุม	๕
๒. การอภิปรายเต็มคณะ ช่วงที่ ๑	
๒.๑ การนำเสนอรายงาน (Presentation of Reports)	๑๑
๒.๒ การอภิปรายทั่วไป (General Debate)	๑๔
๓. การอภิปรายเต็มคณะ ช่วงที่ ๒	
๓.๑ การนำเสนอรายงาน (Presentation of Reports) (ต่อ)	๑๗
๓.๒ การอภิปรายทั่วไป (General Debate) (ต่อ)	๒๐
วันอังคารที่ ๑ กันยายน ๒๕๕๘	
๔. การอภิปรายเต็มคณะ ช่วงที่ ๓	
๔.๑ การอภิปรายทั่วไป (General Debate) (ต่อ)	๒๓
สุนทรพจน์โดยศาสตราจารย์พิเศษพรเพชร วิชิตชลชัย	๒๖
ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ	
๔.๒ การอภิปรายกลุ่มย่อย หัวข้อ “การตรวจสอบโดยรัฐสภา : ประเด็นความท้าทายและโอกาส”	๒๗
๕. การอภิปรายเต็มคณะ ช่วงที่ ๔	
๕.๑ การอภิปรายทั่วไป (General Debate) (ต่อ)	๒๙
๕.๒ การอภิปรายกลุ่มย่อย หัวข้อ “การเปลี่ยนเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนไปสู่การปฏิบัติ”	๒๙
วันพุธที่ ๒ กันยายน ๒๕๕๘	
๖. การอภิปรายเต็มคณะ ช่วงที่ ๕ และ ๖	
๖.๑ การอภิปรายทั่วไป (General Debate) (ต่อ)	๓๑
๗. การรับรองปฏิญญาการประชุม	๓๓
บทบาทและภารกิจอื่น ๆ ของคณะผู้แทนสภานิติบัญญัติแห่งชาติ	๓๕
การเข้าร่วมงานเลี้ยงรับรองโดยประธานสภาผู้แทนราษฎร ญี่ปุ่น	๓๕
การหารือทวิภาคีระหว่างเบลารุส – ไทย	๓๖
การเข้าร่วมในพิธีวางแผ่นจารึกต้นไม้ “The Tree of Peace and Unity”	๓๗
บทสรุป ข้อสังเกต และข้อเสนอแนะ	๓๘

ภาคผนวก

- ก. ประมวลภาพกิจกรรม
- ข. ปฏิญญาการประชุม (Declaration)
- ค. สุนทรพจน์โดยประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (ในการอภิปรายทั่วไป)
- ง. สุนทรพจน์โดยประธานสภภาพรรัฐสภา (ในพิธีเปิดการประชุม)
- จ. สุนทรพจน์โดยเลขาธิการสหประชาชาติ (ในพิธีเปิดการประชุม)
- ฉ. สุนทรพจน์โดยประธานการประชุมสมัชชาสหประชาชาติ ครั้งที่ ๖๙ (ในพิธีเปิดการประชุม)
- ช. สรุปรายงานการอภิปรายกลุ่มย่อย หัวข้อ “การตรวจสอบโดยรัฐสภา : ประเด็นความท้าทายและโอกาส”
- ซ. สรุปรายงานการอภิปรายกลุ่มย่อย หัวข้อ “การเปลี่ยนเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนไปสู่การปฏิบัติ”

รายงานการประชุมประธานรัฐสภาโลก ครั้งที่ ๔
(The Fourth World Conference of Speakers of Parliament)
ระหว่างวันที่ ๓๑ สิงหาคม – ๒ กันยายน ๒๕๕๘
นครนิวยอร์ก สหรัฐอเมริกา

บทนำ

ภูมิหลังความเป็นมาของการประชุม

ด้วยสหภาพรัฐสภา (Inter – Parliamentary Union : IPU) เล็งเห็นความจำเป็นของการจัดประชุมสุดยอดระดับประมุขของฝ่ายนิติบัญญัติ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อเสริมสร้างความสัมพันธ์ภายใต้บริบทระหว่างประเทศกับสหประชาชาติ (United Nations : UN) ตามที่ได้คาดการณ์ไว้ในข้อตกลงความร่วมมือระหว่างสหภาพรัฐสภาและสหประชาชาติ เมื่อปี ๒๕๓๙ (ค.ศ. ๑๙๙๖) สหภาพรัฐสภาจึงเสนอให้มีการประชุมประธานรัฐสภาโลก ซึ่งในวาระการประชุมสมัชชาสหประชาชาติ (United Nations General Assembly : UNGA) ครั้งที่ ๕๓ และ ๕๔ สหประชาชาติได้แสดงความยินดีต่อแนวคิดริเริ่มดังกล่าวโดยสหภาพรัฐสภา ในที่สุดได้มีการจัดการประชุมประธานรัฐสภาโลก ครั้งที่ ๑ ระหว่างวันที่ ๓๐ สิงหาคม – ๑ กันยายน ๒๕๔๓ (ค.ศ. ๒๐๐๐) ณ อาคารสำนักงานใหญ่สหประชาชาติ (UN Headquarters) นครนิวยอร์ก สหรัฐอเมริกา ภายใต้หัวข้อหลัก เรื่อง “Parliamentary vision for international cooperation at the dawn of the third millennium” มุ่งเน้นหารือเกี่ยวกับวิสัยทัศน์ของรัฐสภาต่อเป้าหมายการพัฒนาแห่งสหัสวรรษ (Millennium Development Goals : MDGs) ซึ่งขณะนั้นประเด็นดังกล่าวกำลังอยู่ในความสนใจของประชาคมโลก ในครั้งนั้น ดร. นาจมา อักบาราฮี เฮปทูลลา (Dr. Najma Akbarali Heptulla) รองประธานราชยสภาแห่งสาธารณรัฐอินเดีย เป็นประธานสหภาพรัฐสภา

ต่อมา การประชุมประธานรัฐสภาโลก ได้จัดขึ้นอย่างต่อเนื่องทุก ๆ ๕ ปี ดังต่อไปนี้ (๑) การประชุมประธานรัฐสภาโลก ครั้งที่ ๒ ระหว่างวันที่ ๗ – ๙ กันยายน ๒๕๔๘ (ค.ศ. ๒๐๐๕) ณ อาคารสำนักงานใหญ่สหประชาชาติ นครนิวยอร์ก สหรัฐอเมริกา ภายใต้หัวข้อหลัก เรื่อง “Parliaments and multilateral cooperation : Meeting the challenges of the 21st century” ซึ่งนายโกลิน พลกุล ประธานรัฐสภาในขณะนั้น เป็นหัวหน้าคณะผู้แทนเดินทางเข้าร่วมการประชุม และ (๒) การประชุมประธานรัฐสภาโลก ครั้งที่ ๓ ระหว่างวันที่ ๑๙ – ๒๑ กรกฎาคม ๒๕๕๓ (ค.ศ. ๒๐๑๐) ณ อาคารสำนักงานสหประชาชาติ นครเจนีวา สมาพันธรัฐสวิส ภายใต้หัวข้อหลัก เรื่อง “Parliaments in a world of crisis : Securing global democratic accountability for the common good” ซึ่งนายประสพสุข บุญเดช ประธานวุฒิสภาในขณะนั้น เป็นหัวหน้าคณะผู้แทนเดินทางเข้าร่วมการประชุม

ที่ผ่านมา การประชุมประธานรัฐสภาโลกประสบความสำเร็จอย่างยิ่งยวด โดยที่สหภาพรัฐสภาได้รับการยกย่องให้เป็นองค์การรัฐสภาระหว่างประเทศในระดับสากลที่สร้างความแตกต่างให้เกิดพัฒนาการความร่วมมือระหว่างภาครัฐสภาและภาครัฐบาลอย่างไม่เคยปรากฏมาก่อน จึงเป็นการสร้างบรรทัดฐานในเวลาต่อมาให้สหภาพรัฐสภาดำเนินความร่วมมือกับสหประชาชาติอย่างต่อเนื่อง ขณะนี้สหภาพรัฐสภามีสถานะ

เป็นผู้สังเกตการณ์ (Observers) ของสหประชาชาติ อีกทั้งปัจจุบันสหภาพรัฐสภามีบทบาทและเข้าร่วมในการประชุมรัฐสภาในโอกาสการประชุมสมัชชาสหประชาชาติ (Parliamentary Hearings at the United Nations) และได้จัดตั้งคณะกรรมการธิการสามัญสหภาพรัฐสภา ว่าด้วยกิจการสหประชาชาติ (Standing Committee on United Nations Affairs) ซึ่งเป็นกรอบการประชุมที่มุ่งหมายพิจารณาวาระเกี่ยวกับการส่งเสริมความร่วมมือกับสหประชาชาติโดยเฉพาะ

ภาพรวมการประชุมประธานรัฐสภาโลก ครั้งที่ ๔

การประชุมประธานรัฐสภาโลก ครั้งที่ ๔ (The Fourth World Conference of Speakers of Parliament) ในระหว่างวันที่ ๓๑ สิงหาคม – ๒ กันยายน ๒๕๕๘ ณ อาคารสำนักงานใหญ่สหประชาชาติ นครนิวยอร์ก สหรัฐอเมริกา ถือเป็นกลไกที่ต่อยอดให้บทบาทของภาครัฐสภาดำเนินไปพร้อมกับกระแสโลกและสหประชาชาติ โดยเฉพาะปี ๒๕๕๘ (ค.ศ. ๒๐๑๕) เป็นปีที่ครบกำหนดการดำเนินการตามเป้าหมายการพัฒนาแห่งสหัสวรรษ (Millennium Development Goals : MDGs) หรือ “เป้าหมาย MDGs” และในขณะที่สหประชาชาติอยู่ระหว่างการพิจารณารับรองเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (Sustainable Development Goals : SDGs) หรือ “เป้าหมาย SDGs” ๑๗ ประการ อันจะเป็นเครื่องมือที่ชี้แนะแนวทางการปฏิบัติให้โลกมีความผาสุกและยั่งยืนอีก ๑๕ ปีต่อจากนี้ สหภาพรัฐสภาจึงกำหนดให้หัวข้อหลักของการประชุมคือ “Placing democracy at the service of peace and sustainable development : Building the world the people want” อันกล่าวถึงองค์ประกอบ ๓ ส่วน ได้แก่ “สันติภาพ ประชาธิปไตย และการพัฒนา” ซึ่งเชื่อมโยงกับ “เป้าหมาย SDGs” ในบริบทของสหประชาชาติ นอกจากนี้ ยังมุ่งให้ความสำคัญต่อการอภิปรายกลุ่มย่อยในเรื่องของบทบาทรัฐสภาต่อการนำ “เป้าหมาย SDGs” ไปปฏิบัติอีกด้วย

เป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนของสหประชาชาติ ๑๗ ประการ
ซึ่งเป็นหนึ่งในหัวข้อหลักในการประชุมประธานรัฐสภาโลก ครั้งที่ ๔

การประชุมประธานรัฐสภาโลก ครั้งที่ ๔ มีกลุ่มผู้ที่ได้รับเชิญให้เข้าร่วมประชุม ๒ ส่วน คือ (๑) กลุ่มที่เป็นประธานและรองประธานจากรัฐสภาสมาชิก ได้แก่ ประธานรัฐสภา รองประธานรัฐสภา ประธานสภาผู้แทนราษฎร และประธานวุฒิสภา เป็นต้น และ (๒) กลุ่มที่อยู่ในฐานะผู้สังเกตการณ์ ได้แก่ ประธานจากองค์การรัฐสภาระหว่างประเทศต่าง ๆ ในฐานะสมาชิกสมทบ (Associate Members) และองค์การรัฐสภาอื่นใดที่มีสถานะเป็นผู้สังเกตการณ์การประชุมในกรอบของสหภาพรัฐสภา รวมถึงหัวหน้าโครงการในความรับผิดชอบของสหประชาชาติ และองค์การการค้าโลก (World Trade Organization : WTO)

องค์ประกอบคณะผู้แทนสถานิติบัญญัติแห่งชาติ

- คณะผู้แทนสถานิติบัญญัติแห่งชาติ ที่เข้าร่วมการประชุมประธานรัฐสภาโลก ครั้งที่ ๔ ประกอบด้วย
- (๑) ศาสตราจารย์พิเศษพรเพชร วิชิตชลชัย ประธานสถานิติบัญญัติแห่งชาติ ในฐานะหัวหน้าคณะผู้แทนสถานิติบัญญัติแห่งชาติ
 - (๒) นายวีระชัย พลาศรัย เอกอัครราชทูตผู้แทนถาวรไทยประจำสหประชาชาติ ณ นครนิวยอร์ก ที่ปรึกษาคณะผู้แทนสถานิติบัญญัติแห่งชาติ
 - (๓) นายวีระศักดิ์ พุตระกูล สมาชิกสถานิติบัญญัติแห่งชาติ
 - (๔) พลเอก สมเจตน์ บุญถนอม สมาชิกสถานิติบัญญัติแห่งชาติ
 - (๕) พลตำรวจเอก พิชิต ควรเดชะคุปต์ สมาชิกสถานิติบัญญัติแห่งชาติ
 - (๖) พลอากาศเอก อิทธิพร ศุภวงศ์ สมาชิกสถานิติบัญญัติแห่งชาติ
 - (๗) นางสาวทิพย์ เขาวลิตถวิล รองเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร (กำกับดูแลด้านต่างประเทศ)
 - (๘) นางชลลดา กันค้อย ผู้อำนวยการสำนักองค์การรัฐสภาระหว่างประเทศ สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร และเลขานุการคณะผู้แทนสถานิติบัญญัติแห่งชาติ
 - (๙) นางสาวฉัฐนันท์ รูปขจร ผู้ช่วยเลขานุการประธานสถานิติบัญญัติแห่งชาติ
 - (๑๐) นายปัญญา โคตเถร นักวิเทศสัมพันธ์ชำนาญการพิเศษ กลุ่มงานสหภาพรัฐสภา สำนักงานองค์การรัฐสภาระหว่างประเทศ สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร และผู้ช่วยเลขานุการคณะผู้แทนสถานิติบัญญัติแห่งชาติ
 - (๑๑) นางสาวนิสาพร วิบูลย์จันทร์ นักวิเทศสัมพันธ์ชำนาญการ กลุ่มงานความสัมพันธ์ระหว่างประเทศ สำนักการต่างประเทศ สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา และผู้ช่วยเลขานุการคณะผู้แทนสถานิติบัญญัติแห่งชาติ
 - (๑๒) นายจุลทรรศน์ ไสกระจ่าง นักวิเทศสัมพันธ์ปฏิบัติการ กลุ่มงานสหภาพรัฐสภา สำนักงานองค์การรัฐสภาระหว่างประเทศ สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร และผู้ช่วยเลขานุการคณะผู้แทนสถานิติบัญญัติแห่งชาติ

ระเบียบวาระการประชุมประธานรัฐสภาโลก ครั้งที่ ๔

ในขั้นตอนการเตรียมการจัดการประชุมประธานรัฐสภาโลก ครั้งที่ ๔ คณะกรรมการเตรียมการจัดการประชุม (Preparatory Committee) อันประกอบด้วย (๑) นายซาเบอร์ โฮสเซน โชว์ตรี (Mr. Saber Hossain Chowdhury) ประธานสหภาพรัฐสภา (๒) ประธานรัฐสภาจากรัฐสภาสมาชิกที่เกี่ยวข้อง (๓) กรรมการบริหารสหภาพรัฐสภา (Executive Committee) ที่เกี่ยวข้อง และ (๔) นายมาร์ติน จุงกุง (Mr. Martin Chungong) เลขาธิการสหภาพรัฐสภา ได้พิจารณาเรื่องที่เกี่ยวข้องกับการประชุม ทั้งในส่วนของงานเตรียมการด้านกายภาพ (Practical Aspects) และการเตรียมการด้านสาระการประชุม โดยที่ประชุมคณะกรรมการเตรียมการฯ ได้กำหนดหัวข้อหลักของการประชุมประธานรัฐสภาโลก ครั้งที่ ๔ คือ “Placing democracy at the service of peace and sustainable development : Building the world the people want” อันกล่าวถึงองค์ประกอบ ๓ ส่วน ได้แก่ “สันติภาพ ประชาธิปไตย และการพัฒนา” พร้อมทั้งได้ร่วมกันยกร่างปฏิญญาการประชุม (Declaration) ก่อนนำเสนอและให้การรับรองในที่ประชุมประธานรัฐสภาโลก ครั้งที่ ๔ อนึ่ง ที่ประชุมคณะกรรมการเตรียมการฯ ได้ยกร่างระเบียบวาระการประชุม ดังต่อไปนี้

วันจันทร์ที่ ๓๑ สิงหาคม ๒๕๕๘

เวลา ๑๐.๐๐ – ๑๐.๔๕ นาฬิกา

➤ พิธีเปิดการประชุมประธานรัฐสภาโลก ครั้งที่ ๔

- ☞ สุนทรพจน์ โดย นายซาแบร์ โฮสเซน โชว์ดรี (Mr. Saber Hossain Chowdhury) ประธานสหภาพรัฐสภา
- ☞ สุนทรพจน์ โดย นายบัน คี – มูน (Mr. Ban Ki – Moon) เลขาธิการสหประชาชาติ
- ☞ สุนทรพจน์ โดย นายแซม คาฮัมบา คูเตซา (Mr. Sam Kahamba Kutesa) ประธานการประชุมสมัชชาสหประชาชาติ ครั้งที่ ๖๙
- ☞ สุนทรพจน์ โดย นายฟอเรสต์ สตีเวน วิตเทกเกอร์ (Mr. Forest Steven Whitaker) นักแสดง นักสิทธิมนุษยชน และทูตพิเศษแห่งองค์การการศึกษา วิทยาศาสตร์ และวัฒนธรรม แห่งสหประชาชาติ (UNESCO) ด้านสันติภาพและการประนีประนอม

เวลา ๑๑.๐๐ – ๑๓.๐๐ นาฬิกา (ช่วงเช้า)

➤ การอภิปรายเต็มคณะ ช่วงที่ ๑

☞ การนำเสนอรายงาน ๒ เรื่อง

- ★ การปฏิบัติตามข้อเสนอแนะอันสำคัญของที่ประชุมประธานรัฐสภาโลกครั้งก่อน และมีมติ ด้านรัฐสภาในความร่วมมือระหว่างประเทศ (Implementation of major recommendations of previous Speakers' Conferences – the parliamentary dimension to international cooperation)

ผู้เสนอ : มิส รีเบคกา คาดากา (Ms. Rebecca Kadaga) ประธานรัฐสภา สาธารณรัฐยูกันดา

- ★ การผลักดันเรื่องความเท่าเทียมทางเพศในวงงานรัฐสภา (Mainstreaming gender equality into the work of parliaments)

ผู้เสนอ : ๑. มิส ซานติ บาย ฮานูมานจี (Ms. Santi Bai Hanoomanjee) ประธานสภาแห่งชาติ สาธารณรัฐมอริเชียส

๒. ศาสตราจารย์ นอร์เบิร์ต แลมเมอร์ท (Prof. Norbert Lammert) ประธานสภาผู้แทนราษฎร สหพันธ์สาธารณรัฐเยอรมนี

- ☞ การอภิปรายทั่วไป (General Debate) หัวข้อ “Placing democracy at the service of peace and sustainable development : Building the world the people want”

เวลา ๑๕.๐๐ – ๑๘.๐๐ นาฬิกา (ช่วงบ่าย)

➤ การอภิปรายเต็มคณะ ช่วงที่ ๒

☞ การนำเสนอรายงาน ๒ เรื่อง

- ★ การมีส่วนร่วมของภาคีรัฐสภาในการกำหนดแบบแผนและปฏิบัติตามเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนชุดใหม่ (Parliamentary involvement in the shaping and implementation of the new Sustainable Development Goals)

ผู้เสนอ : นายซาแบร์ โฮสเซน โชว์ดรี (Mr. Saber Hossain Chowdhury) ประธานสหภาพรัฐสภา

- ★ ประเด็นความท้าทายที่บรรดารัฐสภาเผชิญในปัจจุบัน (Challenges facing parliaments today)

ผู้เสนอ : นายเดวิด คาร์เตอร์ (Mr. David Carter) ประธานสภาผู้แทนราษฎร ประเทศนิวซีแลนด์

- ☞ การอภิปรายทั่วไป (General Debate) (ต่อ)

วันอังคารที่ ๑ กันยายน ๒๕๕๘

เวลา ๑๐.๐๐ – ๑๓.๐๐ นาฬิกา (ช่วงเช้า)

➤ การอภิปรายเต็มคณะ ช่วงที่ ๓

☞ การอภิปรายทั่วไป (General Debate) (ต่อ)

☞ การอภิปรายกลุ่มย่อย (Panel Discussion) หัวข้อ การตรวจสอบโดยรัฐสภา : ประเด็น- ความท้าทายและโอกาส (Parliamentary oversight : Challenges and opportunities)

เวลา ๑๕.๐๐ – ๑๘.๐๐ นาฬิกา (ช่วงบ่าย)

➤ การอภิปรายเต็มคณะ ช่วงที่ ๔

☞ การอภิปรายทั่วไป (General Debate) (ต่อ)

☞ การอภิปรายกลุ่มย่อย (Panel Discussion) หัวข้อ การเปลี่ยนเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน ไปสู่การปฏิบัติ (Translating the SDGs into action)

วันพุธที่ ๒ กันยายน ๒๕๕๘

เวลา ๑๐.๐๐ – ๑๔.๐๐ นาฬิกา

➤ การอภิปรายเต็มคณะ ช่วงที่ ๕ และ ๖

☞ การอภิปรายทั่วไป (General Debate) (ต่อ)

➤ การรับรองปฏิญญาการประชุม (Declaration)

➤ พิธีปิดการประชุมประธานรัฐสภาโลก ครั้งที่ ๔

สาระสำคัญของการประชุม

วันจันทร์ที่ ๓๑ สิงหาคม ๒๕๕๘

เวลา ๑๐.๐๐ – ๑๐.๔๕ นาฬิกา

๑. พิธีเปิดการประชุม

ณ ห้องประชุมสมัชชา (General Assembly Hall) ชั้น ๒ อาคารสำนักงานใหญ่สหประชาชาติ ศาสตราจารย์พิเศษพรเพชร วิชิตชลชัย ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ในฐานะหัวหน้าคณะผู้แทนสภานิติบัญญัติแห่งชาติ นำคณะผู้แทนสภานิติบัญญัติแห่งชาติเข้าร่วมในพิธีเปิดการประชุมประธานรัฐสภาโลก ครั้งที่ ๔ (The Fourth World Conference of Speakers of Parliament) และได้มีโอกาสทักทายบุคคลสำคัญของ สหภาพรัฐสภาและสหประชาชาติก่อนพิธีเปิดการประชุมจะเริ่มต้นขึ้น

ศาสตราจารย์พิเศษพรเพชร วิชิตชลชัย ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (ที่ ๓ จากขวา) พร้อมด้วยนายวีระศักดิ์ พุทธะกุล สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (ที่ ๒ จากขวา) นางสาวทิพย์ เขาวลิตถวิล รองเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร (ขวาสุด) และนางชลลดา กันคล้อย ผู้อำนวยการสำนักองค์การรัฐสภาระหว่างประเทศ (ซ้ายสุด) ถ่ายรูปร่วมกับ นายซาแบร์ โฮสเซน โฆว์ดรี ประธานสหภาพรัฐสภา (ที่ ๒ จากซ้าย) และมิล มาร์ลีน เทมเมอร์แมน ผู้อำนวยการส่วน อนามัยการเจริญพันธุ์และวิจัย องค์การอนามัยโลก (ที่ ๓ จากซ้าย)

ศาสตราจารย์พิเศษพรเพชร วิชิตชลชัย ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (ซ้ายสุด) พร้อมด้วยนายวีระศักดิ์ ฟูตระกูล สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (ที่ ๒ จากขวา) และนางสายทิพย์ เขาวลิตถวิล รองเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร (ขวาสุด) ถ่ายรูปร่วมกับนายมาร์ติน จุนกอง เลขาธิการสหภาพรัฐสภา (ที่ ๒ จากซ้าย) และมิส มาร์ลีน เทมเมอร์แมน ผู้อำนวยการส่วน อนามัยการเจริญพันธุ์และวิจัย องค์การอนามัยโลก (กลาง)

สุนทรพจน์ โดย นายซาเบอร์ โฮสเซน โชว์ดรี (Mr. Saber Hossain Chowdhury) ประธานสหภาพรัฐสภา^๑

เมื่อที่ประชุมพร้อมแล้ว นายซาเบอร์ โฮสเซน โชว์ดรี (Mr. Saber Hossain Chowdhury) ประธานสหภาพรัฐสภา กล่าวต้อนรับคณะผู้แทนจากรัฐสภาสมาชิก คณะผู้แทนจากองค์กรผู้สังเกตการณ์ของสหภาพรัฐสภา และบุคคลสำคัญจากภาครัฐบาล ทั้งยังกล่าวเพิ่มเติมเกี่ยวกับที่มาของการประชุมประธานรัฐสภาโลกว่าเกิดขึ้นในช่วงที่โลกขับเคลื่อนสู่เป้าหมายการพัฒนาแห่งสหัสวรรษ (Millennium Development Goals : MDGs) ซึ่งเป็นครั้งแรกที่ประมุขของฝ่ายนิติบัญญัติและหัวหน้าฝ่ายบริหารเล็งเห็นความสำคัญที่จะก่อเกิดความร่วมมืออันแข็งแกร่งกล้าระหว่างสหประชาชาติและรัฐสภาชาติสมาชิกในทุกสาขาความร่วมมือ ผ่านการประสานงานกับสหภาพรัฐสภา

นายซาเบอร์ โฮสเซน โชว์ดรี (กลาง) ระหว่างกล่าวสุนทรพจน์เปิดการประชุม

ประธานสหภาพรัฐสภายังได้กล่าวเพิ่มเติมเกี่ยวกับบทบาทของภาครัฐสภาในการมีส่วนร่วมต่อวาระของการพัฒนาหลังปี ๒๐๑๕ (Post – 2015 Development Agenda) ซึ่งเป็นพันธกรณีของโลกครั้งใหม่ในการนี้ สหภาพรัฐสภากำลังมองไปข้างหน้าในการพิจารณาจัดทำความตกลง (Agreement) ระหว่างสหภาพรัฐสภาและสหประชาชาติฉบับใหม่ อันจะเป็นกลไกให้ความร่วมมือระหว่างสององค์กรแนบแน่นยิ่งขึ้น โดยสหภาพรัฐสภาจัดให้มีคณะกรรมการสามัญสหภาพรัฐสภา ว่าด้วยกิจการสหประชาชาติ (Standing Committee on United Nations Affairs) เพื่อให้องค์ประกอบของรัฐสภาได้เข้าไปสู่กระบวนการทำงานอันสำคัญของสหประชาชาติ ซึ่งทั้งหมดนี้เป็นผลจากความสนใจที่คล้ายคลึงกันในเรื่องของ “ปวงชน” “ความมั่นคง” และ “ความเป็นอยู่ที่ดี” จึงทำให้ทั้งสององค์กรเป็นพันธมิตรต่อกัน

^๑ ดูภาคผนวก ง. สุนทรพจน์โดยประธานสหภาพรัฐสภา (ในพิธีเปิดการประชุม)

ประธานสหภาพรัฐสภายังกล่าวต่อว่าปี ๒๕๕๘ (ค.ศ. ๒๐๑๕) เป็นปีที่กระบวนการทำงานของสหประชาชาติเข้าสู่จุดสำคัญ ตั้งแต่ (๑) การบรรลุกรอบการดำเนินงานเซนไดเพื่อลดความเสี่ยงจากภัยพิบัติ (The Sendai Framework for Disaster Risk Reduction) เมื่อเดือนมีนาคม (๒) การสรุปผลการเจรจาเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (Sustainable Development Goals : SDGs) เพื่อทดแทนเป้าหมายการพัฒนาแห่งสหัสวรรษ (Millennium Development Goals : MDGs) ในเดือนกันยายน และ (๓) การประชุมสมัชชาประเทศภาคีอนุสัญญาสหประชาชาติว่าด้วยการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ (Conference of Parties : COP) ครั้งที่ ๒๑ ณ กรุงปารีส สาธารณรัฐฝรั่งเศส ในเดือนธันวาคม จึงนับได้ว่าเป็น “ครั้งหนึ่งในชีวิต” ที่สมาชิกรัฐสภาจะได้ขับเคลื่อนโลกไปสู่เส้นทางที่ยั่งยืน เต็มไปด้วยสันติภาพ และปลอดภัยต่อทุกชีวิตบนโลก

ต่อจากนี้ประชาคมโลกจะยืนอยู่บนข้อเท็จจริงของวิสัยทัศน์สู่ปี ๒๕๗๓ (ค.ศ. ๒๐๓๐) ซึ่งจะเน้นแนวคิด “การไม่ละทิ้งใคร” (Leave no one behind) ตามเป้าหมาย (Goals) ๑๗ ประการ และเป้าประสงค์ (Targets) ๑๖๙ ประการ ดังนั้น การประชุมประธานรัฐสภาโลกครั้งนี้จึงหวังผลการประเมินความสำเร็จตามพันธสัญญาที่รัฐบาลได้ให้ไว้ และเมื่อ “เป้าหมาย SDGs” ลำดับที่ ๑๖ ได้กำหนดแนวปฏิบัติเพื่อส่งเสริมธรรมาภิบาล (Governance) ซึ่งนับเป็นครั้งแรกของสหประชาชาติที่เน้นบรรลุข้อตกลงในเรื่องดังกล่าว รัฐสภาจึงไม่อาจหลีกเลี่ยงบทบาทในฐานะผู้ขับเคลื่อนการปฏิบัติตาม “เป้าหมาย SDGs” โดยเฉพาะบทบาทในการตรวจสอบการบริหารของรัฐบาล การออกกฎหมาย และการพิจารณางบประมาณเพื่อบรรลุไปสู่เป้าหมายนั้น

ในช่วงท้าย ประธานสหภาพรัฐสภากล่าวโดยสรุปว่า “เป้าหมาย SDGs” ไม่ได้ระบุสิ่งที่ควรทำเพื่อไปสู่จุดหมายปลายทาง รัฐสภาทั้งหลายจึงต้องตกลงร่วมกันเพื่อแสวงหาแนวทางแก้ไขปัญหาดังกล่าว ด้วยพันธสัญญาและความสามารถของสมาชิกรัฐสภาจะส่งผลให้เกิดการเปลี่ยนแปลง นอกจากนี้ การเร่งกระตุ้นให้เกิดแนวปฏิบัติผ่านการปฏิรูปการเมือง การสร้างภาวะผู้นำ และวิสัยทัศน์ที่ชัดเจน เป็นปัจจัยสำคัญต่อความสำเร็จเช่นกัน ซึ่งสหภาพรัฐสภาขอเป็นผู้สนับสนุนรัฐสภาทั้งหลายในการผลักดันกระบวนการเหล่านี้ให้สัมฤทธิ์ผล

สุนทรพจน์ โดย นายบัน คี - มูน (Mr. Ban Ki - Moon) เลขาธิการสหประชาชาติ^๑

นายบัน คี - มูน (ซ้าย) ระหว่างกล่าวสุนทรพจน์ในพิธีเปิดการประชุม

โลกกำลังประสบกับวิกฤตเรื่องความถูกต้องตามกฎหมาย (Legitimacy) ความเป็นตัวแทน (Representation) และการมีส่วนร่วม (Presentation)

นายบัน คี - มูน (Mr. Ban Ki - Moon) เลขาธิการสหประชาชาติ ได้รับเกียรติขึ้นกล่าวในพิธีเปิดการประชุมประธานรัฐสภาโลก ครั้งที่ ๔ ต่อจากประธานสหภาพรัฐสภา โดยกล่าวถึงวิกฤตของปัญหาที่โลกกำลังเผชิญอยู่ อาทิ ปัญหาการอพยพจากเหตุความขัดแย้ง และปัญหาการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ อีกทั้ง ในยุคปัจจุบันที่โครงสร้างของระบบธรรมาภิบาลในหลายส่วนของ

^๑ ดูภาคผนวก จ. สุนทรพจน์โดยเลขาธิการสหประชาชาติ (ในพิธีเปิดการประชุม)

เลขาธิการสหประชาชาติกล่าวต่อว่า จากการศึกษาที่ประเทศสมาชิกสหประชาชาติได้บรรลุผลการเจรจาในวาระของการพัฒนา ซึ่งจะกำหนดใช้ต่อไปอีก ๑๕ ปี ระบุเป้าหมาย (Goals) อันเป็นรากฐาน ๑๗ ประการที่กำหนดแนวทางเพื่อขจัดปัญหาความยากจนและความหิวโหย และกำหนดแผนกลยุทธ์ (Roadmap) เพื่อสร้างชีวิตที่มีศักดิ์ศรีให้แก่ทุกคน ตามหลักการของ “การไม่ละทิ้งใคร” (Leave no one behind) จึงขอชมเชยสมาชิกรัฐสภาทั่วโลกและสหภาพรัฐสภาที่ตอบสนองอันประเสริฐค่ามิได้ในการมีส่วนร่วมต่อการบรรลุผลการเจรจา “เป้าหมาย SDGs” นอกจากนี้ การมีส่วนร่วมของฝ่ายนิติบัญญัติต่อการนำเรื่องดังกล่าวไปปฏิบัตินับเป็นปัจจัยที่มีความสำคัญเพื่อเป็นหลักประกันว่าวาระดังกล่าวจะได้รับการเปลี่ยนแปลงจากวาระในระดับโลกเป็นวาระในระดับชาติ ทั้งนี้ประชาชนทั้งหลายจะเล็งเห็นบทบาทของรัฐสภาในการตรวจสอบและควบคุมการบริหารราชการแผ่นดินเพื่อให้ “เป้าหมาย SDGs” ประสบความสำเร็จ รวมถึงการยกย่องกฎหมายและการลงทุนเพื่อให้โครงการต่าง ๆ เป็นความจริง

นายบัน คี - มูน ยังได้เน้นย้ำเกี่ยวกับ “เป้าหมาย SDGs” ลำดับที่ ๑๖ อันกล่าวถึงการจัดการกับปัญหาเกี่ยวกับประชาธิปไตยโดยเรียกร้องให้สร้างสังคมที่ทุกภาคส่วนและองค์กรทั้งหลายจะได้มีส่วนร่วม ซึ่งหลักการทางประชาธิปไตยเช่นนี้เคลื่อนผ่านทุกองคาพยพภายใต้นโยบายรัฐบาล ตั้งแต่ การเข้าถึงทรัพยากรสิทธิในการรักษาพยาบาล การศึกษา จนถึงโอกาสที่จะได้งานสำหรับทุกคน ทั้งนี้ ภารกิจเพื่อนำ “เป้าหมาย SDGs” ไปปฏิบัติมีขนาดใหญ่หลวงยิ่งนัก และต้องการให้รัฐทำงานอย่างใกล้ชิดกับภาคประชาสังคมซึ่งนับวันได้รับสิทธิในการดำเนินการน้อยลงทุกขณะ ดังนั้น เมื่อเราได้เริ่มนำ “เป้าหมาย SDGs” มาปฏิบัติแล้ว รัฐและประชาสังคมควรเป็นพันธมิตรเพื่อไปสู่ “อนาคตที่เราทั้งหลายต้องการ”

ในช่วงท้าย เลขาธิการสหประชาชาติกล่าวถึงปฏิญญาการประชุม (Declaration) ประธานรัฐสภาโลก ครั้งที่ ๔ ซึ่งเน้นย้ำพันธกรณีเพื่อขจัดปัญหาความรุนแรงทางเพศและให้เกิดการบรรลุความเท่าเทียมทางเพศ และสนับสนุนให้ปกป้องสิทธิของสตรีและเด็ก รวมถึงสร้างพลังให้แก่พวกเขาเช่นกัน เนื่องจากเป้าหมายทั้งหลายไม่อาจบรรลุได้หากปราศจากพลังของสตรี นอกจากนี้ การประชุมประธานรัฐสภาโลกในครั้งนี้สามารถช่วยค้ำจุนแรงผลักดันต่าง ๆ ที่สหประชาชาติกำลังดำเนินการอยู่ ตั้งแต่ (๑) การรับรองกรอบการสนับสนุนทางการเงินเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน (๒) การรับรองวาระของการพัฒนาไปสู่ปี ๒๕๗๓ (ค.ศ. ๒๐๓๐) และ (๓) การรับรองข้อตกลงระดับโลกด้านสภาพภูมิอากาศ ซึ่งสหประชาชาติให้ความสำคัญเป็นอย่างมากต่อความร่วมมือเชิงลึกกับรัฐสภาและสหภาพรัฐสภา และขอขอบคุณฝ่ายนิติบัญญัติสำหรับปฏิสัมพันธ์ที่ดำเนินอย่างต่อเนื่อง

สุนทรพจน์ โดย นายแซม คาฮัมบา คูเตซา (Mr. Sam Kahamba Kutesa) ประธานการประชุมสมัชชาสหประชาชาติ ครั้งที่ ๖๙^๓

นายแซม คาฮัมบา คูเตซา (Mr. Sam Kahamba Kutesa) ประธานการประชุมสมัชชาสหประชาชาติ ครั้งที่ ๖๙ กล่าวในพิธีเปิดการประชุมประธานรัฐสภาโลก ครั้งที่ ๔ โดยมีใจความเกี่ยวกับเอกสารผลลัพธ์การประชุมสุดยอดสหประชาชาติ (UN Summit) ซึ่งยกย่องขึ้นโดยการเจรจาอย่างเข้มข้นเป็นเวลากว่า ๒ ปี ระหว่างประเทศสมาชิกสหประชาชาติภายใต้หัวข้อ “การเปลี่ยนแปลงโลกของเรา : วาระของปี ๒๐๓๐ เพื่อการพัฒนา” (Transforming Our

นายแซม คาฮัมบา คูเตซา ระหว่างกล่าวสุนทรพจน์ในพิธีเปิดการประชุม

^๓ ดูภาคผนวก ฉ. สุนทรพจน์โดยประธานการประชุมสมัชชาสหประชาชาติ ครั้งที่ ๖๙ (ในพิธีเปิดการประชุม)

World : The 2030 Agenda for Sustainable Development) นับเป็นความพยายามในการเตรียมการและเจรจา ที่มุ่งให้เป็นโอกาสแห่งประวัติศาสตร์เพื่อเปลี่ยนแปลงโลกให้ดีขึ้นกว่าเดิม ด้วยการขจัดความยากจน การพัฒนา คุณภาพชีวิตของทุกคน และการบรรลุการพัฒนาที่ยั่งยืนในมิติด้านสังคม เศรษฐกิจ และสิ่งแวดล้อม อันจะส่งผล ต่อความเจริญรุ่งเรืองของโลกใบนี้

ประธานการประชุมสมัชชาสหประชาชาติ ครั้งที่ ๖๙ ได้เน้นย้ำว่า นอกเหนือจากผู้มีส่วนทั้งหลาย แล้ว แรงสนับสนุนจากฝ่ายรัฐสภา หน่วยงานท้องถิ่น ประชาสังคม และนักวิชาการ มีความสำคัญเช่นเดียวกัน ต่อการก่อกำเนิดวาระของการพัฒนา ซึ่งจะช่วยนำทางพวกเราในอีก ๑๕ ปีข้างหน้าต่อจากนี้ ในส่วนของ สมาชิกรัฐสภาสามารถให้การสนับสนุนต่อวาระของการพัฒนาอันเกิดจากความต้องการของประชาชน รวมถึง ความสามารถของรัฐบาลเพื่อบรรลุความหวังในการพัฒนา สมาชิกรัฐสภาควรดำเนินการต่อไปเพื่อเป็น กระบอกเสียงของประชาชนและให้ประชาชนเป็นส่วนหนึ่งในกระบวนการพัฒนา ทั้งนี้ เพื่อเสริมสร้างความ เป็นเจ้าของ (Ownership) ของประชาชนภายใต้วาระแห่งการพัฒนาใหม่และการปฏิบัติตามวาระแห่งการพัฒนานี้ ซึ่งจะเป็ปัจจัยสำคัญต่อความสำเร็จ ด้วยบทบาทของรัฐสภาในฐานะที่เป็นองค์กรที่มีอำนาจในการตรวจสอบ รัฐบาล จึงสามารถสนับสนุนให้มีการตรวจสอบเพื่อบรรลุพันธกรณีในด้านการพัฒนา จัดสรรงบประมาณอย่าง เหมาะสม และกำหนดกรอบกฎหมายที่จำเป็นต่อการพัฒนาได้เช่นเดียวกัน

อนึ่ง นายแซม คาสัมบา คูเตซา ยังได้กล่าวถึงปัจจัยอันนำไปสู่ความสำเร็จของการนำวาระของ การพัฒนาไปปฏิบัติ อาทิ การบรรจุวาระของการพัฒนาไว้ในแผนการพัฒนาระดับชาติ และการเคลื่อนย้าย ทรัพยากรด้านการเงิน เทคโนโลยี และขีดความสามารถที่เพียงพอ เป็นต้น โดยมีความจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต่อยอด การบรรลุ “เป้าหมาย MDGs” ที่ยังไม่สัมฤทธิ์ผลบางประการ ได้แก่ การศึกษา สุขภาวะ แหล่งน้ำและสุขาภิบาล การยกระดับความเท่าเทียมทางเพศและสร้างพลังสตรี และการสร้างงาน ซึ่งสหประชาชาติได้ผนวกเป้าหมาย เหล่านี้ไว้ใน “เป้าหมาย SDGs” เรียบร้อยแล้ว

นอกจากนี้ ประธานการประชุมสมัชชาสหประชาชาติ ครั้งที่ ๖๙ ยังแสดงความคิดเห็นต่อ ๒ เรื่องสำคัญ คือ เรื่องสตรีและเยาวชน โดยกล่าวถึงจำนวนสมาชิกรัฐสภาสตรีซึ่งมากขึ้นทั่วโลก อย่างไรก็ตาม ทุกฝ่าย จะต้องพยายามมากขึ้นในการไปสู่เป้าหมายระดับโลกที่กำหนดให้มีสมาชิกรัฐสภาสตรีเพิ่มเป็นร้อยละ ๓๐ ภายในปี ๒๕๖๓ (ค.ศ. ๒๐๒๐) ขณะที่เยาวชนควรได้รับการศึกษาและจ้างงานเพิ่มขึ้น โดยที่รัฐบาลได้กำหนด กรอบกฎหมายและนโยบายเพื่อตอบสนองความต้องการและความคาดหวังของเยาวชน จึงควรใช้ประโยชน์ ตามแนวทางนี้ด้วยการเปิดทางให้เยาวชนมีปฏิสัมพันธ์กับกระบวนการทางประชาธิปไตย

ในช่วงท้ายของสุนทรพจน์ ประธานการประชุมสมัชชาสหประชาชาติ ครั้งที่ ๖๙ กล่าวสรุป เกี่ยวกับบทบาทของรัฐสภาต่อการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ โดยเฉพาะการเสนอแนะให้มีการออกกฎหมาย ที่เกี่ยวข้องอย่างเหมาะสม สอดคล้องกับความตกลงระดับโลกว่าด้วยการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศซึ่งจะ ได้รับการรับรองในเดือนธันวาคม รวมไปถึงการกำหนดพันธกรณีอันเข้มแข็งซึ่งจะคอยปกป้องโลกต่อไป

สุนทรพจน์ โดย นายฟอเรสต์ สตีเวน วิตเทกเกอร์ (Mr. Forest Steven Whitaker) นักแสดง นักสิทธิมนุษยชน และทูตพิเศษแห่งองค์การการศึกษา วิทยาศาสตร์ และวัฒนธรรมแห่งสหประชาชาติ (UNESCO) ด้านสันติภาพและการประนีประนอม

นายฟอเรสต์ สตีเวน วิตเทกเกอร์ (Mr. Forest Steven Whitaker) ในฐานะทูตพิเศษแห่งองค์การการศึกษา วิทยาศาสตร์ และวัฒนธรรมแห่งสหประชาชาติ (UNESCO) ด้านสันติภาพและการประนีประนอม กล่าวในพิธีเปิดการประชุมประธานรัฐสภาโลก ครั้งที่ ๔ โดยเริ่มต้นอ้างอิงถึงบทบาทอันสำคัญของประธานรัฐสภาทั้งหลาย

นายฟอเรสต์ สตีเวน วิตเทกเกอร์ ระหว่างกล่าวสุนทรพจน์
ในพิธีเปิดการประชุม

ในช่วงเวลาที่โลกต้องเผชิญกับการแสวงหาแนวปฏิบัติเพื่อประชาคมโลก ในฐานะที่ตนเป็นทูตพิเศษแห่งยูเนสโก ด้านสันติภาพและการประนีประนอม ได้มีโอกาสรับฟังเสียงของเยาวชน สตรี และบุรุษจากหลายภาคส่วน แต่สิ่งที่ได้พวกเขาได้แลกเปลี่ยนคือความไม่พอใจต่อสถานะทางการเมือง ซึ่งทำให้พวกเขาต้องใช้ความรุนแรง ประธานรัฐสภาทั้งหลายสามารถที่จะเปลี่ยนแปลงสิ่งเหล่านี้ โดยการรับฟังและพูดแทนปวงชนได้

ทูตพิเศษแห่งยูเนสโกด้านสันติภาพและการประนีประนอม กล่าวเพิ่มเติมว่า การหันมาให้ความสำคัญต่อเด็ก เยาวชน และสตรี เปรียบเสมือนการหว่านเมล็ดพันธุ์ซึ่งต้องอาศัยการดูแลเอาใจใส่ที่ดีที่สุด เพื่อให้เมล็ดพันธุ์เหล่านั้นออกดอกออกผลเป็นดอกไม้ที่มีความงดงามทั่วโลก หากไม่ดูแลเอาใจใส่เมล็ดพันธุ์เหล่านี้ พืชที่ปลูกเหล่านั้นจะปกคลุมด้วยวัชพืช เช่นกันที่เยาวชนทุกคนมีเมล็ดพันธุ์ที่เป็นพลังและอัตลักษณ์ซ่อนอยู่ ซึ่งหากเราสามารถทำให้เยาวชนเหล่านี้กินดีอยู่ดี มีการศึกษา และมีงานทำในชุมชนเพื่อบรรลุความจำเป็นขั้นพื้นฐานของมนุษย์ รวมถึงรับฟังเสียงของพวกเขา อัตลักษณ์ที่แท้จริงของเมล็ดพันธุ์เหล่านั้นก็จะงอกงามทั่วโลก กฎหมายที่ออกโดยฝ่ายนิติบัญญัติส่งผลกระทบต่อระดับชาติในวงกว้าง ประธานรัฐสภาทั่วโลกจึงอยู่ในสถานะที่สามารถอนุบาล อนุบาล และดูแลเมล็ดพันธุ์ทั้งหลายตลอดชั่วอายุ

ทูตพิเศษแห่งยูเนสโกด้านสันติภาพและการประนีประนอม ยกตัวอย่างจากประสบการณ์จริงในการปฏิบัติหน้าที่ในพื้นที่ทางตอนเหนือของสาธารณรัฐยูกันดา ซึ่งมีบริเวณผู้ลี้ภัยที่เรียกว่า “โฮป นอร์ท” (Hope North) ได้พบกับเด็กชายผู้หนึ่งซึ่งขณะนั้นปรากฏแต่ความว่างเปล่าในสายตาของเขา ในอดีตหลายปีที่ผ่านมา เด็กชายผู้นี้กลายเป็นทหาร มีเพียงความทรงจำที่คงหลอกหลอนเขาอยู่ เมื่อเด็กชายได้เข้ามาสู่บริเวณผู้ลี้ภัย เขาจึงปลอดภัยแต่ทว่ายังหลงทางอยู่ ปัจจุบัน เขาได้รับการสนับสนุนและดูแลในชุมชน ทำให้เขาสามารถเปลี่ยนแปลงอัตลักษณ์ จนได้กลายเป็นผู้นำและต้นแบบของชุมชน

ในช่วงท้ายของสุนทรพจน์ นายฟอเรสต์ สตีเวน วิตเทกเกอร์ กล่าวสรุปเกี่ยวกับ “เป้าหมาย SDGs” ๑๗ ประการของสหประชาชาติว่าเป็นเป้าหมายที่มุ่งขจัดปัญหาต่าง ๆ อันเชื่อมโยงระหว่างโลกที่พัฒนาแล้วกับโลกพัฒนาน้อยที่สุด จึงต้องอาศัยการดำเนินการร่วมกันอย่างเป็นรูปธรรม ประธานรัฐสภาทั้งหลายจะเป็นผู้นำความพยายามเหล่านี้เพื่อไปสู่ความสำเร็จในการสร้างสันติภาพและการพัฒนาที่ยั่งยืนซึ่งปวงชน

คณะผู้แทนสถานิติบัญญัติแห่งชาติ ระหว่างการประชุมประธานรัฐสภาโลก ครั้งที่ ๔

ของโลกสามารถแบ่งปันได้ ตนขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้ ที่ได้เชื่อมโยงกับประธานรัฐสภาทั่วโลก และขอขอบคุณในความพยายามของประธานรัฐสภาที่มีต่อการสนับสนุนสันติภาพและการพัฒนาที่ยั่งยืนให้เกิดกับโลกใบนี้

เวลา ๑๑.๐๐ - ๑๓.๐๐ นาฬิกา (ช่วงเช้า)

๒. การอภิปรายเต็มคณะ ช่วงที่ ๑

ภายหลังพิธีเปิดการประชุมและการกล่าวสุนทรพจน์ในพิธีเปิดการประชุมเสร็จสิ้น นายซาแบร์ โฮสเซน โขว์ตรี (Mr. Saber Hossain Chowdhury) ประธานสหภาพรัฐสภา ในฐานะประธานการประชุมประธานรัฐสภาโลก ครั้งที่ ๔ จึงเริ่มดำเนินการตามระเบียบวาระการประชุม รายละเอียดดังต่อไปนี้

๒.๑ การนำเสนอรายงาน (Presentation of Reports)

(๑) การปฏิบัติตามข้อเสนอแนะอันสำคัญของที่ประชุมประธานรัฐสภาโลกครั้งก่อน และมีติด้านรัฐสภาในความร่วมมือระหว่างประเทศ

มิส รีเบคคา คาดาภา (Ms. Rebecca Kadaga) ประธานรัฐสภา สาธารณรัฐยูกันดา ในฐานะผู้เสนอรายงานในหัวข้อ “การปฏิบัติตามข้อเสนอแนะอันสำคัญของที่ประชุมประธานรัฐสภาโลกครั้งก่อน และมีติด้านรัฐสภาในความร่วมมือระหว่างประเทศ” (Implementation of major recommendations of previous Speakers’ Conferences – the parliamentary dimension to international cooperation) ได้นำเสนอต่อที่ประชุมประธานรัฐสภาโลก ครั้งที่ ๔ เกี่ยวกับ ภาพรวมประวัติความเป็นมา บทบาท พันธกรณีของภาครัฐสภา และพัฒนาการในด้านปฏิสัมพันธ์กับสหประชาชาติ อันส่งผลต่อโอกาสและความท้าทายในการลดช่องว่างความสัมพันธ์ในระบบระหว่างประเทศ โดยเฉพาะการดำเนินการเชิงรุกของสหภาพรัฐสภาเพื่อให้มีการประชุมประธานรัฐสภาโลก ครั้งที่ ๑

มิส รีเบคคา คาดาภา กล่าวในการนำเสนอรายงานเกี่ยวกับภาพรวมความสำเร็จของการปฏิบัติตามข้อเสนอแนะจากการประชุมประธานรัฐสภาโลกครั้งก่อน

เมื่อปี ๒๕๔๓ (ค.ศ. ๒๐๐๐) ในช่วงเวลาที่โลกกำลังคาดหวังต่อการเจรจา “เป้าหมายการพัฒนาแห่งสหัสวรรษ (Millennium Development Goals : MDGs)” ที่ประชุมประธานรัฐสภาโลกครั้งนั้นได้รับรองปฏิญญาการประชุมหัวข้อ “Parliamentary vision for international cooperation at the dawn of the third millennium” อันสอดคล้องกับสิ่งที่โลกเผชิญอยู่ และเรียกร้องให้สหประชาชาติใช้หลักการตามกฎบัตรสหประชาชาติ (Charter of the United Nations) และหลักนิติธรรม (Rule of law) แก้ไขปัญหาในด้านต่าง ๆ ที่เกิดขึ้น ได้แก่ ประเด็นทางด้านสันติภาพและความมั่นคง การทำลายทรัพยากรธรรมชาติ ผลกระทบจากโลกาภิวัตน์ ความยากจนและหนี้สิน เป็นต้น ทั้งนี้ สิ่งสำคัญที่ปฏิญญาฉบับดังกล่าวเน้นย้ำคือการนำมติทางรัฐสภาให้เป็นส่วนหนึ่งในกระบวนการความร่วมมือระหว่างประเทศ โดยเฉพาะกับสหประชาชาติ ทั้งในระดับชาติ ระดับภูมิภาค และระดับโลก

หลังจากเหตุการณ์สำคัญดังกล่าวข้างต้น มติทางรัฐสภาได้รับการหลอมรวมเข้าสู่กระบวนการความร่วมมือระหว่างประเทศ โดยในการประชุมประธานรัฐสภาโลก ครั้งที่ ๒ เมื่อปี ๒๕๔๘ (ค.ศ. ๒๐๐๕) ที่ประชุมสรุปโดยฉันทามติในการรับรองปฏิญญาการประชุม หัวข้อ “Bridging the democracy gap in international relations : A stronger role for parliaments” อันมีสาระสำคัญกล่าวถึงธรรมาภิบาลเพื่อให้เกิดกลไกอันมีประสิทธิภาพต่อการไปสู่ความโปร่งใสและการตรวจสอบได้ โดยสนับสนุนบทบาทของภาครัฐสภา และเรียกร้องให้เกิดพันธมิตรเชิงยุทธศาสตร์ (Strategic partnership) ระหว่างสหประชาชาติและสหภาพรัฐสภา จากนั้นในปีเดียวกัน สหประชาชาติได้จัดการประชุมสุดยอดสหประชาชาติ ซึ่งรัฐสมาชิกสหประชาชาติเห็นพ้องที่จะให้มีการปฏิรูปภายในองค์กรของสหประชาชาติโดยให้รัฐสภาเข้ามามีส่วนร่วมตามวาระของโลก และล่าสุด ในการประชุมประธานรัฐสภาโลก ครั้งที่ ๓ เมื่อปี ๒๕๕๓ (ค.ศ. ๒๐๑๐) ที่ประชุมให้การรับรองปฏิญญาการประชุม ภายใต้หัวข้อ “Securing global democratic accountability for the common good” โดยต่อยอดจากพัฒนาการตั้งแต่ปี ๒๕๔๓ (ค.ศ. ๒๐๐๐) เป็นต้นมา ประธานรัฐสภาทั้งหลายสัญญาว่าจะสนับสนุนภารกิจร่วมกันโดยอาศัยประสบการณ์ระหว่างรัฐสภาสมาชิก ทั้งนี้ เพื่อให้รัฐสภาเป็นตัวแทนของประชาชน มีความโปร่งใส เข้าถึงได้ ตรวจสอบได้ และมีประสิทธิภาพ นอกจากนี้ ประธานรัฐสภาที่ร่วมในการประชุมครั้งนั้นได้เน้นย้ำการสนับสนุนโครงการช่วยเหลือทางด้านวิชาการ (Technical Assistance) ของสหภาพรัฐสภา โดยสหภาพรัฐสภามุ่งเน้นดำเนินโครงการช่วยเหลือแก่รัฐสภาสมาชิกชาติที่ประสบกับความขัดแย้งและการเปลี่ยนผ่านสู่ประชาธิปไตย รวมถึงรัฐสภาสมาชิกชาติที่พัฒนาน้อยที่สุด

มิส รีเบคกา คาดาภา ได้เน้นย้ำว่าเป็นเวลากว่า ๑๕ ปีแล้วที่ความสัมพันธ์ระหว่างรัฐสภาและสหประชาชาติมีวิวัฒนาการอย่างต่อเนื่องเป็นลำดับ เหตุการณ์สำคัญนอกเหนือจากปรากฏการณ์ที่ได้มีการประชุมประธานรัฐสภาโลก อันสะท้อนให้เห็นถึงบทบาทของรัฐสภาต่อความร่วมมือระหว่างประเทศ ได้แก่ (๑) เหตุการณ์เมื่อปี ๒๕๔๓ (ค.ศ. ๒๐๐๐) ซึ่งในปีนั้นได้มีการระบุในปฏิญญาแห่งสหัสวรรษ (Millennium Declaration) เกี่ยวกับการให้มีความร่วมมือที่แน่นแฟ้นระหว่างสหประชาชาติและรัฐสภาทั้งหลาย ผ่านกลไกของสหภาพรัฐสภา (๒) เหตุการณ์เมื่อปี ๒๕๔๕ (ค.ศ. ๒๐๐๒) ซึ่งเป็นครั้งแรกที่สหภาพรัฐสภาได้รับสถานะเป็นผู้สังเกตการณ์ (Observer) ของสหประชาชาติ โดยมีสิทธิในการกล่าวถ้อยแถลงและเวียนเอกสารของตนต่อที่ประชุมสหประชาชาติ และ (๓) เหตุการณ์เมื่อปี ๒๕๕๐ (ค.ศ. ๒๐๐๗) สหภาพรัฐสภาจัดตั้งคณะกรรมการสามัญว่าด้วยกิจการสหประชาชาติ และได้แจ้งเวียนเอกสาร “The nature of the relationship between the United Nations and the world of parliaments” ต่อที่ประชุมสมัชชาสหประชาชาติ อันเป็นเอกสารสำคัญยิ่งถึงความต้องการในการทำงานร่วมกันระหว่างรัฐสภาและรัฐบาล ซึ่งต่อมาคณะกรรมการฯ ได้เปิดพื้นที่ให้แก่สมาชิกรัฐสภาเพื่อปฏิสัมพันธ์กับเจ้าหน้าที่ของสหประชาชาติ และเข้าร่วมในภารกิจลงพื้นที่ ณ ประเทศต่าง ๆ ได้แก่ แทนซาเนีย เวียดนาม กานา เซียร์ราลีโอน แอลเบเนีย มอนเตเนโกร โกตดิวัวร์ และเฮติ ทั้งนี้ เพื่อประเมินผลกระทบอันเกิดจากผลของการปฏิรูปและปฏิบัติการของสหประชาชาติในระดับชาติ โดยเฉพาะเหตุการณ์ในเฮติซึ่งรัฐสภาไม่สามารถตรวจสอบการบริหารงานของรัฐบาลได้เต็มประสิทธิภาพ

ในช่วงท้าย ประธานรัฐสภาแห่งสาธารณรัฐยูกันดา กล่าวถึงสถานการณ์ในอนาคตต่อจากนี้ ช่องว่างระหว่างสหประชาชาติและสหภาพรัฐสภาจะมีขนาดแคบลง ขณะที่ปฏิสัมพันธ์ระหว่างสององค์กรระดับโลก จะแน่นแฟ้นยิ่งขึ้น จากท่าทีของสหประชาชาติต่อการมีส่วนร่วมในเชิงยุทธศาสตร์ของสหภาพรัฐสภา ท่าทีของ เลขธิการสหประชาชาติซึ่งได้เสนอรายงานอันเป็นภาพรวมปฏิสัมพันธ์ระหว่างสหภาพรัฐสภาและสหประชาชาติ ความตกลงระหว่างกันซึ่งได้ลงนามมาตั้งแต่ปี ๒๕๓๙ (ค.ศ. ๑๙๙๖) อันเป็นรากฐานของความร่วมมือเชิงโครงสร้าง ของทั้งสองให้มันคงยิ่งขึ้น และกำลังอยู่ในระหว่างการพิจารณาปรับปรุงเนื้อหาของความตกลงดังกล่าวผ่านการเจรจา กับฝ่ายสหประชาชาติ รวมถึงปฏิญญาการประชุมของสหภาพรัฐสภาในระดับต่าง ๆ ที่เชื่อมโยงวาระที่สหประชาชาติ ให้ความสำคัญ สะท้อนให้เห็นถึงพัฒนาการที่เกิดขึ้นของความร่วมมือระหว่างสหภาพรัฐสภาและสหประชาชาติ อันจะมีผลโดยตรงต่อความสำเร็จของการบรรลุ “เป้าหมาย SDGs”

(๒) การผลักดันเรื่องความเท่าเทียมทางเพศในวงงานรัฐสภา

มิส ซานติ บาย ฮานูมานจี (Ms. Santi Bai Hanoomanjee) ประธานสภาแห่งชาติ สาธารณรัฐมอริเชียส ร่วมกับ ศาสตราจารย์ นอร์เบิร์ต แลมเมอร์ท (Prof. Norbert Lammert) ประธานสภาผู้แทนราษฎร สหพันธ์สาธารณรัฐเยอรมนี เสนอรายงานในหัวข้อ “การผลักดันเรื่องความเท่าเทียมทางเพศ ในวงงานรัฐสภา” (Mainstreaming gender equality into the work of parliaments) โดยกล่าวว่าความเท่าเทียมทางเพศเป็นหัวใจของกระบวนการทางประชาธิปไตย และสหภาพรัฐสภาได้สะท้อนถึงความเชื่อมโยงระหว่างประชาธิปไตยและการมีส่วนร่วมทางการเมืองอย่างสมดุลระหว่างบุรุษและสตรี ที่ผ่านมา สหภาพรัฐสภา ได้กำหนดกลยุทธ์ระหว่างปี ๒๕๕๕ - ๒๕๖๐ (ค.ศ. ๒๐๑๒ - ๒๐๑๗) เพื่อแสดงออกถึงพันธกรณีในเรื่องการบรรลุความเท่าเทียมทางเพศ โดยมีวัตถุประสงค์ที่เด่นชัดอยู่ ๓ ประการ ได้แก่ (๑) เพิ่มจำนวนสตรีในรัฐสภาทั่วโลก (๒) สนับสนุนและส่งเสริมภารกิจของสตรีในรัฐสภา และ (๓) เสริมสร้างขีดความสามารถของรัฐสภาโดยการนำ

ประเด็นความเท่าเทียมทางเพศ ขึ้นเป็นกระแสหลักในวงงานรัฐสภาและปกป้องสิทธิของสตรี ทั้งนี้ การจะบรรลุวัตถุประสงค์ ที่กล่าวมาข้างต้นได้ จำเป็นต้องอาศัยแนวปฏิบัติ ๒ ประการ คือ (๑) จัดการกับปัญหาการเลือกปฏิบัติต่อสตรีและส่งเสริมพลังสตรี และ (๒) ทำให้แน่ใจว่าได้มีการพิจารณาประเด็นความเท่าเทียมทางเพศอย่างเชื่อมโยงเป็นระบบ

มิส ซานติ บาย ฮานูมานจี (ซ้าย) และศาสตราจารย์ นอร์เบิร์ต แลมเมอร์ท (ขวา) กล่าวในโอกาส การนำเสนอรายงานเกี่ยวกับความเท่าเทียมทางเพศและบทบาทของรัฐสภาต่อประเด็นดังกล่าว

สิ่งที่เกิดขึ้นภายหลังจากการประชุมประธานรัฐสภาโลก ครั้งที่ ๓ เมื่อปี ๒๕๕๓ (ค.ศ. ๒๐๑๐) คือ การรับรองปฏิญญาอันมีสาระเกี่ยวกับการเน้นย้ำให้ทั้งบุรุษและสตรีมีสิทธิและโอกาสอย่างเท่าเทียมกัน ในปฏิญญาดังนั้นจึงมุ่งส่งเสริมให้เกิดพันธมิตรที่แท้จริงระหว่างทั้งสองเพศในทุกๆระดับ นอกจากนี้ ที่ประชุม ในครั้งนั้นยังตั้งเป้าเพิ่มอัตราส่วนของจำนวนสตรีในรัฐสภาเป็นร้อยละ ๓๐ ภายในปี ๒๕๕๘ (ค.ศ. ๒๐๑๕) อันเป็น ปีครบรอบ ๒๐ ปี ของปฏิญญาปักกิ่ง (Beijing Platform for Action) ซึ่งคาดการณ์ว่าในปี ๒๕๕๘ (ค.ศ. ๒๐๑๕) รัฐสภาทั่วโลกประมาณ ๔๒ รัฐสภา จะมีสมาชิกรัฐสภาสตรีเกินกว่าร้อยละ ๓๐ ดำรงตำแหน่งในรัฐสภานั้น ๆ ทั้งนี้ ลักษณะร่วมของรัฐสภาที่บรรลุเป้าหมายจำนวนสมาชิกรัฐสภาสตรีแล้ว คือ (๑) เป็นประเทศที่มีระบบการเลือกตั้งแบบสัดส่วน (Proportional List System) (๒) เป็นประเทศที่ได้ใช้มาตรการส่งเสริมการมีส่วนร่วมทางการเมือง

ของสตรี และ (๓) เป็นประเทศซึ่งเพิ่งผ่านพ้นช่วงเปลี่ยนผ่านทางการเมืองและได้วางกรอบกฎหมายเพื่อสนับสนุนการมีส่วนร่วมทางการเมืองของสตรีกับบุรุษโดยเท่าเทียมกัน อย่างไรก็ตาม ในปี ๒๕๕๗ (ค.ศ. ๒๐๑๔) อัตราสัดส่วนของสมาชิกวุฒิสภาสตรีเพิ่มขึ้นในระดับต่ำ คือเพียงร้อยละ ๐.๓ เท่านั้น ซึ่งยังคงเป็นเรื่องที่น่ากังวลหากทั่วโลกประสงค์จะเห็นการเปลี่ยนแปลงให้บรรลุและเป็นไปตามคำเป้าหมายที่วางไว้

ทั้งนี้ ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความสำเร็จในเรื่องความเท่าเทียมทางเพศ ได้แก่ (๑) การกำหนดกรอบกฎหมายเพื่อขจัดความไม่เท่าเทียมและสนับสนุนการเข้าถึงการเมืองของสตรี โดยเฉพาะการวางรากฐานระบบเลือกตั้งที่กำหนดสัดส่วนของเพศและการสร้างความเสมอภาคให้เกิดขึ้นกับการเมือง โดยที่สหภาพรัฐสภาจะเข้าช่วยเหลือรัฐสภาในการปฏิรูปกฎหมาย และส่งเสริมการจัดโครงการเพื่อสนับสนุนการปฏิบัติตามอนุสัญญาว่าด้วยการขจัดการเลือกปฏิบัติต่อสตรีในทุกรูปแบบ (Convention on the Elimination of All Forms of Discrimination against Women : CEDAW) (๒) การสนับสนุนให้มีการลงทุนเพื่อเพิ่มพลังสตรีซึ่งเป็นการลงทุนที่จำเป็นต่อการส่งเสริมให้สตรีเข้ามามีบทบาทในรัฐสภา โดยที่สหภาพรัฐสภาจะเป็นผู้ให้คำแนะนำและแลกเปลี่ยนองค์ความรู้ผ่านระบบอิเล็กทรอนิกส์ เช่น ภายใต้อินเทอร์เน็ต www.iknowpolitics.org ซึ่งเป็นเครือข่ายความร่วมมือระหว่างองค์กรระหว่างประเทศของสหประชาชาติและสหภาพรัฐสภา (๓) การสร้างระบบการเมืองอันมีกระบวนการและโครงสร้างสนับสนุนบทบาทหญิงชาย (Gender – Sensitive) โดยที่สหภาพรัฐสภาได้รับรองแผนปฏิบัติการ (Plan of Action) เมื่อปี ๒๕๕๕ (ค.ศ. ๒๐๑๒) เพื่อให้แนวทางตัวอย่างลักษณะรัฐสภาที่มีลักษณะสนับสนุนบทบาทหญิงชาย และ (๔) การสร้างพันธมิตรระหว่างหญิง – ชาย ในทุกภาคส่วน

๒.๒ การอภิปรายทั่วไป (General Debate)

ต่อจากนั้น ที่ประชุมประธานรัฐสภาโลก ครั้งที่ ๔ จึงดำเนินการระเบียบวาระเข้าสู่การอภิปรายทั่วไป (General Debate) ซึ่งเป็นช่วงที่ประธานรัฐสภาจากทั่วทุกมุมโลก จะได้โอกาสกล่าวสุนทรพจน์ โดยสามารถสรุปสาระสำคัญของสุนทรพจน์ที่น่าสนใจได้ ดังนี้

(๑) นายจาง เต๋อเจียง (Mr. Zhang Dejiang) ประธานสภาประชาชนแห่งชาติ สาธารณรัฐประชาชนจีน กล่าวโดยมีใจความสำคัญตอนหนึ่งว่า “จีนและโลกต่างต้องพึ่งพาซึ่งกันและกันเพื่อบรรลุเป้าหมายการพัฒนา โดยจีนมีพันธะเพื่อมุ่งสู่เส้นทางการพัฒนาโดยสันติและพยายามอย่างมากเพื่อยกระดับตนเองในสภาพแวดล้อมระหว่างประเทศอย่างสันติวิธี ซึ่งไม่เพียงแต่ชาวจีนจะได้ประโยชน์แต่ประชากรทั้งโลกจะได้ประโยชน์เช่นกัน ดังที่จะเห็นได้จากนโยบายเส้นทางสายไหมทางเศรษฐกิจ (Silk Road Economic Belt) ซึ่งริเริ่มโดยนายสี จิ้นผิง (Mr. Xi Jinping) ประธานาธิบดีจีน เมื่อปี ๒๕๕๖ (ค.ศ. ๒๐๑๓) ตอกย้ำความพยายามของจีนเพื่อไปสู่การพัฒนาโดยสันติวิธีและความร่วมมือที่จะทุกฝ่ายจะได้ประโยชน์ โดยเน้นย้ำหลักการเจรจาทุกระดับ

นายจาง เต๋อเจียง ประธานสภาประชาชนแห่งชาติ สาธารณรัฐประชาชนจีน

ความร่วมมือระหว่างกัน และผลประโยชน์ระหว่างกัน ทั้งนี้ ในส่วนของสภาประชาชนแห่งชาติ พร้อมทั้งจะทำงานร่วมกับรัฐสภาทั่วโลกและองค์การรัฐสภาระหว่างประเทศเพื่อสร้างแรงสนับสนุนใหม่อันจะเป็นปัจจัยขับเคลื่อนการสร้างโลกที่ดีกว่าเดิม”

(๒) นายเหวียน ซิง หุง (Mr. Nguyen Sinh Hung) ประธานสภาแห่งชาติ สาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนาม กล่าวในสาระสำคัญว่า “รัฐสภาทั้งหลายแสดงบทบาทเป็นผู้ก่อร่างประชาธิปไตย ซึ่งด้วยโลกาภิวัตน์และการพัฒนาอย่างฉับพลันของวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี วิวัฒนาการของสันติภาพและประชาธิปไตยจึงต้องดำเนินไปอย่างรวดเร็วทั้งในแง่ของนิยาม การปกป้องรักษา และการสนับสนุน หากสันติภาพและประชาธิปไตยได้รับการธำรงไว้เราจะสามารถรักษารากฐานของความรุ่งเรืองและการพัฒนาที่ยั่งยืน เช่นกันที่เมื่อเราสามารถบรรลุสู่ประชาธิปไตยและการพัฒนาที่ยั่งยืนโดยแท้จริงแล้วจะเป็นพื้นฐานไปสู่

นายเหวียน ซิง หุง ประธานสภาแห่งชาติ สาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนาม

การรักษาสันติภาพให้เกิดขึ้นได้ จากปฏิญญาฮานอย (Hanoi Declaration) ซึ่งรับรองในคราวการประชุมสมัชชาสหภาพรัฐสภา ครั้งที่ ๑๓๒ และการประชุมอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง ณ กรุงฮานอย เมื่อเดือนมีนาคมที่ผ่านมา ประกาศให้โลกทราบว่ารัฐสภาสมาชิกทั้งหลายเน้นย้ำวิสัยทัศน์การพัฒนาที่ยั่งยืน ซึ่งให้ความสำคัญต่อ “คน” เป็นหลัก มุ่งหมายให้มีการสนับสนุนและปกป้องสิทธิมนุษยชน และเสริมสร้างพลังของ “คน” อย่างเต็มประสิทธิภาพ และรัฐสภาสมาชิกมุ่งมั่นที่จะช่วยสนับสนุนความพยายามที่จะแปรเปลี่ยน “เป้าหมาย SDGs” ของสหประชาชาติ ให้เป็นเป้าหมายในระดับชาติ จัดวางเป้าหมายนี้ให้บรรจุไว้ในกฎหมายภายในประเทศ รวมถึงการจัดสรรงบประมาณเพื่อให้บรรลุเป้าหมายดังกล่าวโดยคำนึงถึงสภาพคล่องของประเทศนั้น ๆ”

(๓) นายทาดาโมริ โอชิมา (Mr. Tadamori Oshima) ประธานสภาผู้แทนราษฎร ประเทศญี่ปุ่น กล่าวโดยเน้นสาระสำคัญว่า “การปฏิบัติตามพันธกรณีของ “เป้าหมาย SDGs” ควรเป็นไปตามหลักการความมั่นคงของมนุษย์ ซึ่งญี่ปุ่นให้ความสำคัญอยู่ อีกทั้งเป็นแนวคิดที่มุ่งเน้นปัจเจกบุคคล ปกป้องบุคคลทั้งหลายจากปัญหาที่เป็นภัยคุกคามชีวิตและศักดิ์ศรีของพวกเขา รวมถึงสนับสนุนปัจเจกบุคคลเพื่อไปให้ถึงขีดความสามารถสูงสุดที่พวกเขา มี อนึ่ง การจะบรรลุ “เป้าหมาย SDGs” ควรศึกษาความต้องการพื้นฐานของมนุษย์และสร้างความมั่นใจว่าความต้องการเหล่านี้ได้รับการสะท้อนผ่านกระบวนการทางประชาธิปไตยและภาระหน้าที่ของรัฐสภา โดยเฉพาะหน้าที่ของประธานรัฐสภาทั้งหลายที่จะช่วยให้เป้าหมายที่ตั้งไว้บรรลุได้ อย่างไรก็ตาม ย้ำถึงสิ่งที่ญี่ปุ่นประสบในสงครามโลก ครั้งที่ ๒ ซึ่งปีนี้บรรจบครบรอบ ๗๐ ปี แห่งการสิ้นสุดสงครามนี้และเป็นปีการก่อตั้ง

นายทาดาโมริ โอชิมา ประธานสภาผู้แทนราษฎร ประเทศญี่ปุ่น

สหประชาชาติ ญี่ปุ่นได้ดำเนินนโยบายไปตามเส้นทางแห่งสันติภาพตั้งแต่นั้นเป็นต้นมา ในอนาคตญี่ปุ่นมุ่งมั่นที่จะทำงานร่วมกับประเทศต่าง ๆ เพื่อไปสู่สันติภาพ ความมั่นคง และความรุ่งเรือง ตามหลักการความร่วมมือระหว่างประเทศ”

(๔) นายอาลี อาเดเชียร์ ลอริยานี (Mr. Ali Ardeshir Larijani) ประธานรัฐสภา สาธารณรัฐอิสลามอิหร่าน กล่าวในสาระสำคัญว่า “การพัฒนาที่ยั่งยืนเกิดจากปัจจัย ๓ ประการ ได้แก่ ความมั่นคงทางการเมือง ประชาธิปไตย และการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจอย่างสมดุล ในระดับระหว่างประเทศ เราได้เห็นจุดยืนที่น่าแปลกใจ ๒ ประการ ประการแรก มีรัฐบาลบางพวกที่ต้องการสร้างประชาธิปไตยให้กับพลเมืองของตนจึงจำเป็นต้องให้การสนับสนุนมหาอำนาจและรัฐบาลนอกพรมแดนของตน ซึ่งใช้แรงกดดันทางการเมืองระหว่างประเทศ ประการที่สอง ทฤษฎี “กระหายสงคราม” ภายใต้วัตถุประสงค์เพื่อแผ่ขยายประชาธิปไตยส่งผลให้เกิดพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมในระดับระหว่างประเทศ โดยเฉพาะการที่รัฐบาลบางกลุ่มบังคับขู่เชือดด้วยกำลังอาวุธให้ประเทศอื่น ๆ มีระบบการปกครองแบบประชาธิปไตย ดังที่เราจะเห็นได้จากสถานการณ์ในปาเลสไตน์ ขบวนการก่อการร้ายไซออนิสต์ (Zionist) ในพื้นที่อิหร่าน สงครามในอิรัก อัฟกานิสถาน และเยเมน รวมถึงเหตุการณ์ความขัดแย้งด้วยกำลังอาวุธในซีเรีย ดังนั้น รัฐสภาทั้งหลายมีหน้าที่ในการปฏิรูปการเมือง จัดสรรงบประมาณอย่างเหมาะสม หากแม้เพียงหนึ่งในสิบของงบประมาณประเทศได้รับการจัดสรรเพื่อใช้ในสถานการณ์เช่นในอิรักและอัฟกานิสถานแทนที่จะใช้ในการพัฒนาเพื่อความรุ่งเรืองของประเทศ ประเทศเหล่านั้นจะประสบกับเหตุการณ์ความไม่มั่นคงและการก่อการร้าย”

นายอาลี อาเดเชียร์ ลอริยานี
ประธานรัฐสภา สาธารณรัฐอิสลามอิหร่าน

ประธานรัฐสภาจากรัฐสภาสมาชิกที่เข้าร่วมการประชุมประธานรัฐสภาโลก ครั้งที่ ๔ ร่วมถ่ายรูปหมู่เป็นที่ระลึก
เมื่อวันที่ ๓๑ สิงหาคม ๒๕๕๘

เวลา ๑๕.๐๐ - ๑๘.๐๐ นาฬิกา (ช่วงบ่าย)

๓. การอภิปรายเต็มคณะ ช่วงที่ ๒

๓.๑ การนำเสนอรายงาน (Presentation of Reports) (ต่อ)

(๑) การมีส่วนร่วมของภาคีรัฐสภาในการกำหนดแบบแผนและปฏิบัติตามเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนชุดใหม่

นายซาเบอร์ โฮสเซน โชว์ดรี (Mr. Saber Hossain Chowdhury) ประธานสหภาพรัฐสภา ในฐานะผู้เสนอรายงานในหัวข้อ “การมีส่วนร่วมของภาคีรัฐสภาในการกำหนดแบบแผนและปฏิบัติตามเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนชุดใหม่” (Parliamentary involvement in the shaping and implementation of the new Sustainable Development Goals) ได้นำเสนอต่อที่ประชุมประธานรัฐสภาโลก ครั้งที่ ๔ เกี่ยวกับวาระของการพัฒนาหลังปี ๒๐๑๕ (Post – 2015 Development Agenda) ว่ามีลักษณะเป็นสากลใช้ได้กับทุกประเทศ และเชื่อมโยงความสัมพันธ์ระหว่างการจัดปัญหาความยากจนและการพัฒนาที่ยั่งยืนเข้าด้วยกัน เป็นกรอบการเปลี่ยนแปลงเพียงหนึ่งเดียว สำหรับ “เป้าหมาย SDGs” เป็นกระบวนการเจรจาระหว่างสมาชิกสหประชาชาติ เมื่อปี ๒๕๕๖ (ค.ศ. ๒๐๑๓) โดยสหภาพรัฐสภาเข้าไปมีส่วนร่วมในทันทีทันใดเพื่อเสนอแนะยุทธศาสตร์ด้านรัฐสภาที่เป็นประโยชน์ และเตรียมการให้รัฐสภาวางรากฐานการนำ “เป้าหมาย SDGs” ไปปฏิบัติที่ผ่านมา สหภาพรัฐสภาได้หารือระหว่างรัฐสภาสมาชิกเกี่ยวกับเรื่องดังกล่าวอย่างน้อย ๔ ครั้ง ได้แก่ (๑) การประชุมสมัชชาสหภาพรัฐสภา ครั้งที่ ๑๒๘ ณ กรุงกัวเตมา เมื่อเดือนมีนาคม ๒๕๕๖ (ค.ศ. ๒๐๑๓) (๒) การประชุมรัฐสภาในโอกาสการประชุมสมัชชาสหประชาชาติ เมื่อปี ๒๕๕๖ (ค.ศ. ๒๐๑๓) (๓) การประชุมรัฐสภาในโอกาสการประชุมสมัชชาสหประชาชาติ เมื่อปี ๒๕๕๗ (ค.ศ. ๒๐๑๔) และ (๔) การประชุมสมัชชาสหภาพรัฐสภา ครั้งที่ ๑๓๒ ณ กรุงฮานอย เมื่อเดือนมีนาคม ๒๕๕๘ (ค.ศ. ๒๐๑๕) ซึ่งจากการหารือเกี่ยวกับ “เป้าหมาย SDGs” ที่ประชุมดังกล่าว ๓ ครั้งข้างต้น มุ่งเน้นแสวงหาคำตอบ “อะไร” ที่สมาชิกรัฐสภาคิดว่าเป็นปัญหาและควรนำ “เป้าหมาย SDGs” มาใช้จัดการแก้ไข อย่างไรก็ดี ที่ประชุมสมัชชาสหภาพรัฐสภา ครั้งที่ ๑๓๒ ณ กรุงฮานอย มุ่งเน้นการหารือแนวทางเกี่ยวกับการนำ “เป้าหมาย SDGs” ไปปฏิบัติ เช่น รัฐสภาจะช่วยนำ “เป้าหมาย SDGs” ไปปฏิบัติในแง่มุมของรัฐสภาได้อย่างไร รวมถึงแนวทางในการสร้างสัมพันธ์ภาพกับสหประชาชาติ เป็นต้น

ประธานสหภาพรัฐสภา กล่าวเพิ่มเติมว่า จากการหารือเกี่ยวกับสิ่งที่สมาชิกรัฐสภาคิดว่าเป็นปัญหา ปรากฏเป็นท่าทีของสหภาพรัฐสภา ๓ ประการสำคัญ คือ (๑) การบรรลุ “เป้าหมาย SDGs” ต้องมีระบบเศรษฐกิจรูปแบบใหม่และเป็น “เศรษฐกิจสีเขียว (Green Economy)” ซึ่งให้ความสำคัญต่อการสร้างการเติบโต

นายซาเบอร์ โฮสเซน โชว์ดรี กล่าวในโอกาสการนำเสนอรายงานเกี่ยวกับบทบาทของสหภาพรัฐสภา กับ “เป้าหมาย SDGs” ของสหประชาชาติ

ของระดับความเป็นอยู่และความ
ผาสุกของมนุษย์ ไม่ใช่การพัฒนา
เพื่อขยายการผลิตวัตถุนิยมและ
การบริโภคเท่านั้น (๒) บทบาทสำคัญ
ของธรรมาภิบาลประชาธิปไตย
ในฐานะที่เป็นทั้งแนวทางและ
เป้าหมายของการพัฒนา โดย
สหภาพรัฐสภาเห็นว่าธรรมา-
ภิบาลประชาธิปไตยคือโครงสร้าง
และกระบวนการของทั้งภาครัฐ
และภาคเอกชนซึ่งมีลักษณะเป็น
ตัวแทน ตรวจสอบได้ โปร่งใส

และมีประสิทธิภาพ เพื่อให้ประชาชนได้รับผลประโยชน์อย่างยุติธรรม และ (๓) “เป้าหมาย SDGs” ต้องมุ่งเน้นที่ “คน” ซึ่งต่อจากนี้อีก ๑๕ ปี จะเป็นการพิสูจน์ความสำเร็จเพื่อไปสู่โลกที่เป็นไปตามหลักสิทธิมนุษยชนอย่างแท้จริง โดยสมาชิกรัฐสภาเห็นว่าความยุติธรรมเป็นประเด็นความท้าทายที่สำคัญรองลงมาจากการจัดความยากจน และเห็นควรให้มีเป้าหมายเกี่ยวกับความเท่าเทียมทางเพศโดยเฉพาะ รวมถึงการนำปัญหาของสตรีมาเป็นกระแสหลักของกรอบการดำเนินการตาม “เป้าหมาย SDGs”

ดังนั้น จากที่กล่าวมาทั้งหมดและเพื่อให้บรรลุตามท่าทีของสหภาพรัฐสภาที่กล่าวมา สหภาพรัฐสภาจึงได้จัดสรรค่าใช้จ่ายให้มีการกำหนดธรรมนูญสากลประชาธิปไตยไว้เป็นเป้าหมายหนึ่ง ภายใต้ “เป้าหมาย SDGs” ซึ่งสหภาพรัฐสภาได้มีส่วนร่วมในกระบวนการเจรจาในระดับคณะทำงาน (Working Group) และกล่าวแทนรัฐสภาสมาชิกทั้งหมด ในขณะที่เดียวกันสหภาพรัฐสภาได้เสนอแนะให้รัฐสภาสมาชิกจัดเสวนากับผู้เจรจา “เป้าหมาย SDGs” ในระดับสหประชาชาติ และประธานสหภาพรัฐสภาได้มีหนังสือถึงรัฐสภาสมาชิกทั้งหลาย ตั้งแต่ต้นปี ๒๕๕๘ (ค.ศ. ๒๐๑๕) เพื่อรายงานความคืบหน้าของการเจรจา “เป้าหมาย SDGs” และได้เข้าไปพบกับผู้เกี่ยวข้องในการเจรจา ด้วยความพยายามทั้งหมดนี้ จึงเกิดเป็นผลลัพธ์ที่เป็นรูปธรรม โดยในที่สุดสหประชาชาติได้บรรจุเป้าหมายเรื่องธรรมนูญสากล เป็นเป้าหมายลำดับที่ ๑๖ ของ “เป้าหมาย SDGs” ซึ่งเน้นย้ำพันธสัญญาว่าประเทศทั้งหลายจะยกระดับโครงสร้างอันมีประสิทธิภาพ ตรวจสอบได้ และโปร่งใสในทุกระดับ เพื่อให้กระบวนการตัดสินใจตอบสนองต่อเหตุการณ์ ครอบคลุม เป็นไปตามหลักการมีส่วนร่วม และเป็นตัวแทนได้ในทุกระดับ

ประธานสหภาพรัฐสภา กล่าวในตอนท้ายของการเสนอรายงานว่า ในส่วนที่เป็นการแสวงหาแนวทางเพื่อนำ “เป้าหมาย SDGs” ไปปฏิบัติอย่างมีประสิทธิภาพ ภายใต้ “ปฏิญญาฮานอย” ซึ่งได้รับรองในการประชุมสมัชชาสหภาพรัฐสภา ครั้งที่ ๑๓๒ เน้นย้ำวิสัยทัศน์ของการพัฒนาที่ยั่งยืนอันมุ่งเน้นที่ “คน” และ “สิทธิมนุษยชนระหว่างประเทศ” พร้อมทั้งได้สนับสนุนข้อเสนอ ๑๗ ประการของ “เป้าหมาย SDGs” โดยเป้าหมายบางประการที่สหภาพรัฐสภามีส่วนร่วมได้รับการจัดแบ่งให้เป็นเป้าหมายเฉพาะ อาทิ สุขภาวะและความเท่าเทียมทางเพศ เป็นต้น อีกทั้งยินดีที่รับทราบประเด็นเรื่องการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศได้รับการบรรจุไว้ภายใต้กรอบของ “เป้าหมาย SDGs” เช่นกัน ในตอนท้ายของ “ปฏิญญาฮานอย” ได้เรียกร้องให้รัฐสภาสมาชิกออกกฎหมายที่สอดคล้องกับการดำเนินการภายใต้ “เป้าหมาย SDGs” และจัดสรรงบประมาณเพื่อดำเนินการตามขั้นตอนอีก ๑๕ ปีข้างหน้า นอกจากนี้ ยังได้เรียกร้องให้สมาชิกรัฐสภาสร้าง “ความเป็นเจ้าของ” ภายใต้ “เป้าหมาย SDGs” อนึ่ง ในขั้นตอนการดำเนินการ สหภาพรัฐสภาพร้อมให้การสนับสนุนการนำ “เป้าหมาย SDGs” ไปปฏิบัติ พร้อมทั้งจะเตรียมการจัดทำแผนยุทธศาสตร์ระยะ ๕ ปี ของสหภาพรัฐสภา ซึ่งความพยายามของสหภาพรัฐสภาตามที่กล่าวมาต้องอาศัยการสนับสนุนและทรัพยากรที่จำเป็นจากรัฐสภาสมาชิก

(๒) ประเด็นความท้าทายที่บรรดารัฐสภาเผชิญในปัจจุบัน

นายเดวิด คาร์เตอร์ (Mr. David Carter) ประธานสภาผู้แทนราษฎร ประเทศนิวซีแลนด์ ในฐานะผู้เสนอรายงานในหัวข้อ “ประเด็นความท้าทายที่บรรดารัฐสภาเผชิญในปัจจุบัน” (Challenges facing parliaments today) ได้นำเสนอต่อที่ประชุมประธารัฐสภาโลก ครั้งที่ ๔ ว่า รัฐสภาต้องเผชิญกับความท้าทาย แม้ว่ารัฐสภาเป็นสัญลักษณ์แห่งความหวังและความเชื่อในฐานะองค์กร

นายเดวิด คาร์เตอร์ กล่าวในโอกาสการนำเสนอรายงานโดยเสนอแนะให้รัฐส้ามุ่งสู่การเป็นองค์กรที่แข็งแกร่งและตอบสนองความต้องการของประชาชน

ที่เป็นกระบอกเสียงของปวงชน ความท้าทายเหล่านี้มีความแตกต่างกันไปตามบริบทของรัฐสภา และสามารถจำแนกได้ ดังนี้ (๑) ข้อวิพากษ์โดยสาธารณะ พบว่าปัจจุบันความมั่นใจต่อรัฐสภาลดลง อันเป็นผลจากฝ่ายการเมืองไม่สามารถดำเนินการได้ตามที่สัญญาไว้ สื่อและสิ่งพิมพ์มุ่งเสนอข้อมูลข่าวสารของรัฐสภาในแง่ลบ ความเข้าใจโดยสาธารณะต่อภารกิจของรัฐสภามีจำกัด ปัญหาคอร์รัปชันในวงงานรัฐสภา และประชาชนมีคำถามเกี่ยวกับการทำงานของรัฐสภา (๒) ความไม่เท่าเทียมกันในด้านความสัมพันธ์เชิงอำนาจระหว่างฝ่ายบริหารและฝ่ายนิติบัญญัติ ซึ่งในบางกรณีรัฐสภาเป็นเพียงตรายางทำหน้าที่รับรองข้อเสนอของรัฐบาลเท่านั้น และแม้รัฐสภาสามารถริเริ่มการออกกฎหมายได้แต่พบว่าส่วนมากกฎหมายจะได้รับการเสนอโดยฝ่ายรัฐบาล ซึ่งบทบาทในส่วนนี้รัฐสภาจะทำหน้าที่เป็นเพียงผู้พิจารณากฎหมายที่เสนอเข้ามาเท่านั้น (๓) ชัดความสามารถเชิงโครงสร้างและการปฏิรูปของฝ่ายรัฐสภา ซึ่งพบว่ารัฐบาลสามารถเข้าถึงข้อมูลได้มากกว่ารัฐสภา และมีข้อจำกัดเกี่ยวกับการสนับสนุนภารกิจของรัฐสภา โดยเฉพาะการจัดสรรงบประมาณให้แก่รัฐสภา อีกทั้งความท้าทายที่รัฐสภาต้องปรับตัวกับการเปลี่ยนแปลงของสังคม เช่น เทคโนโลยี และกระแสความเท่าเทียมทางเพศ เป็นต้น (๔) วัฒนธรรมประชาธิปไตย ซึ่งองค์ประกอบที่สำคัญคือ การใช้ความอดกลั้นทางการเมืองเพื่อบรรเทาปัญหาการแบ่งแยกซึ่งต้องอาศัยเวลาในการดำเนินการ และ (๕) องค์ประกอบของรัฐสภา ซึ่งในอดีตรัฐสภาส่วนใหญ่เป็นองค์กรที่บุรุษมีอิทธิพลเหนือสตรี แต่ปัจจุบันสิ่งเหล่านี้เปลี่ยนไปตามทัศนคติของสังคมซึ่งมีแนวโน้มไปสู่ความเป็น “มืออาชีพ” ทางการเมือง

ประธานสภาผู้แทนราษฎร ประเทศนิวซีแลนด์ ได้กล่าวโดยสรุปในช่วงท้ายของการนำเสนอรายงาน เกี่ยวกับบทบาทที่สหภาพรัฐสภาได้สนับสนุนรัฐสภาสมาชิกเพื่อไปสู่การเป็นองค์กรที่แข็งแกร่งและตอบสนองต่อความต้องการของประชาชน โดยมีข้อเสนอแนะ อาทิ

- สนับสนุนการพัฒนาวัฒนธรรมประชาธิปไตยในสังคม และให้ความสำคัญกับการใช้ความอดกลั้นทางการเมือง
- ลงทุนทางการศึกษาที่เกี่ยวข้องกับการเมืองให้แก่เด็กในโรงเรียน
- สนับสนุนให้เยาวชนลงคะแนนเสียง
- ให้พันธสัญญาและนำค่านิยมหลักของรัฐสภาที่เป็นประชาธิปไตยไปปฏิบัติ อันได้แก่เป็นตัวแทน เปิดเผยและโปร่งใส เข้าถึงได้ ตรวจสอบได้ และมีประสิทธิภาพ
- มั่นใจว่ารัฐสภาเป็นองค์กรที่สนับสนุนบทบาทหญิงชาย
- เพิ่มอำนาจการตรวจสอบฝ่ายบริหารในนามของประชาชน
- ติดตามทัศนคติของสาธารณะต่อรัฐสภา ทำความเข้าใจ และปรับปรุงแก้ไข
- รับรองมาตรการพิเศษเพื่อให้องค์ประกอบของรัฐสภาสะท้อนองค์ประกอบของสังคมในภาพรวม โดยเฉพาะจำนวนสตรีในรัฐสภา
- ส่งเสริมให้มีประชาธิปไตยภายในพรรคการเมือง
- แสวงหารูปแบบใหม่ของการมีส่วนร่วมโดยสาธารณะในกระบวนการตัดสินใจและจัดสรรงบประมาณ
- สนับสนุนรัฐสภาสมาชิกที่ประสงค์จะเพิ่มขีดความสามารถ ทั้งนี้ ให้เป็นไปตามหลักการพื้นฐานในการสนับสนุนรัฐสภา (Common Principles for Support to Parliaments)
- ส่งเสริมกระบวนการประชาธิปไตยในระบบความสัมพันธ์ระหว่างประเทศ เพิ่มบทบาทของรัฐสภาในประเด็นที่เป็นวาระของโลก และพัฒนามิติทางรัฐสภาให้ปรากฏในภารกิจของสหประชาชาติ

๓.๒ การอภิปรายทั่วไป (General Debate) (ต่อ)

(๑) **มิส เอ็นทอย โมทซามัย (Ms. Ntlhoi Motsamai) ประธานสภาแห่งชาติ ราชอาณาจักรเลโซโท** กล่าวอันมีใจความสำคัญว่า “ขอแสดงความยินดีที่สหประชาชาติครบรอบ ๗๐ ปี โดยที่การประชุมประธาณรัฐสภาโลกครั้งนี้ได้ใช้โอกาสให้เป็นประโยชน์เพื่อแสวงหาคำตอบตามบริบทของสหประชาชาติ ตั้งแต่ “เป้าหมาย MDGs” จนกระทั่งมาสู่ “เป้าหมาย SDGs” เราพบว่าแม้บางประเทศบรรลุตามเป้าหมายของ “เป้าหมาย MDGs” แล้ว ปัจจุบัน ผู้คนบนโลกยังประสบกับปัญหาและความท้าทายเพื่อเป็นอิสระจากสงครามและความขัดแย้ง ความรุนแรง ทั้งปวง ความยากจนและหิวโหย การว่างงาน โรคร้าย การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ และอื่น ๆ อีกมากมาย ด้วยความพยายามของสหประชาชาติในการไปสู่ “เป้าหมาย SDGs” เลโซโทพร้อมให้การสนับสนุน และยกตัวอย่างการแก้ไขกฎหมายภายในเพื่อขจัดปัญหาความไม่เท่าเทียมทางเพศอันเป็นเป้าหมายหนึ่งของ

มิส เอ็นทอย โมทซามัย ประธานสภาแห่งชาติ ราชอาณาจักรเลโซโท

สหประชาชาติซึ่งประสบผลสำเร็จเป็นอย่างดี ทั้งนี้ ข้อเสนอแนะในการบรรลุ “เป้าหมาย SDGs” คือ (๑) ควรจัดให้มีระบบเศรษฐกิจรูปแบบใหม่ซึ่งเน้นระดับการเติบโตของความเป็นอยู่และความสุขของมนุษย์ (๒) การให้ความสำคัญต่อบทบาทของธรรมาภิบาลประชาธิปไตยอันเป็นแนวทางและเป้าหมายของการพัฒนาทั้งหมด และ (๓) “เป้าหมาย SDGs” ควรมุ่งเน้นที่ “คน” เพื่อให้บรรลุสิทธิของมนุษย์

โดยแท้จริงอันจะส่งผลต่อการบรรลุเป้าหมายในภาพรวม ซึ่งเชื่อว่าในบริบทของฝ่ายนิติบัญญัติ สหภาพรัฐสภาพร้อมให้การช่วยเหลือรัฐสภาสมาชิกในการนำ “เป้าหมาย SDGs” ไปปฏิบัติ”

(๒) **นายลีโอ ฮูซาคอส (Mr. Leo Housakos) ประธานวุฒิสภา ประเทศแคนาดา** กล่าวโดยมีสาระสำคัญในตอนหนึ่งว่า “เอกสิทธิ์ทางรัฐสภา (Parliamentary Privilege) เป็นองค์ประกอบสำคัญของประชาธิปไตยในแคนาดา ซึ่งเป็นภูมิคุ้มกันให้รัฐสภาสามารถดำเนินการได้อย่างมีประสิทธิภาพเมื่อเดือนมิถุนายนที่ผ่านมา วุฒิสภาแคนาดา โดยคณะกรรมการการชุดหนึ่งได้เสนอรายงานเกี่ยวกับเอกสิทธิ์ทาง

นายลีโอ ฮูซาคอส ประธานวุฒิสภา ประเทศแคนาดา

รัฐสภา ในศตวรรษที่ ๒๑ ซึ่งระบุว่ามีความจำเป็นที่สมาชิกรัฐสภาสามารถใช้กรอบการดำเนินการเกี่ยวกับเอกสิทธิ์ทางรัฐสภา โดยสัมพันธ์กับหลักการตรวจสอบได้ ความโปร่งใส และหลักนิติธรรม ตามที่ปรากฏในบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญแคนาดา ทั้งนี้ การปรับปรุงเอกสิทธิ์ทางรัฐสภาให้สอดคล้องกับบริบทของศตวรรษที่ ๒๑ จะช่วยอำนวยความสะดวกและปกป้องภารกิจของสมาชิกรัฐสภา ทั้งยังช่วยปลูกฝังศักดิ์ศรีของสถาบันนิติบัญญัติทั่วโลก

ทั้งนี้ แคนาดาสนใจที่จะจัดเวทีการหารือระดับโลกระหว่างรัฐสภาทั้งหลายในประเด็นที่เกี่ยวกับเอกสิทธิ์ทางรัฐสภาและการสร้างความสมดุลตามหลักการความโปร่งใสและการตรวจสอบได้ อันเป็นหัวใจของประชาธิปไตย”

(๓) **มิส สุมิตรา มหาจัน (Ms. Sumitra Mahajan) ประธานโลกสภา สาธารณรัฐอินเดีย** กล่าวโดยเน้นย้ำว่า “ธรรมาภิบาลเป็นเครื่องมือที่เปิดทางไปสู่การพัฒนาและการมีส่วนร่วมอย่างเป็นองค์รวม และการมีธรรมาภิบาลจะส่งเสริมสันติภาพและการพัฒนาที่ยั่งยืน ดนยินดีที่ “เป้าหมาย SDGs” ประกอบด้วยเป้าหมายหนึ่งที่ต้องการให้เกิดความยุติธรรมแก่ทุกคน และสร้างสถาบันในทุกระดับอันมีประสิทธิภาพ ตรวจสอบได้ และเป็นของทุกคน ความยั่งยืนในระดับโลกไม่อาจเกิดขึ้นจากประเทศกำลังพัฒนาเพียงอย่างเดียว หากแต่การสร้างพันธมิตรระดับโลกมีความจำเป็นต่อการสนับสนุนความพยายามของประเทศกำลังพัฒนา ในส่วนของอินเดียได้มุ่งเน้นการพัฒนาตามวิสัยทัศน์ของประเทศ โดยให้ความสำคัญกับการเติบโตอย่างครอบคลุมให้ทุกคนเข้ามามีบทบาทในกระบวนการ ดังตัวอย่างที่เห็นในได้ชัดจากเหตุการณ์ที่ประชาชนอินเดียอาสาอุดหนุนก๊าซแอลพีจีเพื่อ

มิส สุมิตรา มหาจัน ประธานโลกสภา สาธารณรัฐอินเดีย

ช่วยเหลือผู้ยากจน โลกที่ปราศจากความยากจนและความหิวโหย เป็นโลกที่ปลอดภัยกว่า ดีกว่า และยุติธรรมกว่า ซึ่งทั้งหมดได้สะท้อนตามความหมายที่แท้จริงของการพัฒนาที่ยั่งยืนในภาษา-อินเดียโบราณว่า ทุกคนควร/ต้องมีความสุข สุขภาพดี มองโลกในแง่ดี และไม่ควรมีใครที่แบ่งปันความเศร้า”

(๔) **มิส วาเลนตินา อิวานอฟนา มัตวียเณโก (Ms. Valentina Ivanovna Matviyenko) ประธานสภาสหพันธ์ สหพันธรัฐรัสเซีย** กล่าวผ่านระบบการประชุมทางไกลในช่วงการอภิปรายทั่วไป โดยมีสาระสำคัญว่า “โลกสมัยใหม่ประสบกับช่วงเวลาอันซับซ้อน การเปลี่ยนผ่านสู่ระเบียบโลกแบบหลายขั้วอำนาจ (Multi – Polar World Order) เกิดขึ้นพร้อมกับวิกฤตฉับพลันและความขัดแย้ง การปฏิวัติและความวุ่นวายในรัฐและหายนะของมนุษยธรรม ระบบโลกแบบเดิมอันมีพื้นฐานจากการครอบงำอำนาจโดยกลุ่มประเทศเพียงกลุ่มเดียวได้ยุติลง ทว่าได้มีความพยายามเพื่อสร้างระบบโลกแบบเดิมขึ้นมาอีกครั้ง ด้วยการสร้างแรงกดดันอย่างโจ่งแจ้งต่อสถานการณ์ในประเทศอื่น ๆ ภายใต้การใช้มาตรการสภาพบังคับฝ่ายเดียวและการใช้อาวุธ จึงส่งผลต่อการขยายตัวของ การก่อการร้ายและความคิดทางการเมืองสุดขั้ว เกิดวิกฤตต่อภูมิภาคต่าง ๆ ในโลก สถานที่สำคัญถูกทำลาย สตรี คนชรา และเด็กต้องสิ้นชีวิต รัฐสภาในศตวรรษที่ ๒๑ มีบทบาทในระดับสากลด้วยการสร้างเครือข่ายพันธมิตรและความเข้าใจร่วมกันและคำจูงให้เกิดการสื่อสารระหว่างรัฐและประชาชนที่ตรงไปตรงมา เปิดกว้าง ซื่อสัตย์ และแน่วแน่”

มิส วาเลนตินา อิวานอฟนา มัตวียเณโก
ประธานสภาสหพันธ์ สหพันธรัฐรัสเซีย

(๕) นายวลาดีเมียร์ อังเดรเชนโก (Mr. Vladimir Andreichenko) ประธานสภาผู้แทนราษฎร สาธารณรัฐเบลารุส กล่าวโดยมีสาระสำคัญว่า “เบลารุสประสบความสำเร็จในการบรรลุ “เป้าหมาย MDGs” โดยเฉพาะ การขจัดความยากจนและความหิวโหย การให้การศึกษา และการลดอัตราการเสียชีวิตของมารดาและทารก สะท้อนจากดัชนีการพัฒนามนุษย์ (Human Development Index : HDI) ซึ่งเบลารุสอยู่ในลำดับที่ ๕๓ อันเป็นลำดับที่ ใกล้เคียงกับกลุ่มประเทศที่มีระดับการพัฒนามนุษย์สูงสุด นอกจากนี้ เบลารุสยังประสบความสำเร็จในด้าน- การส่งเสริมความเสมอภาคระหว่างหญิงชาย ปัจจุบัน เบลารุสมีสมาชิกรัฐสภาสตรีประมาณร้อยละ ๓๐ จาก สมาชิกรัฐสภาทั้งหมด อีกทั้งยังเป็นประเทศที่เน้นดำเนินนโยบายกับเยาวชนโดยสนับสนุนการมีส่วนร่วมในกิจกรรมของ

นายวลาดีเมียร์ อังเดรเชนโก
ประธานสภาผู้แทนราษฎร สาธารณรัฐเบลารุส

“สภาเยาวชนยูเรเชีย” (Eurasian Youth Parliament) และดำเนินนโยบายที่เกี่ยวข้องกับสิ่งแวดล้อมโดยเฉพาะพลังงานทดแทน ซึ่งรัฐสภาเบลารุสจะเดินหน้าใช้กลไกของฝ่ายนิติบัญญัติเพื่อสนับสนุนการต่อยอดความสำเร็จเพื่อมุ่งหน้าสู่ “เป้าหมาย SDGs” ต่อไป”

(๖) นายจอห์น เบอร์โคว (Mr. John Bercow) ประธานสภาสามัญชน สหราชอาณาจักร กล่าวโดยมีสาระสำคัญว่า “หลักการสิทธิมนุษยชนและแสวงหาความเท่าเทียมเป็นเอกลักษณ์ของโลกที่เราต้องการสร้างขึ้น ตนรับทราบว่าการประชุมครั้งนี้ได้ส่งเสริมหลักการนี้ อย่างไรก็ตามเห็นควรให้มีการส่งเสริมสิทธิของกลุ่มบุคคลที่มีความหลากหลายทางเพศ (LGBT) ด้วยเช่นกัน ตนรู้สึกยินดีที่

นายจอห์น เบอร์โคว ประธานสภาสามัญชน สหราชอาณาจักร

สหราชอาณาจักรหลุดพ้นจากการเป็นประเทศที่เห็นว่าสิทธิในการมีความรักเช่นนี้เป็นเรื่องผิดกฎหมายไปสู่การเป็นประเทศที่ให้ความเท่าเทียมกับ “กลุ่มบุคคล LGBT” ปัจจุบัน สมาชิกสภาสามัญชนประมาณร้อยละ ๕ หรือจำนวน ๓๒ คน เปิดเผยว่าเป็นพวกรักร่วมเพศ ในฐานะที่ตนเป็นประธานสภาสามัญชนได้จัดให้มีการสร้างเครือข่ายภายในรัฐสภาเพื่อการทำงานดำเนินไปได้อย่างราบรื่น อย่างไรก็ตาม พบว่า ประเทศจำนวนมากทั่วโลกยังเห็นว่าความหลากหลายทางเพศเป็นเรื่องผิดกฎหมาย บุคคลเหล่านี้ต้องถูกจับ กักขังในคุก ลงโทษ และอาจต้องถูกประหารชีวิต จึงขอเรียกร้องและสรุปว่าไม่ควรละทิ้งสิทธิและความเท่าเทียมของ “กลุ่มบุคคล LGBT” และเก็บปัญหานี้ไว้ได้พรม หากเราเชื่อมั่นในหลักการสิทธิมนุษยชน ความเท่าเทียม และการมีส่วนร่วมของทุกคน เราต้องขจัดปัญหาการเลือกปฏิบัติต่อคนจำนวนหลายล้านคนที่มีความหลากหลายทางเพศ”

(๓) นายเซทยา โนวานโต (Mr. Setya Novanto) ประธานสภาผู้แทนราษฎร สาธารณรัฐอินโดนีเซีย กล่าวในสาระสำคัญว่า “โลกในปัจจุบันประสบกับความขัดแย้งในภูมิภาคต่าง ๆ จึงเป็นช่วงเวลาที่เหมาะสมเพื่อประเมินมาตรการในการสร้างสันติภาพ อีกทั้งกฎเกณฑ์ในโลกยุคโลกาภิวัตน์ถูกกำหนดขึ้นโดยประเทศที่แข็งแกร่งกว่า ความไม่สมดุลเช่นนี้ให้ประโยชน์แก่ประเทศพัฒนาแล้วแต่ทำให้ประเทศกำลังพัฒนาอ่อนแอลง การพัฒนาไม่สามารถเกิดขึ้นได้หากปราศจากสันติภาพ เช่นเดียวกันที่เราไม่สามารถบรรลุสันติภาพได้หากปราศจากประชาธิปไตยและความยุติธรรม ประชาธิปไตยจึงควรเกิดขึ้นในทุกระดับไม่เพียงแต่ในระดับชาติแต่ในระดับสากลด้วย ดังนั้น จึงเห็นควรให้มีการปฏิรูปสหประชาชาติโดยเฉพาะภายในคณะมนตรีความมั่นคง (Security Council) ตามที่ได้มีมติในที่ประชุมรัฐสภาในโอกาสครบรอบ ๖๐ ปี ความสัมพันธ์รัฐสภาเอเชีย - แอฟริกัน

นายเซทยา โนวานโต ประธานสภาผู้แทนราษฎร สาธารณรัฐอินโดนีเซีย

ณ กรุงจาการ์ตา เมื่อเดือนเมษายนที่ผ่านมา เน้นย้ำความจำเป็นในการปฏิรูปสหประชาชาติเพื่อให้รัฐสมาชิกเท่าเทียมกันโดยแท้จริง ทั้งนี้ ในระดับชาติ รัฐสภาอินโดนีเซียพร้อมให้การสนับสนุน “เป้าหมาย SDGs” โดยเรียกร้องให้รัฐบาลอินโดนีเซียนำหลักการของเป้าหมายดังกล่าวบรรจุไว้ในแผนการพัฒนาประเทศ”

วันอังคารที่ ๑ กันยายน ๒๕๕๘

เวลา ๑๐.๐๐ - ๑๓.๐๐ นาฬิกา (ช่วงเช้า)

๔. การอภิปรายเต็มคณะ ช่วงที่ ๓

๔.๑ การอภิปรายทั่วไป (General Debate) (ต่อ)

ณ ห้องประชุมคณะมนตรีภาวะทรัสตี (Trusteeship Council Chamber) ชั้น ๒ อาคารสำนักงานใหญ่สหประชาชาติ การประชุมประธานรัฐสภาโลก ครั้งที่ ๔ ได้ดำเนินต่อเนื่องตามระเบียบวาระซึ่งเป็นการอภิปรายทั่วไป (General Debate) (ต่อ) โดยสามารถสรุปสาระสำคัญของสุนทรพจน์ที่นำเสนอได้ดังนี้

ศาสตราจารย์ นอร์เบิร์ต แลมเมิร์ต
ประธานสภาผู้แทนราษฎร สหพันธ์สาธารณรัฐเยอรมนี

(๑) ศาสตราจารย์ นอร์เบิร์ต แลมเมิร์ต (Prof. Norbert Lammert) ประธานสภาผู้แทนราษฎร สหพันธ์สาธารณรัฐเยอรมนี กล่าวโดยมีสาระสำคัญว่า “เมื่อปีที่แล้ว (ปี ๒๕๕๗ หรือ ค.ศ. ๒๐๑๔) นับเป็นเวลา ๙ ปีติดต่อกันที่โลกรับรู้ถึงการเสื่อมถอยของประชาธิปไตยในบางประเทศ เราเห็นว่าประชาธิปไตยคือสิ่งที่เหนือกว่าการมีรัฐสภาและการเลือกตั้งที่เสรีและเป็นธรรม แต่เป็นสิ่งที่หมายความว่าความถึงการปกป้องชนกลุ่มน้อย การตรวจสอบรัฐบาล เสรีภาพทางความคิด การใช้

สื่อมวลชน การนับถือศาสนา หลักนิติธรรม และระบบศาลที่เป็นอิสระ ในฐานะที่เราเป็นสมาชิกรัฐสภาซึ่งมีหน้าที่ความรับผิดชอบในฐานะประมุขของฝ่ายนิติบัญญัติ เรากลับพบว่าสภาพการทำงานภายในรัฐมีความแตกต่างกันตามบริบทที่เกิดขึ้น เหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในตูนิเซียพิสูจน์ให้เห็นการเปลี่ยนแปลงทางประชาธิปไตยที่ประสบความสำเร็จ ซึ่งตนขอแสดงความยินดีและขอสนับสนุนการพัฒนาของตูนิเซียต่อไป”

(๒) **มิส รีเบคคา คาดากา (Ms. Rebecca Kadaga) ประธานรัฐสภา สาธารณรัฐยูกันดา** กล่าวโดยมีใจความสำคัญตอนหนึ่งว่า “เรารับรู้ว่าการประชาธิปไตยมีหลักการเป็นอย่างไร และรัฐสภามีหน้าที่เป็นตัวแทนประชาชนในฐานะผู้ออกกฎหมาย ผู้จัดสรรงบประมาณ ผู้ตรวจสอบการทำงานของรัฐบาลให้สนองนโยบายตามที่ได้ประกาศไว้ นอกจากนี้ รัฐสภาเป็นเครื่องมือที่มีอิทธิพลต่อการกำหนดนโยบายและแนวปฏิบัติระหว่างประเทศเพื่อเป็นหลักประกันว่าข้อตกลงระหว่างประเทศที่เกี่ยวข้องกับสันติภาพ เช่น ข้อมติสหประชาชาติ ๑๓๒๕ ได้รับการปฏิบัติ ในส่วนของการนำ “เป้าหมาย SDGs” ไปปฏิบัติ รัฐสภาควรสนับสนุนการดำเนินการโดยจัดตั้งคณะกรรมการขึ้นมาเพื่อกำกับดูแลในต่างงบประมาณ ทรัพยากร และการประเมินผลงานรัฐบาลในการบรรลุเป้าหมายต่าง ๆ ซึ่งรัฐสภาควรเข้าไปมีส่วนในการวิจัยในประเด็นปัญหาตามพันธกรณีระหว่างประเทศเพื่อจัดการกับปัญหาพื้นฐานและจะทำให้เราเข้าใจความจริงในการวางรากฐานประชาธิปไตยให้เป็นศูนย์กลางของการพัฒนาและสันติภาพ”

มิส รีเบคคา คาดากา ประธานรัฐสภา สาธารณรัฐยูกันดา

(๓) **นายเวด มาร์ค (Mr. Wade Mark) ประธานสภาผู้แทนราษฎร สาธารณรัฐตรินิแดดและโตเบโก** กล่าวโดยมีใจความสำคัญตอนหนึ่งว่า “ในฐานะที่ตนเป็นประธานสภาผู้แทนราษฎร สาธารณรัฐตรินิแดดและโตเบโก ขอเสนอแนะต่อที่ประชุมแห่งนี้ใน ๓ ประเด็น ได้แก่ (๑) การให้มีแผนยุทธศาสตร์เพื่อส่งเสริมการมีส่วนร่วมของเยาวชน ซึ่งรัฐสภาตรินิแดดและโตเบโกได้จัดทำแผนยุทธศาสตร์ระหว่างปี ๒๕๕๖ – ๒๕๖๑ (ค.ศ. ๒๐๑๓ – ๒๐๑๘) แล้ว ในแผนยุทธศาสตร์ฯ ดังกล่าวกำหนดให้สมาชิกรัฐสภาสามารถตัดสินใจเกี่ยวกับการอนุมัติ

นายเวด มาร์ค ประธานสภาผู้แทนราษฎร สาธารณรัฐตรินิแดดและโตเบโก

โครงการเพื่อการพัฒนาผ่านกระบวนการของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในระดับรัฐบาล (๒) รัฐสภาควรกำหนดให้มีกฎหมายเฉพาะและคณะกรรมการเพื่อการปกป้องกลุ่มชายขอบ ซึ่งรัฐธรรมนูญตรินิแดดและโตเบโก หมวด ๔ ได้บัญญัติไว้ชัดเจนเกี่ยวกับการส่งเสริมความเท่าเทียมในโอกาสและคุณภาพชีวิตของประชาชนทุกคน ซึ่งรวมถึงกลุ่มชายขอบ และ (๓) รัฐสภาต้องเปิดโอกาสให้มีการอภิปรายเรื่องนโยบายและกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับหลักการพื้นฐานของการพัฒนาที่ยั่งยืน”

(๔) นายจิกมี ชังโป (Mr. Jigme Zangpo) ประธานสภาผู้แทนราษฎร ราชอาณาจักรภูฏาน กล่าวโดยมีใจความสำคัญตอนหนึ่งว่า “หลักการของการพัฒนาที่ยั่งยืนต้องอาศัยการพิจารณาในภาพรวม สอดคล้องกับหลักปรัชญาการพัฒนาของภูฏานซึ่งเน้นตัวชี้วัดดัชนีความสุขของชาติ (Gross National Happiness) อันมีสมมติฐานอยู่ภายใต้เสาหลักแห่งการพัฒนา ๔ ประการ ได้แก่ การพัฒนาที่เกี่ยวกับสังคมและเศรษฐกิจ การอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม การปกป้องรักษาวัฒนธรรมอันดี และธรรมาภิบาล สำหรับภูฏาน เราใช้ประชาธิปไตยเป็นแนวทางไปสู่ธรรมาภิบาล ตั้งแต่ปี ๒๕๕๑ (ค.ศ. ๒๐๐๘) ด้วยพระราชดำริในสมเด็จพระราชาธิบดีจิกมี เคเซอร์ นัมเกล วังชุก ทรงเชื่อมั่นในความสามารถของประชาชนที่จะปกครองตนเอง ประชาธิปไตยของเราจึงก้าวหน้าอย่างต่อเนื่องภายใต้พระราชอัจฉริยภาพของพระองค์ท่าน ในส่วนของรัฐสภา เราเป็น “ทัพหน้า” ที่ให้บริการประชาชนและอำนวยความสะดวกให้รัฐบาลดำเนินนโยบายเพื่อประโยชน์ส่วนรวม ซึ่งเราต้องพยายามอย่างแน่วแน่ต่อไปเพื่อเสริมสร้างประชาธิปไตยและหลักนิติธรรมโดยยึดถือหลักการของสหภาพรัฐสภา”

นายจิกมี ชังโป ประธานสภาผู้แทนราษฎร ราชอาณาจักรภูฏาน

(๕) นางปานี ยาห์ทอตู (Mrs. Pany Yathotou) ประธานสภาแห่งชาติ สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว กล่าวโดยมีใจความสำคัญตอนหนึ่งว่า “ขอชื่นชมสหภาพรัฐสภาที่ได้มีบทบาทสำคัญในการเสริมสร้างความเข้าใจระหว่างชาติ สันติภาพและความมั่นคงทั่วโลก อย่างไรก็ตาม ประเด็นเรื่องสงครามและสันติภาพคงเป็นความท้าทายของโลกต่อไป เช่นเดียวกันที่ประชาธิปไตยได้รับการสถาปนาเพื่อเป็นความหวังให้เกิดสันติภาพ ความร่วมมือ และการพัฒนาที่ยั่งยืนให้แก่มวลมนุษยชาติ ในระดับสากล สหประชาชาติรับรอง “เป้าหมาย MDGs” ซึ่งประสบความสำเร็จอย่างยิ่งยวด และลาวได้นำเป้าหมายเหล่านี้มาปฏิบัติจนเกิดผลลัพธ์

นางปานี ยาห์ทอตู ประธานสภาแห่งชาติ สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว

การบรรลุในด้านการขจัดความยากจน การให้การศึกษาขั้นพื้นฐาน การลดอัตราการเสียชีวิตของทารก และการลดอัตราผู้ติดเชื้อเอชไอวี/เอดส์ เป็นต้น อีกทั้งยังมีความก้าวหน้าในการส่งเสริมความเท่าเทียมหญิงชายในทุกมิติ ทว่า ความท้าทายที่หลงเหลืออยู่บางประการทำให้เราต้องดำเนินการต่อยอดตาม “เป้าหมาย SDGs” ซึ่งลาวจะได้กำหนดยุทธศาสตร์ที่สอดคล้องเพื่อบรรลุเป้าหมายของชาติที่ต้องการหลุดพ้นจากสถานะประเทศพัฒนาน้อยที่สุดในปี ๒๕๖๓ (ค.ศ. ๒๐๒๐)”

(๖) ศาสตราจารย์พิเศษพรเพชร วิชิตชลชัย ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ^๔ ได้กล่าวสุนทรพจน์ในโอกาสการอภิปรายทั่วไป โดยมีความรู้สึกยินดีและได้รับเกียรติที่ได้กล่าวสุนทรพจน์ต่อหน้าที่ประชุมนี้พร้อมเน้นย้ำเกี่ยวกับเป้าประสงค์สูงสุดของการประชุมประธานรัฐสภาโลกว่ามุ่งหมายจะแสวงหาแนวทางอันไปสู่การบูรณาการประชาธิปไตยเข้าสู่กระบวนการสันติภาพและการพัฒนาเพื่อโลกที่ดีขึ้นสำหรับทุกคน ทั้งนี้ ประชาธิปไตยโดยรัฐสภาของไทยเป็นพัฒนาการที่เกิดขึ้นเมื่อประมาณ ๘๐๐ ปีที่ผ่านมา และไทยเพิ่งได้รับพระราชทานรัฐธรรมนูญฉบับแรกจากพระบาทสมเด็จพระปกเกล้าเจ้าอยู่หัวรัชกาลที่ ๗ เมื่อประมาณ ๘๓ ปีที่แล้ว ดังนั้นกระบวนการทางประชาธิปไตยของไทยจึงเป็นภารกิจที่ดำเนินอย่างต่อเนื่อง

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ระหว่างกล่าวสุนทรพจน์ในการอภิปรายทั่วไป

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ กล่าวเพิ่มเติมเกี่ยวกับการพัฒนาที่ยั่งยืนกับประชาธิปไตยว่ามีส่วนเชื่อมโยงกันอยู่ โดยจากประสบการณ์ของไทย เราได้น้อมนำกระแสพระราชดำริในพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวรัชกาลที่ ๙ เกี่ยวกับหลักการ “เศรษฐกิจพอเพียง” ซึ่งได้ปรับใช้ในแผนระดับชาติด้านเศรษฐกิจและการพัฒนา “เศรษฐกิจพอเพียง” หมายความว่าถึงแนวทางที่ปัจเจกจะไม่ได้รับการกระตุ้นเพื่อให้มีนิสัยละโมภ แต่จะดำรงชีพด้วยความพอใจในสิ่งที่มี ดังนั้น “เศรษฐกิจพอเพียง” จะเป็นประโยชน์ต่อความเป็นอยู่ที่ดีของปัจเจก และไปสู่การพัฒนาที่ยั่งยืนในระดับชุมชนและระดับชาติ จึงเป็นหน้าที่ของสภานิติบัญญัติแห่งชาติในการออกกฎหมาย

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ระหว่างกล่าวสุนทรพจน์ในการอภิปรายทั่วไป

สนับสนุนและส่งเสริมขีดความสามารถให้ประชาชนชาวไทยได้ดำรงชีพตามหลักการดังที่กล่าวมานี้

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ กล่าวเน้นย้ำว่าประชาธิปไตยและการพัฒนาต้องเกิดขึ้นโดยกระบวนการด้านสันติภาพทั้งหลาย ซึ่งเราได้ดำเนินการจัดเวทีเพื่อประชาชนทั่วประเทศ และรับฟังความคิดเห็นจากผู้มีส่วนทั้งหลาย สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติพยายามแก้ไขปัญหด้วยการออกกฎหมายเพื่อจัดการกับปัญหาที่เกิดขึ้น และได้เข้าไปร่วมในระดับชุมชนเพื่อสร้างฉันทามติในหมู่ของผู้มีส่วนทั้งหลาย ทั้งนี้ ฝ่ายบริหารของไทยได้ดำเนินการเพื่อสร้างความเชื่อมั่นโดยใช้ “กลไกหารือของรัฐบาล” และรัฐสภาสามารถดูแลให้เกิดสันติภาพได้โดยการเป็นต้นแบบ (Model) เพื่อสนับสนุนการหารืออันเป็นเครื่องมือแก้ไขความขัดแย้งในทุกระดับ

ในตอนท้าย ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ กล่าวสรุปโดยเน้นว่าประชาธิปไตยต้องได้รับการออกแบบตามสถานการณ์เฉพาะของแต่ละชาติ เช่นเดียวกันที่การพัฒนาต้องคำนึงถึงวัฒนธรรมท้องถิ่นสิ่งสำคัญที่สุดคือการมีแนวทางที่เป็นสันติภาพเพื่อบรรลุเป้าหมายเหล่านี้ในระยะยาว โดยถือว่าการประชุมประธานรัฐสภาโลกครั้งนี้ นับเป็นโอกาสในการแลกเปลี่ยนและส่งสมประสบการณ์ร่วมกัน

^๔ ดูภาคผนวก ค. สุนทรพจน์โดยประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (ในการอภิปรายทั่วไป)

๔.๒ การอภิปรายกลุ่มย่อย (Panel Discussion)

การตรวจสอบโดยรัฐสภา : ประเด็นความท้าทายและโอกาส (Parliamentary oversight : Challenges and opportunities)^๕

ณ ห้องประชุมหมายเลข ๔ ชั้น B เวลา ๑๐.๐๐ นาฬิกา การอภิปรายกลุ่มย่อย หัวข้อ “การตรวจสอบโดยรัฐสภา : ประเด็นความท้าทายและโอกาส” (Parliamentary oversight : Challenges and opportunities) เริ่มขึ้น โดยมีผู้ร่วมอภิปราย คือ (๑) มิส คริสติน เดอเฟรนจ์ (Ms. Christine Defraigne) ประธานวุฒิสภา ราชาอาณาจักรเบลเยียม (๒) นายมาร์โก อันโตนิโอ นูเยซ โลซาโน (Mr. Marco Antonio Nunez Lozano) ประธานสภาผู้แทนราษฎร สาธารณรัฐชิลี (๓) มิส เคอร์รี่แอน อีฟิล (Ms. Kerryann Ifill) ประธานวุฒิสภา ประเทศบาร์เบโดส (๔) นายเซทยา โนวานโต (Mr. Setya Novanto) ประธานสภาผู้แทนราษฎร สาธารณรัฐอินโดนีเซีย (๕) นายจัสติน มูตูรี (Mr. Justin Muturi) ประธานสภาแห่งชาติ สาธารณรัฐเคนยา และ (๖) นายจอห์น เบอว์โคว (Mr. John Bercow) ประธานสภาสามัญชน สหราชอาณาจักร ทั้งนี้ ศาสตราจารย์ โรเบิร์ต นากามูระ (Prof. Robert Nakamura) จากมหาวิทยาลัยแห่งมลรัฐนิวยอร์ก ณ เมืองอัลบานี (University at Albany, State University of New York) เป็นผู้ดำเนินการอภิปราย ทั้งนี้ ความคิดเห็นจากที่ประชุมจะได้รับการพิจารณาเพื่อบรรจุไว้ในรายงานระดับโลกว่าด้วยรัฐสภา ฉบับที่ ๒ (ในประเด็นอำนาจการตรวจสอบของรัฐสภาที่มีต่อรัฐบาล : ข้อเท็จจริงและทัศนคติ) โดยความร่วมมือของสหภาพรัฐสภาและโครงการพัฒนาแห่งสหประชาชาติ (IPU – UNDP Global Parliamentary Report)

ที่ประชุมได้เริ่มการอภิปรายโดยการแลกเปลี่ยนประสบการณ์เกี่ยวกับการตรวจสอบและรับทราบบทบาทของประธานรัฐสภาในระบบรัฐสภาอังกฤษว่ามีลักษณะเป็น “ผู้ตัดสิน” ซึ่งต้องทำหน้าที่กำกับดูแลควบคุมพื้นที่ทางความคิดของทุกฝ่าย และมีสิทธิในการรับหรือไม่รับข้อเสนอกระทู้ถามเร่งด่วนจากสมาชิกรัฐสภาถึงรัฐมนตรี เช่นเดียวกัน ประธานรัฐสภาในระบบรัฐสภาเคนยามีสิทธิอนุญาตให้สมาชิกกล่าวถ้อยแถลงส่วนบุคคล นำข้อร้องเรียนสาธารณะเข้าสู่วาระเพื่อพิจารณา และตัดสินใจนำข้อเรียกร้องต่อการอภิปรายเร่งด่วน อย่างไรก็ตาม อย่างไรก็ดี บทบาทของรัฐสภาในฐานะผู้ตรวจสอบรัฐบาลแตกต่างกันไปในแต่ละประเทศ เช่นที่เบลเยียมวุฒิสภามีบทบาทตรวจสอบผลกระทบของนโยบายรัฐในระดับต่าง ๆ ที่หลากหลายกว่าวุฒิสภาในบาร์เบโดสซึ่งอำนาจส่วนนี้มักอยู่กับสภาผู้แทนราษฎร หรือที่อินโดนีเซียเปิดทางให้พรรคการเมืองที่เป็นคู่แข่งในการทำชิงตำแหน่งประธานาธิบดีสามารถมีส่วนตัดสินใจโดยฉันทามติเพื่อหลีกเลี่ยงความขัดแย้ง เป็นต้น นอกจากนี้ ระบบการเมืองที่แตกต่างกันส่งผลให้เกิดความหลากหลายในอำนาจการตรวจสอบ ในประเทศส่วนใหญ่ซึ่งปกครองโดยระบอบประธานาธิบดี เช่นที่ชิลี รัฐสภามีอำนาจกล่าวหารัฐมนตรีและมักใช้อำนาจดังกล่าวในกรณีที่ฝ่ายค้านมีอิทธิพล

บรรยากาศในระหว่างการอภิปรายกลุ่มย่อย
หัวข้อ “การตรวจสอบโดยรัฐสภา : ประเด็นความท้าทายและโอกาส”

^๕ ดูภาคผนวก ข. สรุปรายงานการอภิปรายกลุ่มย่อย หัวข้อ “การตรวจสอบโดยรัฐสภา : ประเด็นความท้าทายและโอกาส”

มากกว่าในรัฐสภา ขณะที่ใน ตรินิแดดและโตเบโก รัฐมนตรีสามารถดำรงตำแหน่งในกรรมาธิการตรวจสอบรัฐบาลซึ่งอาจบั่นทอนประสิทธิภาพของการวินิจฉัย และใน เคนยา รัฐมนตรีซึ่งตามกฎหมายต้องไม่เป็นสมาชิกรัฐสภาจะต้องเข้ารับฟังและชี้แจงต่อคณะกรรมาธิการทุกสัปดาห์

ดังนั้น จึงมีความท้าทายอีกมากเพื่อให้รัฐสภาตรวจสอบรัฐบาลได้อย่างมีประสิทธิภาพ อาทิ ปัญหาความไม่เชื่อมั่นของสาธารณะที่มีต่อระบบรัฐสภาทำให้รัฐสภาต้องส่งเสริมหลักจรรยาบรรณให้แก่สมาชิก ปัญหาความสัมพันธ์ระหว่างฝ่ายนิติบัญญัติและฝ่ายบริหาร โดยปรากฏในประเทศที่เป็นหมู่เกาะเล็กซึ่งรัฐบาลมักไม่สนใจต่อบทบาทของการตรวจสอบโดยภาครัฐสภา ปัญหาด้านเวลาและข้อจำกัดเกี่ยวกับการสนับสนุนโดยฝ่ายเลขานุการ โดยเฉพาะการตรวจสอบในด้านงบประมาณและนโยบาย นอกจากนี้ แม้ว่ารัฐสภาจะมีอำนาจเต็มในการตรวจสอบแต่ไม่ดำเนินการอย่างเต็มที่ เช่น กระตุ้นถามรัฐมนตรีเป็นเพียงการแสดงมากกว่าการแลกเปลี่ยนข้อเท็จจริง และใช้เครื่องมือในการตรวจสอบอย่างไม่เหมาะสมซึ่งส่งผลกระทบต่อความเป็นประชาธิปไตย

แนวทางหนึ่งที่สามารถดำเนินการได้คือให้สมาชิกรัฐสภาเป็นอิสระจากพันธนาการทางการเมือง รวมถึงการสร้างบทบาทของสาธารณะต่อการมีส่วนร่วมในกระบวนการตรวจสอบ ซึ่งใน ปากีสถาน มีตัวอย่างที่ดีเกี่ยวกับการตรวจสอบโดยคณะกรรมาธิการที่มีประธานคณะฯ เป็นสมาชิกรัฐสภาจากฝ่ายค้านทำให้รัฐได้รับเงินงบประมาณคืนเป็นจำนวนกว่า ๒๐๐ ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ ในอังกฤษ สภาสამัญชนประสบปัญหาการตรวจสอบเพราะตำแหน่งประธานคณะกรรมาธิการคัดเลือกโดยเสียงส่วนใหญ่ของผู้ประสานงานพรรค ทำให้การตรวจสอบรัฐบาลผ่านการวิพากษ์เป็นไปได้โดยจำกัด ปัจจุบัน การเลือกบุคคลให้ดำรงตำแหน่งดังกล่าวใช้วิธีลงคะแนนลับจากเสียงสมาชิกทุกคน ในอินเดียมีคณะกรรมาธิการที่คอยติดตามผลการดำเนินงานของรัฐมนตรีทั้งหลายว่าเป็นไปตามสัญญาที่ให้ไว้หรือไม่ ซึ่งกลไกนี้ได้รับการนำเสนอเช่นกันใน บังกลาเทศ และ เคนยา นอกจากนี้ ในอังกฤษและเคนยาได้จัดตั้งกลไกการพิจารณารายได้และผลประโยชน์ของสมาชิกรัฐสภาผ่านการพิจารณาจากคณะกรรมาธิการที่เป็นอิสระ ซึ่งช่วยขจัดปัญหาการเข้าถึงผลประโยชน์โดยตรงของสมาชิกรัฐสภา อนึ่ง ผู้แทนจาก บาร์เบโดส เสนอให้สหภาพรัฐสภาพิจารณาจัดทำเกณฑ์มาตรฐานเพื่อประโยชน์ให้รัฐสภาสมาชิกใช้เป็นแนวทางในการตรวจสอบรัฐบาลให้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ

บรรยากาศในระหว่างการอภิปรายกลุ่มย่อย หัวข้อ “การตรวจสอบโดยรัฐสภา : ประเด็นความท้าทายและโอกาส”

เวลา ๑๕.๐๐ - ๑๘.๐๐ นาฬิกา (ช่วงบ่าย)

๕. การอภิปรายเต็มคณะ ช่วงที่ ๕

๕.๑ การอภิปรายทั่วไป (General Debate) (ต่อ)

นายเอเลียต แลนซ์ เอนเกล (Mr. Elliott Lance Engel) สมาชิกสภาองเกรส และ กรรมการธิการต่างประเทศ สภาองเกรส ประเทศสหรัฐอเมริกา ในฐานะแขกพิเศษให้เกียรติกล่าวสุนทรพจน์ โดยมีใจความสำคัญตอนหนึ่งว่า “ประเด็นเรื่องการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศมีความสำคัญ ซึ่งตนรับฟัง นักวิทยาศาสตร์อธิบายเกี่ยวกับปรากฏการณ์ก๊าซเรือนกระจกโดยระบุว่าโลกของเราร้อนขึ้น อีกทั้งสถิติในแง่ของอุณหภูมิบนพื้นผิวโลกพิสูจน์ว่าโลกร้อนขึ้นจริง หากเราไม่สามารถหยุดยั้งปรากฏการณ์ก๊าซเรือนกระจกจะส่งผลกระทบต่อเพิ่มขึ้นของอุณหภูมิบนพื้นผิวโลกและจะส่งผลให้เกิดปรากฏการณ์อื่น ๆ ที่เกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ ปรากฏการณ์ไฟป่าที่เกิดขึ้นในออสเตรเลีย ไชโคลนในฟิลิปปินส์ ความแห้งแล้งในรัสเซีย รวมถึงในสหรัฐอเมริกาเองที่พายุเฮอริเคนแซนดี้ถล่มพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือของประเทศ เมื่อปี ๒๕๕๕ (ค.ศ. ๒๐๑๒) เป็นต้น ล้วนแล้วเป็นปัญหาที่แท้จริงและเราต้องรับผิดชอบต่อการแก้ไขปัญหาเนื่องจากสหรัฐอเมริกาเป็นผู้สร้างก๊าซเรือนกระจกกว่าร้อยละ ๑๖ ของจำนวนก๊าซเรือนกระจกทั้งหมดบนโลก อย่างไรก็ตาม เราไม่สามารถทำหายากกับปัญหานี้ได้เพียงลำพัง เราต้องทำงานร่วมกันจึงเป็นเหตุผลที่โลกจะร่วมหารือเกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศในปีนี้ และรัฐบาลของประเทศทั้งหลายได้กำหนดแผนการเพื่อลดปริมาณก๊าซเรือนกระจกซึ่งเราหวังว่ารัฐบาลจะทำตามที่สัญญาไว้”

นายเอเลียต แลนซ์ เอนเกล สมาชิกสภาองเกรส และกรรมการธิการต่างประเทศ สภาองเกรส ประเทศสหรัฐอเมริกา

๕.๒ การอภิปรายกลุ่มย่อย (Panel Discussion)

การเปลี่ยนเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนไปสู่การปฏิบัติ (Translating the SDGs into action)^๖

ณ ห้องประชุมหมายเลข ๔ ชั้น B เวลา ๑๕.๐๐ นาฬิกา การอภิปรายกลุ่มย่อย หัวข้อ “การเปลี่ยนเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนไปสู่การปฏิบัติ” (Translating the SDGs into action) เริ่มขึ้น โดยมีผู้ร่วมอภิปราย คือ (๑) ศาสตราจารย์นอร์เบิร์ต แลมเมอร์ท (Prof. Norbert Lammert) ประธานสภาผู้แทนราษฎร สหพันธ์สาธารณรัฐเยอรมนี (๒) มิส ลอรินา กัวดาลูป เปญา เมนโดซา (Ms. Lorena Guadalupe Pena Mendoza) ประธานสภานิติบัญญัติ สาธารณรัฐเอลซัลวาดอร์ (๓) นายอเทฟ อัล ทารอเนห์ (Mr. Atef al Tarawneh) ประธานสภาผู้แทนราษฎร ราชอาณาจักรอิซไมต์จอร์แดน (๔) มิส โดนาทิล มุกาบาลิสซา (Ms. Donatille Mukabalisa) ประธานสภาผู้แทนราษฎร สาธารณรัฐรวันดา (๕) นายแพทริก เฮอร์มินี (Mr. Patrick Herminie) ประธานสภาแห่งชาติ สาธารณรัฐเซเชลส์ (๖) มิส แอนน์ มาคินดา (Ms. Anne Makinda) ประธานสภาแห่งชาติ สหสาธารณรัฐแทนซาเนีย (๗) นายเหวียน ซิง हु่ง (Mr. Nguyen Sinh Hung) ประธานสภาแห่งชาติ สาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนาม (๘) มิส บลังกา อัลคาลา (Ms. Blanca Alcalá) ประธานกลุ่มภูมิรัฐศาสตร์ละตินอเมริกัน และ (๙) นายเซริง ฟาลู เอ็นจี (Mr. Sering Falu Njie) รองผู้อำนวยการ (ด้านนโยบาย) โครงการสหประชาชาติของสหประชาชาติ ทั้งนี้ นายซาเบอร์ โฮสเซน โชว์ตรี (Mr. Saber Hossain Chowdhery) ประธานสหภาพรัฐสภาให้เกียรติเป็นผู้ดำเนินการอภิปราย

^๖ ดูภาคผนวก ข. สรุปรายงานการอภิปรายกลุ่มย่อย หัวข้อ “การเปลี่ยนเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนไปสู่การปฏิบัติ”

การอภิปรายดำเนินไปโดยแบ่งออกเป็น ๒ ช่วงตามประเด็นปัญหาที่เกิดขึ้น ช่วงแรกเน้นความสัมพันธ์ระหว่างรัฐสภากับประชาชน รวมถึงแนวทางที่รัฐสภาสามารถสร้างความเป็นเจ้าของ (National Ownership) ในระดับชาติต่อ “เป้าหมาย SDGs” ในขณะที่ช่วงที่สองเป็นการพิจารณากลไกเชิงโครงสร้างของรัฐสภาเพื่อชี้แนะแนวทางไปสู่การบรรลุ “เป้าหมาย SDGs” และการติดตามประเมินผลเป้าหมายเหล่านั้น

ที่ประชุม ได้ร่วมอภิปรายต่อประเด็นข้างต้น โดยกล่าวถึงความเป็นเจ้าของในระดับชาติ (National Ownership) ซึ่งนับว่าเป็นองค์ประกอบหลักต่อการนำ “เป้าหมาย SDGs” ไปปฏิบัติ อีกทั้งเป็นกระบวนการที่ต้องอาศัย การมีส่วนร่วมของสังคมทุกภาคส่วน ตั้งแต่ระดับชุมชนจนถึงระดับชาติ ความเป็นเจ้าของในระดับชาติเกิดจากตัวของประชาชนเองไม่ได้เกิดจากสถาบันของรัฐบาล หากประชาชนสามารถเข้าใจและเชื่อมั่นต่อ “เป้าหมาย SDGs” จะเป็นองค์ประกอบสำคัญของความเป็นเจ้าของในระดับชาติ

นายซาแบร์ โยสเซน โซว์ตรี ประธานสภาพรัฐสภา ในระหว่างปฏิบัติหน้าที่เป็นผู้ดำเนินรายการ ในโอกาสการอภิปรายกลุ่มย่อย หัวข้อ “การเปลี่ยนเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนไปสู่การปฏิบัติ”

ดังนั้น จึงนับเป็นเรื่องสำคัญที่ประชาชนได้มอง “เป้าหมาย SDGs” ด้วยมุมมองของตนเอง ไม่ได้เป็นเพียงวาระซึ่งกำหนดโดยรัฐบาลหรือสหประชาชาติเท่านั้น รัฐสภาเช่นกันไม่ควรกำหนดหลักเกณฑ์ “เป้าหมาย SDGs” ให้แก่ประชาชน แต่ควรช่วยตีความ “เป้าหมาย SDGs” ให้สอดคล้องกับความต้องการในแต่ละวันของประชาชน ในการปฏิสัมพันธ์ในเขตเลือกตั้งของตน สมาชิกรัฐสภาควรสนใจเพิ่มเติม

บรรยากาศในระหว่างการอภิปรายกลุ่มย่อย หัวข้อ “การเปลี่ยนเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนไปสู่การปฏิบัติ”

เกี่ยวกับหลักการและความเชื่อ ที่อยู่ใน “เป้าหมาย SDGs” นั้น ซึ่งเน้นหลักการมุ่งเน้น “คน” เป็นหลัก

นอกจากความเป็นเจ้าของในระดับชาติแล้ว รัฐสภายังมีบทบาทสำคัญต่อการติดตามและประเมินผลเป้าหมายเหล่านั้น ฉะนั้น ข้อมูลต่าง ๆ โดยเฉพาะข้อมูล

ซึ่งได้รับจากประชาชนเป็นประโยชน์และสำคัญต่อกระบวนการตรวจสอบ ประชาชนมักประเมินค่าความสำเร็จที่เป็นรูปธรรมมากกว่าพิจารณาจากข้อมูลเชิงสถิติ ทั้งนี้ รัฐสภาควรติดตามความก้าวหน้าของการดำเนินการให้ครบถ้วนทั้งในเชิง “ปริมาณ” และ “คุณภาพ” และให้ประชาชนมีส่วนร่วมในโครงการที่จัดขึ้นโดยภาครัฐซึ่งรัฐสภาสามารถออกกฎหมายเพื่อส่งเสริมให้รัฐบาลสนับสนุนเรื่องดังกล่าว

แต่ละประเทศจึงต้องการแผนพัฒนาที่ยั่งยืนในระดับชาติเพื่อนำเป้าหมายระดับโลกไปสู่การปฏิบัติ ในหลายประเทศ รัฐสภาไม่สามารถเข้าถึงการจัดทำแผนพัฒนาที่ยั่งยืนในระดับชาติได้เนื่องจากไม่มีช่องทางในทางกฎหมายให้ดำเนินการได้ ดังนั้น กระบวนการในส่วนนี้จึงมักเป็นอำนาจหน้าที่ของฝ่ายบริหาร อย่างไรก็ตาม รัฐสภาของบางประเทศสามารถดำเนินการพิจารณาเรื่องนี้ผ่านคณะกรรมการและรัฐสภาประสบบัญญัติการเปลี่ยนแปลงสมาชิกรัฐสภาซึ่งอาจทำให้ภารกิจเกี่ยวกับ “เป้าหมาย SDGs” ไม่ต่อเนื่อง แนวทางหนึ่งที่สามารถใช้แก้ไขปัญหานี้คือการอบรมศักยภาพให้แก่บุคลากรภายในสำนักงานเลขาธิการของรัฐสภา

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ร่วมรับฟังการอภิปรายกลุ่มย่อย หัวข้อ “การเปลี่ยนเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนไปสู่การปฏิบัติ”

ในส่วนของการประเมินผลการปฏิบัติตาม “เป้าหมาย SDGs” รัฐสภาสามารถดำเนินการสนับสนุนให้ “เป้าหมาย SDGs” สัมฤทธิ์ผล โดยใช้กลไกของคณะกรรมการหรือคณะที่ปรึกษาที่เชี่ยวชาญเรื่องนี้โดยเฉพาะ รวมถึงการขอความเห็นจากคณะกรรมการอื่น ๆ ที่มีภารกิจสอดคล้องกันเพื่อสนับสนุนการดำเนินการตามเป้าหมายย่อย นอกจากนี้ รัฐสภาสามารถจัดให้มีการอภิปรายทบทวนความก้าวหน้า ที่รัฐบาลได้รายงานผลและอาจใช้กลไกการพิจารณางบประมาณเพื่อจัดสรรทรัพยากรให้บรรลุเป้าหมายได้อย่างรอบด้าน อีกทั้งเห็นว่ากลไกอื่น ๆ อาทิ การกำหนดอัตราภาษีให้เพิ่มขึ้น การออกกฎหมายเพื่อเชิญชวนนักลงทุนในสาขาการลงทุนสำคัญ และการสร้างพันธมิตรระหว่างภาครัฐและภาคเอกชน เป็นแนวทางที่รัฐสภาสามารถพิจารณาเพื่อสนับสนุนการปฏิบัติตาม “เป้าหมาย SDGs”

ในช่วงท้าย ที่ประชุมรับทราบว่าการดำเนินการตาม “เป้าหมาย SDGs” เป็นเรื่องที่ไม่ง่ายนัก ดังนั้น รัฐสภาต้องมีความพร้อมในบทบาทของตน โดยเฉพาะด้านการออกกฎหมาย การตรวจสอบ และการเป็นตัวแทนของปวงชน ซึ่งสหภาพรัฐสภาจะดำเนินการอย่างต่อเนื่องเพื่อเสนอแนะรัฐสภาสมาชิกและอำนวยความสะดวกให้มีการแลกเปลี่ยนระหว่างรัฐสภาสมาชิกเกี่ยวกับแนวปฏิบัติที่ดีต่อ “เป้าหมาย SDGs”

วันพุธที่ ๒ กันยายน ๒๕๕๘

เวลา ๑๐.๐๐ – ๑๔.๐๐ นาฬิกา

๖. การอภิปรายเต็มคณะ ช่วงที่ ๕ และ ๖

๖.๑ การอภิปรายทั่วไป (General Debate) (ต่อ)

ณ ห้องประชุมสมัชชา (General Assembly Hall) ชั้น ๒ อาคารสำนักงานใหญ่สหประชาชาติ การประชุมประธานรัฐสภาโลก ครั้งที่ ๔ ได้ดำเนินต่อไปตามระเบียบวาระเป็นวันสุดท้าย โดยในช่วงแรกเป็นการอภิปรายทั่วไป (General Debate) (ต่อ) ซึ่งสามารถสรุปสาระสำคัญของสุนทรพจน์ที่น่าสนใจได้ ดังนี้

(๑) นายเปโตร กราสโซ (Mr. Pietro Grasso) ประธานวุฒิสภา สาธารณรัฐอิตาลี กล่าวโดยมีใจความสำคัญตอนหนึ่งว่า “จากปี ๒๕๔๓ (ค.ศ. ๒๐๐๐) สู่ปี ๒๕๕๘ (ค.ศ. ๒๐๑๕) โลกได้เปลี่ยนแปลงไปมาก โลกรับทราบว่ายวาทะของผู้เล่นหน้าใหม่บนเวทีระหว่างประเทศ ความยากจนรูปแบบใหม่ซึ่งขยายตัวใน

ประเทศรายได้ปานกลาง ปัญหาความไม่มั่นคงและความเสียหายที่เกิดจากสภาพภูมิอากาศ สถานการณ์ระหว่างประเทศที่ไม่แน่นอนอันเกิดจากวิกฤตทางการเงิน เศรษฐกิจ สังคม และภูมิรัฐศาสตร์ และความไม่เท่าเทียมกัน ปัญหาต่าง ๆ เหล่านี้ล้วนต้องการแนวทางแก้ไขรูปแบบใหม่ มีความซับซ้อน และหลากหลายกว่าเดิม ซึ่งวาระการพัฒนาใหม่ต้องแสวงหาการพัฒนาทางเศรษฐกิจ การมีส่วนร่วมในสังคม และความยั่งยืนต่อสิ่งแวดล้อม การออกแบบวาระการพัฒนาที่ครอบคลุมซึ่งได้ตกลงร่วมกันระหว่างทุกประเทศด้วยกระบวนการระดับโลกเป็นแนวทางหนึ่งที่จะมาแทนที่แนวทางแก้ไขจากระดับบนลงล่าง (Top – down approach) ซึ่งเป็นแนวทางเดิมที่บางครั้ง “เป้าหมาย MDGs” โดนวิพากษ์-วิจารณ์ ในส่วนนี้รัฐสภาต้องรักษาบทบาทเดิมของตนในการตรวจสอบการบริหารราชการของรัฐบาลและการดำเนินกิจกรรมในระดับชุมชนระหว่างประเทศ และสนับสนุนการเสนอแนะของสาธารณะในประเด็นปัญหาทั้งหลาย ซึ่งอิตาลีได้ดำเนินการตามวาระพัฒนานี้ด้วยการออกกฎหมายด้านการช่วยเหลือเพื่อการพัฒนาเมื่อปี ๒๕๕๗ (ค.ศ. ๒๐๑๔) และจัดให้มีกลไกเพื่อสนับสนุนสันติภาพและความมั่งคั่งในระยะยาวร่วมกับประเทศพันธมิตรของเราด้วยความเชื่อว่านโยบายด้านความร่วมมือเป็นแนวทางที่สามารถจับต้องได้อันไปสู่การพัฒนาและความมีเสถียรภาพ”

นายเปโตร กราสโซ ประธานวุฒิสภา สาธารณรัฐอิตาลี

(๒) ดร. แพทริก มาติบินี (Dr. Patrick Matibini) ประธานสภาแห่งชาติ สาธารณรัฐแซมเบีย กล่าวโดยมีสาระสำคัญว่า “สมาชิกรัฐสภาอยู่ในสถานะที่สามารถมีส่วนต่อการนำ “เป้าหมาย SDGs” ไปปฏิบัติด้วยการออกกฎหมายที่เกี่ยวข้องและติดตามโครงการที่เกี่ยวข้องกับวาระแห่งการพัฒนานี้ รวมถึงเป็นกระบอกเสียงของประชาชน อย่างไรก็ตาม เป็นที่น่าเสียดายว่ารัฐสภามักถูกทอดทิ้งจากกระบวนการหารือในประเด็นด้านการพัฒนาที่สำคัญ ซึ่งจากประสบการณ์ในแซมเบีย โดยเฉพาะฝ่ายนิติบัญญัติ ได้ดำเนินการออกกฎหมาย

ดร. แพทริก มาติบินี ประธานสภาแห่งชาติ สาธารณรัฐแซมเบีย

จัดกระบวนการตรวจสอบ และกระบวนการด้านงบประมาณและการเป็นตัวแทนของปวงชน ซึ่งรัฐสภาแซมเบียสามารถสนับสนุนการแก้ไขปัญหาด้านสันติภาพและประชาธิปไตย รวมถึงการเร่งรัดกระบวนการพัฒนาในประเทศ การปฏิรูปการตรวจสอบโดยรัฐสภา ได้ดำเนินการ อาทิ (๑) จัดให้มีคณะกรรมการการโดยตรงกับภารกิจของรัฐบาลเพื่อตรวจสอบได้

อย่างครอบคลุม (๒) เปิดประตูให้สาธารณะเข้าถึงคณะกรรมการเหล่านี้เพื่อร่วมในกระบวนการที่เกี่ยวข้องกับโครงการและความคิดริเริ่มโดยรัฐบาล (๓) จัดให้คณะกรรมการเข้าไปศึกษาดูงานโครงการของรัฐบาล และ

(๔) จัดช่วงเวลาเพื่อให้มีการตั้งกระทู้ถามรัฐมนตรีและรองประธานาธิบดี นอกจากนี้ ในการปฏิรูปกระบวนการดำเนินงานงบประมาณ รัฐสภาเข้าไปมีส่วนในกระบวนการจัดสรรงบประมาณด้วยการจัดตั้งคณะกรรมการโดยมีประธานคณะกรรมการอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับงบประมาณเข้าร่วม และในส่วนของบทบาทการเป็นตัวแทนของรัฐสภา แคมเบียได้จัดตั้งสำนักงานประจำเขตเลือกตั้ง ๑๕๐ เขตทั่วประเทศเพื่อรับฟังเสียงของประชาชนทุกกลุ่ม”

(๓) **มิส ลอรา โบลดรีนี (Ms. Laura Boldrini) ประธานสภาผู้แทนราษฎร สาธารณรัฐอิตาลี** กล่าวในสาระสำคัญว่า “ตนรู้สึกยินดีที่รับทราบว่าเอกสารสุดท้ายของวาระการพัฒนาที่ยั่งยืนได้บรรลุบทบาทสำคัญของรัฐสภาไว้ด้วยตามที่สหภาพรัฐสภาได้มีทำที่มาอย่างต่อเนื่อง ในระดับชาติ อิตาลีได้ให้ความสำคัญในประเด็นการพลัดถิ่นและการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศซึ่งเป็นความท้าทายสำคัญที่โลกต้องเผชิญในปัจจุบัน โลกเรามีคนหลักล้านเคลื่อนย้ายถิ่นฐานจึงต้องทำให้มั่นใจว่าจะไม่เกิดโศกนาฏกรรมแก่ผู้พลัดถิ่น แต่ทว่าข้อเท็จจริงโลกยังประสบกับความสูญเสียเช่นนี้ ในหลายปีที่ผ่านมา คนหลายพันคนต้องจบชีวิตเพียงเพื่อต้องการเข้ายุโรปผ่านทะเลเมดิเตอร์เรเนียน หรือเหตุการณ์ล่าสุดที่ออสเตรเลียซึ่งผู้พลัดถิ่นได้สูญเสียชีวิตจากสาเหตุการขาดอากาศหายใจเนื่องจากติดอยู่ในรถบรรทุก จึงต้องแก้ไขปัญหานี้ที่ “รากเหง้า” และสนับสนุนประเทศที่รับผู้พลัดถิ่น ซึ่งในฐานะที่เป็นชาวยุโรป ขอกล่าวว่ารัฐที่เป็นสมาชิกสหภาพยุโรปควรร่วมมือจัดปัญหานี้ด้วยการกำหนดนโยบายแก่ผู้ลี้ภัยตามหลักสิทธิมนุษยชน และไม่ควรถัดกั้นผู้ลี้ภัยเพราะบุคคลเหล่านี้จะแสวงหาหนทางใดก็ตามเพื่อแสวงหาความปลอดภัย นอกจากนี้ อิตาลีได้พยายามให้ประชาชนเข้าถึงอินเทอร์เน็ตโดยปราศจากข้อจำกัดตามหลักการพื้นฐานของประชาธิปไตย ซึ่งไม่นานมานี้สภาผู้แทนราษฎรอิตาลีได้รับรองกฎบัตรด้านสิทธิในอินเทอร์เน็ตซึ่งยกร่างโดยสมาชิกรัฐสภาและผู้เชี่ยวชาญที่เกี่ยวข้อง”

มิส ลอรา โบลดรีนี ประธานสภาผู้แทนราษฎร สาธารณรัฐอิตาลี

๗. การรับรองปฏิญญาการประชุม

ที่ประชุมประธานรัฐสภาโลก ครั้งที่ ๔ ได้ให้การรับรองปฏิญญาการประชุม (Declaration) หัวข้อ “Placing democracy at the service of peace and sustainable development : Building the world the people want”^๗ มีจำนวนทั้งสิ้น ๓๘ ย่อหน้า และยกร่างโดยคณะกรรมการเตรียมการจัดการประชุม (Preparatory Committee) ซึ่งได้ร่วมกันประชุมสรุปสาระของร่างปฏิญญาการประชุม เมื่อวันที่ ๓๐ สิงหาคม ๒๕๕๘ ก่อนนำเสนอต่อที่ประชุมประธานรัฐสภาโลก ครั้งที่ ๔ โดยนายเวด มาร์ค (Mr. Wade Mark) ประธานสภาผู้แทนราษฎร สาธารณรัฐตรีนิแดดและโตเบโก เป็นผู้นำเสนอสาระของร่างปฏิญญาการประชุม ซึ่งมีเนื้อหาสาระแบ่งออกเป็น ๕ ส่วน ดังนี้

^๗ ดูภาคผนวก ข. ปฏิญญาการประชุม (Declaration)

ส่วนที่ ๑ บทนำ กล่าวถึงวัตถุประสงค์ของการจัดทำปฏิญญาการประชุมซึ่งมุ่งหวังที่จะสรรสร้างโลกที่ดีกว่าเดิมเพื่ออนุรักษ์ไว้สำหรับชนรุ่นหลัง โดยรัฐสภาในฐานะองค์กรกลางด้านประชาธิปไตยใส่ใจต่อการออกกฎหมายเพื่อปฏิบัติตามข้อตกลงระหว่างประเทศ และตรวจสอบรัฐบาลและองค์กรระหว่างประเทศเพื่อไปสู่ความสำเร็จที่แท้จริง

ส่วนที่ ๒ สถานการณ์ปัจจุบัน **ที่โลกกำลังเผชิญอยู่** กล่าวในรายละเอียดเกี่ยวกับปัญหาที่โลกประสบในปัจจุบัน ซึ่งแม้จะมีความก้าวหน้าในการพัฒนาประชาธิปไตยและสันติภาพ แต่ภูมิภาคบางส่วนของโลกยังพบกับความเสื่อมถอยทางประชาธิปไตยและการพัฒนาที่ยั่งยืน จึงเน้นย้ำหลักการ “การทูตรัฐสภา” (Parliamentary Diplomacy) เพื่อแก้ไข

นายเวด มาร์ค ประธานสภาผู้แทนราษฎร สาธารณรัฐตรีนิแคและโตเบโก ระหว่างนำเสนอสาระของร่างปฏิญญาการประชุม

ปัญหา นอกจากนี้ ในปัจจุบัน โลกยังประสบปัญหาการก่อการร้ายโดยการแอบอ้างศาสนา ปัญหาการครอบครองอาวุธนิวเคลียร์ ปัญหาความรุนแรงทางเพศ ปัญหาการอพยพย้ายถิ่นฐาน ปัญหาความแตกต่างทางเศรษฐกิจและสังคม และปัญหาการเข้าถึงอินเทอร์เน็ต ซึ่งรัฐสภาทั้งหลายขออุทิศตนตามหลักนิติธรรม (Rule of law) ที่ควรได้รับการค้ำจุนให้ทุกคนสามารถเข้าถึงความยุติธรรม พร้อมทั้งเรียกร้องให้ดำเนินการตามพันธกรณีของหลักกฎหมายระหว่างประเทศ (International law) และเสนอให้เอาใจใส่ในหลักการเคารพสิทธิมนุษยชน (Human rights) และกฎหมายสิทธิมนุษยชนระหว่างประเทศ (International humanitarian law)

ส่วนที่ ๓ ประชาธิปไตย กล่าวถึงการเน้นย้ำหลักการ “ปฏิญญาสากลว่าด้วยประชาธิปไตย” (Universal Declaration on Democracy) และเรียกร้องการจัดการเลือกปฏิบัติต่อสตรีและเด็กในทุกรูปแบบโดยมุ่งมั่นเพื่อไปสู่เป้าหมายค่าเฉลี่ยสากลที่ให้สมาชิกรัฐสภาสตรีเป็นจำนวนร้อยละ ๓๐ ภายในปี ๒๕๖๓ (ค.ศ. ๒๐๒๐) นอกจากนี้ เรียกร้องให้มีการส่งเสริมให้เยาวชนและชนกลุ่มน้อยได้มีส่วนร่วมทางการเมือง และเน้นย้ำการส่งเสริมให้รัฐสภาใกล้ชิดกับประชาชนและสัญญาให้รัฐสภาเป็นตัวแทน โปร่งใส เข้าถึงได้ ตรวจสอบได้ และมีประสิทธิภาพ เปิดทางให้องค์กรประกอบที่หลากหลายในสังคมเข้ามามีส่วนร่วมทางการเมือง โดยอาศัยหลักการพื้นฐานในการสนับสนุนรัฐสภา (Common Principles for Support to Parliaments) เป็นกรอบที่รัฐสภาทั้งหมดรวมทั้งองค์กรที่เกี่ยวข้องใช้เป็นแนวทางในการปฏิบัติ

ส่วนที่ ๔ การพัฒนาที่ยั่งยืน กล่าวถึงภาพรวมการดำเนินการตามเป้าหมายการพัฒนาแห่งสหัสวรรษ (Millennium Development Goals : MDGs) ซึ่งมีระดับของการประสบความสำเร็จที่แตกต่างกัน จึงเป็นที่มาของการประกาศการวางแผนพัฒนาหลังปี ๒๐๑๕ (Post – 2015 Development Agenda) อันประกอบเป็นเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (Sustainable Development Goals : SDGs) จำนวน ๑๗ ประการ ที่มีลักษณะกว้างและออกแบบจากประสบการณ์ของ “เป้าหมาย MDGs” เพื่อจัดการปัญหาความยากจนและการพัฒนาที่ยั่งยืนซึ่งใช้ได้กับทุกประเทศ โดยยึดแนวทาง “การไม่ละทิ้งใคร” และมุ่งเน้น “คน” เป็นศูนย์กลาง อีกทั้งได้กำหนดเป้าหมายหลักประการหนึ่งในด้าน “ธรรมาภิบาล” อันจะช่วยส่งเสริมความสามารถและศักยภาพของรัฐสภาในการใช้อำนาจตรวจสอบ โดยเฉพาะการตรวจสอบในแง่ของการส่งเสริมความรับผิดชอบและความโปร่งใสทางการเงิน นอกจากนี้ รัฐสภามีความรับผิดชอบที่สำคัญเพื่อรับประกันการนำ “เป้าหมาย SDGs” ไปปฏิบัติ ด้วยการสนับสนุนการพิจารณาออกกฎหมายที่เกี่ยวข้องและการจัดสรรทรัพยากรด้านงบประมาณ และการตรวจสอบ

การบริหารของรัฐบาลเพื่อการบรรลุเป้าหมาย โดยคำนึงถึงแนวปฏิบัติเพื่อช่วยสร้างความตระหนักรู้และความเป็นเจ้าของในระดับชาติ (National Ownership)

ส่วนที่ ๕ ความร่วมมือระหว่างประเทศ กล่าวถึงความสำคัญและบทบาทของสหประชาชาติ ซึ่งบรรจุครบรอบ ๗๐ ปีของการก่อตั้งองค์กร และเน้นย้ำการปฏิรูปองค์กร โดยเฉพาะคณะมนตรีความมั่นคง (Security Council) อนึ่ง นับเป็นเกียรติที่ “สหภาพรัฐสภา” ในฐานะองค์การรัฐสภาระหว่างประเทศอยู่ในสถานะที่เหมาะสมที่สุดต่อการสร้างความสัมพันธ์ระหว่างรัฐสภาทั้งหลายและสหประชาชาติ และสนับสนุนการนำกรอบการดำเนินงานของสหประชาชาติมาปฏิบัติเพื่อไปสู่อนาคตร่วมกัน รัฐสมาชิกสหประชาชาติจึงควรวางวิสัยทัศน์ความร่วมมือระหว่างกันและกำหนดไว้ในเอกสารสุดท้าย ซึ่งการเจรจาเพื่อสรุปผลข้อตกลงในวาระการพัฒนาฉบับใหม่นี้เป็นบทพิสูจน์ที่เพียงพอของพันธสัญญาร่วมกันเพื่อจัดการกับความท้าทายระดับโลก และเป็นโอกาสพิเศษที่เราทั้งหมดจะได้ทำงานร่วมกัน

ภายหลังจากที่ได้มีการรับรองปฏิญญาการประชุมแล้ว นายซาเบอร์ โฮสเซน โชว์ตรี (Mr. Saber Hossain Chowdhury) ประธานสหภาพรัฐสภา ในฐานะประธานการประชุมประธานรัฐสภาโลก ครั้งที่ ๔ ได้กล่าวปิดการประชุม เมื่อเวลาประมาณ ๑๔.๐๐ นาฬิกา เป็นอันแล้วเสร็จ การกิจกรรมเข้าร่วมการประชุมประธานรัฐสภาโลก ครั้งที่ ๔ ของคณะผู้แทนสถานิติบัญญัติแห่งชาติ

นายซาเบอร์ โฮสเซน โชว์ตรี ประธานสหภาพรัฐสภา กล่าวในพิธีปิดการประชุมประธานรัฐสภาโลก ครั้งที่ ๔

บทบาทและภารกิจอื่น ๆ ของคณะผู้แทนสถานิติบัญญัติแห่งชาติ

ศาสตราจารย์พิเศษพรเพชร วิชิตชลชัย ประธานสถานิติบัญญัติแห่งชาติ ในฐานะหัวหน้าคณะผู้แทนสถานิติบัญญัติแห่งชาติ ได้ปฏิบัติภารกิจอื่น ๆ ทั้งก่อนและระหว่างการประชุมประธานรัฐสภาโลก ครั้งที่ ๔ มีรายละเอียด ดังนี้

การเข้าร่วมในงานเลี้ยงรับรองอาหารค่ำโดยประธานสภาผู้แทนราษฎรญี่ปุ่น

ประธานสถานิติบัญญัติแห่งชาติ (ซ้าย) ทารือกับประธานสภาผู้แทนราษฎร ประเทศญี่ปุ่น (ขวา)

วันอาทิตย์ที่ ๓๐ สิงหาคม ๒๕๕๘ เวลา ๑๙.๐๐ นาฬิกา ณ ห้องรับรอง ชั้น ๑๘ โรงแรม เดอะ คิตาโน่ (The Kitano) ศาสตราจารย์พิเศษพรเพชร วิชิตชลชัย ประธานสถานิติบัญญัติแห่งชาติ ในฐานะหัวหน้าคณะผู้แทนสถานิติบัญญัติแห่งชาติ และนายวีระศักดิ์ ฟุตะระกุล สมาชิกสถานิติบัญญัติแห่งชาติ ได้เข้าร่วมงานเลี้ยงรับรองอาหารค่ำ โดยนายทาดาโมริ โอชิม่า (Mr. Tadamori Oshima) ประธานสภาผู้แทนราษฎร

ประเทศญี่ปุ่น เป็นเจ้าภาพ ซึ่งในโอกาสดังกล่าว ประธานสภาผู้แทนราษฎร ประเทศญี่ปุ่น ได้เชิญประธานรัฐสภา จากประเทศในกลุ่มภูมิภาคอาเซียนเข้าร่วมด้วย สำหรับประเด็นสนทนาในระหว่างการรับประทานอาหารค่ำ คือ ประเด็นที่เกี่ยวกับความสัมพันธ์ในเชิงเศรษฐกิจ การค้า และการลงทุนระหว่างอาเซียน และญี่ปุ่น ความร่วมมือในระดับต่าง ๆ ระหว่างกัน ในฐานะที่อาเซียนและญี่ปุ่นเป็นพันธมิตรและคู่-เจรจามากกว่า ๔๐ ปี การแลกเปลี่ยนประสบการณ์ระหว่างกัน รวมถึงความพยายามของญี่ปุ่นที่มีส่วนช่วยสนับสนุนให้เกิดการเสริมสร้างขีดความสามารถและการพัฒนาในภูมิภาคอาเซียนประสบความสำเร็จอย่างก้าวกระโดด

บรรยากาศระหว่างการเลี้ยงรับรองประธานอาหารค่ำ
โดยประธานสภาผู้แทนราษฎร ประเทศญี่ปุ่น

การหารือทวิภาคีระหว่างเบลารุส – ไทย

วันจันทร์ที่ ๓๑ สิงหาคม ๒๕๕๘ เวลา ๑๕.๐๐ นาฬิกา ณ ห้องประชุม C อาคารสำนักงานใหญ่สหประชาชาติ นายวลาดีเมียร์ อังเดรเชนโก (Mr. Vladimir Andreichenko) ประธานสภาผู้แทนราษฎร สาธารณรัฐเบลารุส ได้ขอพบปะหารือทวิภาคีกับศาสตราจารย์พิเศษพรเพชร วิชิตชลชัย ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ โดยมีนายวีระศักดิ์ พุตระกูล สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ เข้าร่วมหารือด้วย อนึ่ง ประเด็นสำคัญในการหารือ สามารถสรุปได้ ดังนี้

(๑) มิติความสัมพันธ์ทางด้านรัฐสภา

(๑.๑) ฝ่ายเบลารุสได้สอบถามถึงความคืบหน้าในการจัดตั้งกลุ่มมิตรภาพสมาชิกรัฐสภา ระหว่างกัน ซึ่งฝ่ายเบลารุสได้ดำเนินการจัดตั้งกลุ่มมิตรภาพเบลารุส – ไทย จนเสร็จสิ้นกระบวนการ คือ ได้มีคณะกรรมการบริหารหน่วย พร้อมกันนี้ได้แจ้งให้ฝ่ายไทยทราบเรียบร้อยแล้ว ขณะที่ฝ่ายไทยแจ้งความคืบหน้าว่าได้มีการจัดตั้งกลุ่มมิตรภาพ ไทย – เบลารุส แล้ว อย่างไรก็ตาม ยังอยู่ในระหว่างการเลือกสรรคณะกรรมการบริหารหน่วย ซึ่งจักได้แจ้งความคืบหน้าให้ฝ่ายเบลารุสทราบต่อไป

บรรยากาศระหว่างการหารือทวิภาคีระหว่างเบลารุส – ไทย

(๑.๒) ฝ่ายเบลารุสยังได้หารือเกี่ยวกับความเป็นไปได้ในการจัดทำข้อตกลงความร่วมมือระดับรัฐสภาระหว่างกัน ซึ่งฝ่ายไทยแสดงความเห็นว่าหากฝ่ายเบลารุสมิเอกสารต่าง ๆ ที่เป็นประโยชน์ต่อการพิจารณาเรื่องดังกล่าว ฝ่ายไทยมีความยินดีที่จะรับเอกสารนั้นไปพิจารณาเพื่อเริ่มต้นกระบวนการร่างข้อตกลงนี้อย่างเป็นทางการ

(๑.๓) ทั้งสองฝ่ายเห็นพ้องตรงกันที่จะให้มีการแลกเปลี่ยนการเยือนระหว่างสมาชิกรัฐสภา อย่างเป็นทางการระหว่างกัน

(๒) ความสัมพันธ์ทางการค้าการลงทุน โดยฝ่ายเบลารุสขอการสนับสนุนฝ่ายไทย พิจารณาการจัดทำความร่วมมือทางการค้าระหว่างสหภาพเศรษฐกิจยูเรเชีย (Eurasia Economic Union : EEU) รวมถึงการลงทุนในไทยเพื่อผลิตสินค้าส่งออกไปยังสหภาพยุโรป อีกทั้งยังเสนอความช่วยเหลือแก่ไทยในด้าน- ทรัพยากรการผลิตที่จำเป็น โดยฝ่ายเบลารุสมิ ทรัพยากรที่จำเป็นในด้านการเกษตรและพร้อม เข้ามาลงทุนในการเปิดโรงงานประกอบเครื่องจักร ทั้งนี้ ฝ่ายไทยแสดงความเห็นว่าการแลกเปลี่ยน สินค้าเพื่อซื้อขายระหว่างกัน (Barter Trade) นับเป็น ช่องทางหนึ่งที่จะช่วยกระตุ้นการส่งออกและการค้า ให้ขยายตัวมากยิ่งขึ้น รวมถึงการกล่าวถึงการส่งเสริม ให้ฝ่ายเบลารุสเข้ามาขยายธุรกิจไทยและภูมิภาค ข้างเคียง

นายวาเลดีเมียร์ อังเดรเชนโก ประธานสภาผู้แทนราษฎร สาธารณรัฐเบลารุส มอบของที่ระลึกให้แก่ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ

(๓) ความสัมพันธ์ทางการทูต โดยฝ่ายเบลารุสขอให้ฝ่ายไทยยกเว้นการตรวจลง ตราแก่นักท่องเที่ยวเบลารุส และการสถาปนา สถานกงสุลกิตติมศักดิ์ระหว่างกัน ซึ่งฝ่ายไทยแสดงความเห็นว่าจะรับไปพิจารณาและดำเนินการแจ้งให้ หน่วยงานที่เกี่ยวข้องต่อไป โดยในส่วนของสภานิติบัญญัติแห่งชาติของไทยมีความพร้อมหากหน่วยงานที่ เกี่ยวข้องเสนอข้อมูลประกอบการพิจารณาต่อสภานิติบัญญัติแห่งชาติ เพื่อจักได้เร่งรัดให้กระบวนการเสร็จสิ้น โดยเร็วอันจะเป็นประโยชน์ต่อความสัมพันธ์ของทั้งสองฝ่าย

การเข้าร่วมในพิธีวางแผ่นจารึกต้นไม้ “The Tree of Peace and Unity”

บรรยากาศในระหว่างพิธีวางแผ่นจารึกต้นไม้ “The Tree of Peace and Unity”

วันพุธที่ ๒ กันยายน ๒๕๕๘ เวลา ๙.๓๐ นาฬิกา บริเวณลานสนามหญ้าข้างอาคารการประชุม สมัชชาใหญ่สหประชาชาติ ศาสตราจารย์พิเศษพรเพชร วิชิตชลชัย ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ในฐานะ หัวหน้าคณะผู้แทนสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ในการประชุม

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (ซ้าย) ถ่ายรูปเป็นที่ระลึกร่วมกับ นายชยพันธ์ บำรุงพงศ์ รองผู้แทนถาวรไทยประจำสหประชาชาติ ณ นครนิวยอร์ก (ขวา)

ประธานรัฐสภาโลก ครั้งที่ ๔ พร้อมด้วยนายชยพันธ์ บำรุงพงศ์ รองผู้แทนถาวรไทยประจำสหประชาชาติ ณ นคร- นิวยอร์ก เข้าร่วมในพิธีวางแผ่นจารึกต้นไม้ “The Tree of Peace and Unity” ท่ามกลางประธานรัฐสภาจาก ทั่วโลก ทั้งนี้ นายซาแบร์ โฮสเซน โชว์ดรี (Mr. Saber Hossain Chowdhury) ประธานสหภาพรัฐสภาเป็นแขก- พิเศษร่วมในพิธีดังกล่าว สำหรับต้นไม้ “The Tree of

Peace and Unity” ปลูกขึ้นเมื่อเดือนพฤษภาคมที่ผ่านมา และเป็นพันธุ์ไม้ชื่อ “Weeping Cherry” พิธีวางแผ่นจารึกต้นไม้เป็นการให้ความสำคัญต่อการรำลึกถึงการครบรอบ ๗๐ ปี ของ ๒ เหตุการณ์ คือ การยุติสงครามโลก ครั้งที่ ๒ ในทวีปยุโรป และการยุติสงครามในภูมิภาคเอเชีย – แปซิฟิก

บทสรุป ข้อเสนอแนะ และข้อเสนอแนะ

จากการปฏิบัติภารกิจของคณะผู้แทนสถานิติบัญญัติแห่งชาติ ในการประชุมประธานรัฐสภาโลก ครั้งที่ ๔ ซึ่งนำโดย ศาสตราจารย์พิเศษพรเพชร วิชิตชลชัย ประธานสถานิติบัญญัติแห่งชาติ สามารถสรุปผลการประชุมในส่วนที่จะเป็นประโยชน์ต่อการดำเนินการด้านนิติบัญญัติ ดังนี้

(๑) ปฏิญญาการประชุมประธานรัฐสภาโลก ครั้งที่ ๔ เน้นย้ำหลักการประการสำคัญที่เกี่ยวกับแนวปฏิบัติและเรียกร้องให้รัฐสภาสมาชิกออกกฎหมาย และจัดสรรงบประมาณให้สอดคล้องกับแนวทางของ “วาระของการพัฒนาหลังปี ๒๐๑๕ (Post – 2015 Development Agenda)” และ “เป้าหมาย SDGs” ของสหประชาชาติ อันประกอบด้วยเป้าหมาย ๑๗ ประการ เพื่อแก้ไขปัญหา เช่น ความยากจน การเข้าถึงการศึกษา ความเท่าเทียมทางเพศ การจัดการน้ำอย่างยั่งยืน สิ่งแวดล้อม พลังงาน และระดับการเติบโตทางเศรษฐกิจ เป็นต้น ซึ่งได้เสนอแนะให้รัฐบาลนำ “เป้าหมาย SDGs” มาปรับใช้ให้เหมาะสมตามนโยบายภาครัฐ อย่างไรก็ตาม ปฏิญญาได้ชื่นชมการผนวกแนวทางเพื่อส่งเสริมการใช้หลักนิติธรรมและธรรมาภิบาล (เป้าหมายลำดับที่ ๑๖ ภายใต้ “เป้าหมาย SDGs”) ซึ่งมุ่งเน้นให้สังคมเป็นของทุกคนและเพื่อให้บรรลุเป้าหมายที่เกี่ยวกับการพัฒนาที่ยั่งยืนได้อย่างแท้จริง

(๒) นอกจากนี้ ปฏิญญาการประชุมประธานรัฐสภาโลก ครั้งที่ ๔ ยังได้เล็งเห็นพัฒนาการความร่วมมือระดับโลก ระหว่างสหภาพรัฐสภาและสหประชาชาติ ซึ่งต่อยอดทิศทางความสัมพันธ์ที่ดำเนินอย่างต่อเนื่อง และสามารถเป็นกลไกที่ให้คำแนะนำต่าง ๆ เพื่อช่วยแก้ไขประเด็นปัญหาความร่วมมือ อาทิ ความเท่าเทียมหญิงชาย สิ่งแวดล้อม เยาวชน สงคราม ความรุนแรงและความขัดแย้ง และความแตกต่างทางเศรษฐกิจและสังคม ทั้งนี้ เพื่อสร้างความยั่งยืนให้แก่โลกและชนรุ่นหลัง นอกจากนี้ ปฏิญญาดังกล่าวได้ขอให้สหภาพรัฐสภาและสหประชาชาติขยายความร่วมมือระหว่างกันต่อไป พร้อมกันนี้ ได้สัญญาว่ารัฐสภาจะเปิดทางให้ประชาชนเข้าถึงได้มากขึ้นผ่านช่องทางตามกฎหมายและกระบวนการตามหลักนิติธรรม

(๓) การรับฟังสุนทรพจน์ในระดับประชุมฝ่ายนิติบัญญัติ ทำให้รับทราบสถานการณ์ปัจจุบันของรัฐสภาสมาชิก ประสบการณ์เกี่ยวกับการดำเนินการและแนวทางที่ให้ “สันติภาพ ประชาธิปไตย และการพัฒนา” สามารถเป็นองค์ประกอบร่วมกันเพื่อ “สร้างโลกที่เราต้องการ” และข้อคิด วิสัยทัศน์ที่ได้จากถ้อยแถลงของประมุขของฝ่ายนิติบัญญัติทั้งหลาย ซึ่งจะเป็นประโยชน์ต่อการส่งเสริมประสบการณ์ร่วมกันเพื่อจัดการกับปัญหาในระดับโลก

(๔) ประธานสถานิติบัญญัติแห่งชาติ ได้แสดงบทบาทในเชิงการทูตรัฐสภา (Parliamentary Diplomacy) ในการประชุมระดับสูงสุดขององค์การรัฐสภาระหว่างประเทศ และได้กล่าวสุนทรพจน์ที่มีเนื้อหาสาระเน้นย้ำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว อันเป็นหัวใจของการพัฒนาประเทศ และหลักการทางประชาธิปไตยซึ่งสถานิติบัญญัติแห่งชาติให้ความสำคัญต่อการมีส่วนร่วมของประชาชน และได้เน้นย้ำว่าการรวมตัวกันในการประชุมครั้งนี้เป็นประโยชน์ต่อการส่งเสริมประสบการณ์ร่วมกันเพื่อพัฒนาโลกให้ยั่งยืนต่อไป

ทั้งนี้ ฝ่ายเลขานุการคณะผู้แทนสภานิติบัญญัติแห่งชาติ มีข้อสังเกตและข้อเสนอแนะ ดังนี้

(๑) คณะผู้แทนสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ในการประชุมประธานรัฐสภาโลก ครั้งที่ ๔ ประสบความสำเร็จอย่างยิ่งในการนำหลัก “การทูตรัฐสภา (Parliamentary Diplomacy)” มาใช้ในระหว่างการประชุมปฏิบัติการ โดยเฉพาะการหารือกับบุคคลสำคัญ อาทิ ประธานสหภาพรัฐสภา เลขาธิการสหภาพรัฐสภา ประธานสภาประชาชนแห่งชาติของจีน ประธานสภาผู้แทนราษฎรของญี่ปุ่น และประธานสภาผู้แทนราษฎรของเบลารุส เป็นต้น ซึ่งสะท้อนให้เห็นถึงการแสดงไมตรีจิตต่อรัฐสภาชาติพันธมิตร การแสวงหาความร่วมมือกับรัฐสภาชาติอื่น ๆ และการสนับสนุนบทบาทของสหภาพรัฐสภา และช่วยให้ทุกฝ่ายเข้าใจในสถานการณ์ของประเทศไทย

(๒) ปัจจุบัน สหภาพรัฐสภา อยู่ในฐานะที่เป็นองค์การรัฐสภาระหว่างประเทศอันมีคุณูปการต่อความสำเร็จทั้งหลายที่เกิดขึ้น และมีส่วนช่วยผลักดันการแก้ไขปัญหา โดยเฉพาะประเด็นปัญหาที่เกี่ยวข้องกับความขัดแย้ง ความไม่เท่าเทียมทางเพศ และสิ่งแวดล้อม ตามขั้นตอนกระบวนการภายในของรัฐสภาสมาชิก ผ่านกลไก/ข้อเสนอแนะของสหภาพรัฐสภา เช่น “หลักการพื้นฐานในการสนับสนุนรัฐสภา (Common Principles for Support to Parliaments)” แบบสอบถาม (Questionnaire) เอกสารแนะนำรัฐสภาสมาชิก และความช่วยเหลือทางด้านวิชาการ (Technical Assistance) เป็นต้น ส่งผลให้รัฐสภาทั่วโลกได้ยื่นหยัดเป็นกระบอกเสียงของประชาชนและเป็นกลไกที่สะท้อนความต้องการของประชาชนอย่างแท้จริง ทั้งนี้ สิ่งที่สหภาพรัฐสภาได้ดำเนินการอยู่จะเป็นประโยชน์ต่อการดำเนินความร่วมมือระหว่าง “รัฐสภา – รัฐบาล” และระหว่าง “สหภาพรัฐสภาและสหประชาชาติ” เพื่อมุ่งหน้าสู่การนำเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน หรือ “เป้าหมาย SDGs” ไปปฏิบัติ และ “สร้างโลกที่เราต้องการ” ให้แก่ชนรุ่นหลังต่อไป

ภาคผนวก ก.
ประมวลภาพกิจกรรม

ประมวลภาพกิจกรรม

วันที่ ๓๐ สิงหาคม ๒๕๕๘ ณ โรงแรม เดอะ คิตาโนะ ศาสตราจารย์พิเศษ พรเพชร วิชิตชลชัย ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (ซ้ายสุด) ถ่ายรูปร่วมกับบุคคลสำคัญซึ่งเป็นผู้แทนของรัฐสภาจากกลุ่มประเทศอาเซียน ในโอกาสเข้าร่วมเลี้ยงรับรองอาหารค่ำ ที่นายทาดาโมริ โอชิม่า ประธานสภาผู้แทนราษฎร ประเทศญี่ปุ่น (กลาง) เป็นเจ้าภาพเลี้ยง

วันที่ ๓๑ สิงหาคม ๒๕๕๘ ณ ห้องประชุมสมัชชา ชั้น ๒ อาคารสำนักงานใหญ่สหประชาชาติ ศาสตราจารย์พิเศษ พรเพชร วิชิตชลชัย ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ เข้าแสดงความยินดีแก่ นายจาง เต๋อเจียง ประธานสภาประชาชนแห่งชาติ สาธารณรัฐประชาชนจีน ภายหลังจากที่นายจางฯ กล่าวสุนทรพจน์ในการอภิปรายทั่วไปเสร็จสิ้น

วันที่ ๓๑ สิงหาคม ๒๕๕๘ ณ ห้องประชุม C อาคารสำนักงานใหญ่สหประชาชาติ ศาสตราจารย์พิเศษ พรเพชร วิชิตชลชัย ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (กลาง) พร้อมด้วยนายวิระศักดิ์ ฟุตระกูล สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (ที่สองจากขวา) และนางชลลดา กันคัล้อย ผู้อำนวยการสำนักองค์การรัฐศการระหว่างประเทศ (ขวาสุด) ถ่ายรูปร่วมกับนายวลาดีเมียร์ อังเดรเซนโก ประธานสภาผู้แทนราษฎร สาธารณรัฐเบลารุส (ที่สองจากซ้าย) ในโอกาสที่เบลารุสขอหารือทวิภาคีกับฝ่ายไทย

ศาสตราจารย์พิเศษ พรเพชร วิชิตชลชัย ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ(ซ้าย) มอบของที่ระลึกแด่ นางอลิซาเบธ ฟลาครีย์ ภริยาเอกอัครราชทูตผู้แทนถาวรไทยประจำสหประชาชาติ ณ นครนิวยอร์ก(ขวา)

ศาสตราจารย์พิเศษ พรเพชร วิชิตชลชัย ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ(ขวา) มอบของที่ระลึกแด่ นายชยพันธ์ บำรุงพงศ์ รองผู้แทนถาวรไทยประจำสหประชาชาติ ณ นครนิวยอร์ก (ซ้าย)

ศาสตราจารย์พิเศษ พรเพชร วิชิตชลชัย ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ(ขวา) มอบของที่ระลึกแด่ นายพรพงศ์ กนิษฐานนท์ กงสุลใหญ่ ณ นครนิวยอร์ก (กลาง)

ภาคผนวก ข.

ปฏิกิริยาการประชุม (Declaration)

Inter-Parliamentary Union
For democracy. For everyone.

Fourth World Conference of Speakers of Parliament

United Nations Headquarters, New York
31 August to 2 September 2015

Conference
Item 5

CONF-2015/5-R
2 September 2015

Declaration

Placing democracy at the service of peace and sustainable development: Building the world the people want

(1) We live in extraordinary times. We need equally extraordinary efforts to build a world where every man, woman and child is safe from war and conflict, free from poverty and hunger, where they are able to meet their needs and realize their human potential while preserving our planet for future generations, and where their rights, freedoms and dignity are fully respected.

(2) Parliament is the central institution of democracy through which the will of the people is expressed. We, the Speakers of the world's parliaments, have convened at the United Nations in New York to give voice to their concerns and demonstrate our resolve to play our part in meeting the global challenges before us.

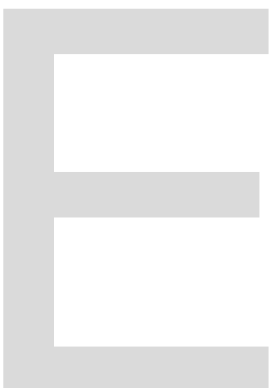
(3) As we adopt this Declaration we are mindful of the unique responsibilities and constitutional mandates of our parliaments to make the laws that implement international agreements and to hold governments and international institutions to account for their full realization. Cognizant of our diverse traditions and unique parliamentary histories and practices, it is our ambition to provide a concrete democratic dimension to collective efforts aimed at creating a better world.

Our world today

(4) In spite of progress in the areas of democracy, peace and development, we continue to live in an unstable world. War and conflict, often characterized by extreme brutality, are a daily reality in many places. Millions of people, primarily women and children die, are injured and displaced or forced to flee in dramatic conditions. In some regions of the world, we still witness democratic backsliding.

(5) Peace and security are prerequisites for democracy and sustainable development. We call for much greater efforts to be deployed in solving conflicts through political dialogue and negotiations, with full respect for international law and by addressing the root causes of the conflict. We offer to place more emphasis on parliamentary diplomacy, which has demonstrated its ability to provide impetus to efforts aimed at resolving differences and conflicts.

(6) We witness horrendous terrorist acts in every part of the globe. New terrorist groups are emerging with substantial resources at their disposal. Unfortunately, many of these terrorist acts are perpetrated by fundamentalist groups purporting to act in the name of religion. We condemn all forms and manifestations of terrorism, irrespective of their perpetrators and motives, as well as radicalization, violent extremism and their means of financing.

(7) Our parliaments will do their utmost to enhance effective cooperation and support implementation of all relevant UN resolutions and international conventions and agreements to combat terrorism and contribute to the adoption of a coherent security policy at the international level. We pay tribute to the innocent victims of barbaric terrorist acts throughout the world and express our solidarity with them.

(8) Much more needs to be and can be done to prevent and reduce the risk of violence. We call for greater efforts to achieve a nuclear weapons free world. We want to see a real reduction in the proliferation of all weapons. We call for urgent action, including robust legislation, to tackle new security threats and to combat organized crime linked to human trafficking, drugs and the illegal arms trade, kidnappings and extortion, and associated money laundering and corruption.

(9) Millions of women and girls in every region of the world are subjected to all forms of violence, including physical, sexual and domestic violence, every day. We call on all countries to prioritize the elimination of all forms of gender-based violence now. There is an equally urgent need to put an end to widespread hatred and discrimination in all forms. We urge all countries to foster intercultural dialogue and to focus on promoting and tolerant and inclusive societies where people are respectful of each other's culture, religion and traditions. This should not run counter to efforts aimed at combating gender-based discrimination.

(10) Migration, whether forced or voluntary, is a fixture of today's world. People can and will move to other places in search of a better life. When they are forced to do so because their life is under threat the international community has an obligation to provide support. We are appalled at the countless human tragedies unfolding as people flee wars, conflict, natural and human disasters. We call on all States to protect refugees, internally displaced persons and migrants and to help build stable and prosperous societies in their countries of origin. In this context, it is important to work together to curb human smuggling and trafficking, as well as to strengthen cooperation to address the root causes of migration.

(11) Despite global advances in technology, health, knowledge and material wealth, longstanding economic and social disparities are increasing. There are vast inequalities in terms of income and living conditions in the world and billions of people are living in poverty, which erodes the social contract that is essential for democratic life and human progress everywhere. We are witnessing a steady degradation of our environment and climate change is today a reality. We urge our countries to reach agreements that take fully into account the Rio principles, including the principle of common but differentiated responsibilities.

(12) These agreements should ensure a shared prosperity while protecting our environment and effectively addressing climate change. They should focus on both adaptation and mitigation and be coupled with sufficient resources for effective implementation. Our parliaments stand ready to support the implementation of these agreements, as we do with respect to the commitments on disaster risk reduction and promoting a culture of prevention and risk resilience.

(13) The Internet is strongly influencing our world, spurring innovation and communication within and between countries. It is also a vital tool to foster citizens' participation in the democratic process. Cooperation between all stakeholders – Internet users, the private sector, civil society, the technological community, governments and international organizations – has helped foster an online environment in which all societies stand to benefit. However, too many people, especially women, still lack access to the Internet and more must be done to bridge the digital divide and ensure our citizens are able to harness the benefits of connectivity. We must also strive to ensure that rights are respected on the Internet and that it remains a space for debate and discussion, free from excessive commercialization and undue regulations aimed at limiting fundamental freedoms agreed internationally.

(14) In all of this, we need to rededicate ourselves to the rule of law. Our parliaments should assist in ensuring that the rule of law is upheld and all have equal access to justice. We call for greater commitment to international law and propose to pay particular attention to respect for human rights and international humanitarian law while supporting international justice mechanisms and efforts to end impunity for the perpetrators of the most serious crimes.

Democracy

(15) We reaffirm the principles of the *Universal Declaration on Democracy*. In this sense, our parliaments are sovereign and independent national institutions. They are marked by the history and cultural heritage of our countries and each one is different. Yet, they share the same ambition to ensure that the will of the people forms the basis of government. Participation in political life and public decision-making is an entitlement and is crucial to development. When people are left voiceless or excluded, their well-being is undermined and democracy is left wanting.

(16) We call for greater efforts to end all forms of discrimination against women and girls with a view to achieving their empowerment and making gender equality a reality. Development of our societies and economies hinges on the enjoyment, by women and men, girls and boys, of full and equal rights, responsibilities and opportunities. We must rededicate ourselves to the full realization of gender equality and the empowerment of women and girls by 2030. We deplore the excruciatingly slow progress in securing a greater presence of women in parliament and commit to redoubling our efforts to reach, as a global average, the internationally agreed target of 30 per cent of women members in parliament by 2020.

(17) There is an apparent disconnect between the way we do politics and the way people live today. The connectivity and immediacy that characterize their lives seem far removed from national political processes. Young people in particular are calling for greater engagement, openness, transparency, accountability and effectiveness in politics. We must be ambitious and halt the tide of young people opting out of civil society and democratic institutions; we must better harness their energy and creativity in the service of communities and societies as a whole. We have seen how young people have been at the forefront of many pro-democracy movements.

(18) We pledge to do our utmost to make politics genuinely open to young people and to facilitate their election to parliament in greater numbers. We also pledge to address youth marginalization by engaging youth in politics and facilitating their access to education throughout their lifetime and to the job market. These may prove to be effective ways of also preventing them from turning to violence and conflict and from being recruited by terrorist groups.

(19) Minorities and indigenous peoples are the most vulnerable members of many of our societies and remain excluded from making decisions that affect their lives and the future of our countries. We affirm that they have an inalienable right to full and equal membership of each of our nations, which has to be translated into public policies that are sensitive to their situation, needs, and aspirations and accompanied by sufficient resources. We call for measures to be taken to ensure their effective participation at all levels of public life.

(20) We recognize the multiple challenges facing many of our parliaments today. We are concerned by public scepticism and a disconnect with politics, an unequal power relationship with the executive, difficulties in influencing decisions that are increasingly taken in international forums or outside government, and limited means at our disposal to increase institutional capacity in parliament. Supporting the rights to freedom of expression, peaceful assembly and association, we commit to working to tackle these challenges, respecting the role of traditional media, making greater use of social media and modern information and communication technologies (ICTs), and rendering our parliaments fit for purpose for the 21st century.

(21) We will do our utmost to bring parliament closer to the people and we renew our pledge to make our parliaments ever more representative, transparent, accessible, accountable and effective, enabling the diverse components of society to participate in politics. To this end, we reiterate the importance of free and fair elections held at regular intervals, on the basis of universal suffrage and secret ballot. We also reiterate the importance of creating and maintaining, in law and in practice, a safe and enabling environment for civil society. We recognize the progress that is being made by many parliaments towards democratization, as well as the setbacks experienced in several other countries, and we commit to continuing to assist each other in further promoting parliamentary democracy. We commend the recently adopted *Common Principles for Support to Parliaments* and recommend that all parliaments and relevant organizations endorse and be guided by them.

(22) We encourage the constitutional and institutional reforms underway in countries in transition to democracy. We underscore the importance of providing political and economic support to these countries in order to ensure that democracy, good governance, respect for human rights and social justice take root in a sustainable manner. Supporting economic development is indispensable for fledgling democracies to succeed, including through the conversion of these countries' debts into investments.

Sustainable development

(23) The Millennium Development Goals (MDGs) have provided a welcome focus for global efforts to improve peoples' lives. However, progress has been uneven between regions and countries and wide gaps remain. Some countries have reached many of the goals while others have for a variety of reasons fallen short of the targets. Many peoples' lives have been saved and improved, data has been collected, techniques and tools developed and many important lessons learned. Today, the global community is poised to launch a post-2015 development agenda that is broader in scope and that builds on the experience of the MDGs, tackling both poverty eradication and sustainable development, and applied universally to all countries.

(24) We welcome the new 2030 Agenda for Sustainable Development that has emerged with its 17 Sustainable Development Goals (SDGs). Poverty eradication is the overarching objective of this new agenda, alongside the promotion of economic, social and environmental development. These objectives can only be achieved by changing unsustainable patterns of consumption and production, promoting inclusive and sustainable economic growth, building resilient infrastructure, fostering innovation, protecting and better managing natural resources, as well as revitalizing the global partnership for sustainable development.

(25) We applaud the ambition of this agenda to be transformative and leave no-one behind, including the most disadvantaged and vulnerable. Indeed, to be successful, sustainable development has to place human beings at the centre of decisions. It has to aim at achieving their well-being with full respect for environmental limitations. It needs to be owned by the people and it requires their full participation. People are individuals endowed with rights and responsibilities towards each other and towards the environment. We must all invest in them as our most important resource.

(26) We welcome the goal and call for greater efforts to achieve gender equality and empower all women and girls, as well as the goal to address inequalities. We applaud the inclusion of a goal calling for urgent action against climate change that also encompasses disaster risk reduction. We welcome the broad-based goal on the means of implementation - finance, trade, technology, capacity building and systemic reforms - that must be mobilized in support of the new agenda.

(27) We commend the inclusion of a goal to promote peaceful and inclusive societies for sustainable development, provide access to justice for all and build effective, accountable and inclusive institutions at all levels. Good governance at all levels is an enabler of development and an objective in its own right for all countries. We commit to reach this goal in our countries and in our parliaments. In the process, parliaments will need to enhance their ability and capacity to ensure accountability for results, including in terms of promoting greater financial responsibility and transparency.

(28) While governments are finalizing the new agreements on sustainable development, financing for development, climate change and disaster risk reduction, we underscore the importance of achieving one harmonious global agenda. It is fundamental to the success of the endeavour. Without it we will not be able to achieve coherence and complementarity among the many actors who will be called upon to take part in the implementation process at the local, national and global levels or guarantee the most optimal use of available resources.

(29) We recognize the important responsibilities that are incumbent on parliaments to ensure implementation of the new SDGs. As Speakers, we are ready to do everything in our power to facilitate the consideration of relevant legislation and allocation of budgetary resources, and to hold governments accountable for the attainment of the goals. We will draw from a vast catalogue of actions to help build public awareness and national ownership, strengthen coherence within and between national and local administration and parliament, facilitate citizen involvement and evaluate and report on progress.

International cooperation

(30) We are convinced that the United Nations must remain the cornerstone of global cooperation and we take this opportunity to renew our solemn pledge in support of the Organization as it celebrates its 70th anniversary and the victory of the world over fascism and Nazism. The UN embodies the ardent hope of people around the world for peace and development. Its 70th anniversary therefore provides an important opportunity for the international community to reflect on its history, look ahead to the future and move forward, in order to turn the vision of the UN Charter into reality.

(31) We call on UN Member States to equip their Organization for the challenges of the 21st century. We commend the many reforms that have taken place over the past decade. Important challenges remain, however, that require urgent action. We remain concerned over the ability of the Security Council to better deliver on its primary responsibilities of maintaining international peace and security under the UN Charter. We believe that the effectiveness of the Security Council can only be improved through urgent reform to reflect contemporary global realities.

(32) Fifteen years ago, our First Speakers' Conference took place on the eve of the Millennium Summit. On that occasion we presented our vision for providing a parliamentary dimension to international cooperation. We take pride in the considerable progress that has been achieved since then; clearly, there is today growing interaction between the United Nations and the world of parliaments.

(33) We remain convinced that parliaments can do more to help bridge the democracy gap in international relations and secure global democratic accountability for the common good. We reiterate the recommendations we formulated at our conferences in 2005 and 2010. We regard the post-2015 development agenda as a unique opportunity to enhance substantially the cooperation between parliaments and the United Nations. We encourage UN Member States to set out an ambitious vision for this cooperation in the final documents.

(34) We reiterate that our cooperation must be firmly rooted in the work we carry out in our national parliaments, much of which relates to ensuring accountability. Our parliaments must be more active in international affairs by contributing to and monitoring international negotiations, overseeing the enforcement of agreements that have been reached by governments and ensuring national compliance with international law. Similarly, parliaments must be more vigilant in scrutinizing the activities of international organizations and providing input into their deliberations.

(35) We take pride in our Organization - the Inter-Parliamentary Union. We reiterate that, as the world organization of parliaments, the IPU is the international body best suited to help build the relationship between parliaments and the United Nations. We have confidence in the IPU, which is playing this role increasingly. We recommend that its capacity be strengthened to cope with the substantial responsibilities that come with the post-2015 development agenda.

(36) We encourage the IPU and the United Nations to continue to expand their cooperation, particularly in implementing the agreed Sendai Framework for Disaster Risk Reduction, the post-2015 development agenda to be adopted in September 2015 and the Climate Change Agreement to be concluded in December 2015. These interlocking and mutually reinforcing processes, coupled with respective means of implementation, are critical for the future the people want. We express the hope that both organizations can conclude a new cooperation agreement that reflects the gains that have been made since our first Conference and provides a firm footing for our future work together.

(37) We remain optimistic about the road ahead. The negotiations to secure agreement on a new development agenda are ample proof of a shared global commitment to address today's global challenges. Here is a unique opportunity for all of us to work together. We will support strongly in each of our countries the necessary action by all relevant authorities to establish mechanisms for tracking and monitoring progress and we call on the IPU to facilitate the achievement of this objective and ensure reporting.

(38) We, in our parliaments, will do our part by placing democracy at the service of peace and sustainable development for the world the people want.

ภาคผนวก ค.

สุนทรพจน์โดยประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ
(ในการอภิปรายทั่วไป)

ADDRESS BY
H.E. Prof. Pornpetch WICHITCHOLCHAI
PRESIDENT OF THE NATIONAL LEGISLATIVE ASSEMBLY
OF THAILAND
ON THE OCCASION OF
THE FOURTH WORLD CONFERENCE
OF SPEAKERS OF PARLIAMENT
1 SEPTEMBER 2015
United Nations Headquarters, New York, USA

Mr. President,

Distinguished Delegates,

It is my great pleasure and honor to address this Fourth World Conference of Speakers of Parliament which is being held at the United Nations Headquarters, the world-renowned Parliament of Mankind. I recognize very well that the ultimate objective of this conference is to find means to encourage an integration of democracy into the process for peace and development which ensures a better world for everyone.

Mr. President,

Parliamentary democracy is quite a recent development in the 800 years history of the Kingdom of Thailand. It was 83 years ago, actually only in 1932, that His Majesty, King Rama VII granted the first Constitution. Since then, democracy in Thailand is still work in progress.

Mr. President,

Thailand has pledged to pursue strong foundations for sustainable development. We believe that democracy and development have a natural link. In Thailand, we are using His Majesty, King Bhumibol's guiding principles of sufficiency economy for our national economic and development plans. Sufficiency economy means that one is not motivated by acquisitiveness but by the desire to live with contentment within one's, the community's and the nation's means. Sufficiency economy will contribute, at the individual level, to one's wellbeing and, at the local and national level, to sustainable development. It is our aim, to enact laws facilitating and enhancing the capabilities of Thai people to live such lives.

Mr. President,

Democracy and development must naturally come through peaceful means. We conduct dialogue and consultation processes all over the country. Parliamentarians invite complaints, ideas and comments by stakeholders. They try to resolve grievances and undertake to enact laws to address problems. They visit localities and try to build consensus with stakeholders. We are building national confidence by using "government by discussion". Parliament can foster peace by being the model for and promoting dialogues as the method of conflict resolution at every level.

Mr. President,

We have learnt that democracy must be designed to each nation's particular circumstances; likewise development must take account of local culture. Most importantly, peaceful mean is the only method to achieve these aims in the long term. Through such a gathering as we have here today, let us learn from each other and pool our collective experience.

Thank you very much.

ภาคผนวก ง.

สุนทรพจน์โดยประธานสหภาพรัฐสภา
(ในพิธีเปิดการประชุม)

Inter-Parliamentary Union
For democracy. For everyone.

Fourth World Conference of Speakers of Parliament

United Nations Headquarters, New York
31 August to 2 September 2015

Inaugural address by the IPU President, Mr. Saber Chowdhury

H.E. Mr. Ban Ki-moon, UN Secretary-General,
H.E. Mr. Sam Kutesa, President of UN General Assembly,
Hon. Speakers of Parliament, Hon. Members of Parliament
Mr. Martin Chungong, IPU Secretary General,
Mr. Forest Whitaker, Special Guest, Ladies and gentlemen

Good morning.

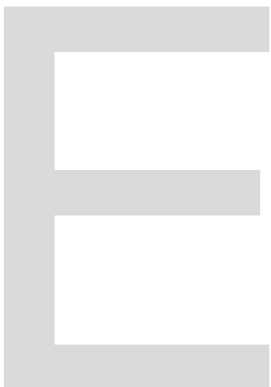
Let me begin by extending a very special and warm welcome to all the Speakers of Parliament from around the world present here today at UN Headquarters in New York for this landmark five-yearly Conference.

I would like to say a special word of thanks to our gracious hosts and valued partner, the United Nations, which is celebrating its 70th anniversary this year. Congratulations! Mr. Secretary General, allow me to express how much we value the growing cooperation between the UN system, parliaments and the IPU..

The First World Conference took place in 2000 on eve of the Millennium Summit and through the subsequent Millennium Declaration, the Heads of State and Government acknowledged for the first time the importance of strong cooperation between the UN and national parliaments in all areas, through the IPU as their world organization.

On the other hand, while parliaments and generally other stakeholders were not really involved in the global conversation leading up to the MDGs 15 years ago, this time our Conference is the culmination of two intense years of parliamentary engagement on what the parliamentary community expects to see in the SDGs.

Now that we have been involved in the framing and articulation of the post-2015 development agenda, we must play a robust role in the implementation of the new commitments.

Our institutional relationship with the United Nations has also evolved greatly since our last meeting five years ago - we would like to acknowledge the major role the UNSG himself has played in this process. We very much look forward to signing soon the new Cooperation Agreement between the IPU and the United Nations, which takes stock of the progress achieved over the years and aspires to place our cooperation on a deeper and stronger footing.

Together with the UN General Assembly and other UN bodies we have developed a number of mechanisms such as the annual Parliamentary Hearing. We have ourselves at the IPU also set up a Committee on UN Affairs to bring a parliamentary component to major UN processes. We look forward to further strengthening these mechanisms.

It is a common focus on people and their security and well-being that bring the IPU and UN together as natural partners. Preamble to the UN Charter begins with the words "We the peoples of the United Nations" and the IPU as the world organization of parliaments represents the elected institutions and representatives of the people.

Honourable Speakers, Ladies and gentlemen,

We meet here at a time when the world is at crossroads – half the global population live on less than US\$2.50 a day and it is estimated that 1.2 billion people are affected by some form of violence or insecurity.

A quick glance at the world's balance sheet will show that whilst there has been clear and definitive progress in some areas, thanks in part to the MDGs, the overall picture is one of deficit. Worryingly, the negative trend is more pronounced. Climate change, more frequent and intense disasters, living beyond planetary boundaries, growing inequalities all threaten to undermine progress and hold us back.

2015 is the year when major UN processes are moving to culmination. The Sendai Framework for DRR was agreed in March of this year, SDGs to succeed the MDGs will be agreed upon in less than a month in this very Hall and in December we have the critical Climate Change meetings in Paris. We thus have a once a lifetime opportunity to get it right and steer the world towards a sustainable, peaceful and safer course.

The theme of our draft Outcome Declaration: **Placing democracy at the service of peace and sustainable development: Building the world the people want** captures and articulates this challenge and opportunity.

So how is this Speaker's Conference different from other events and meetings that take place at the UN? Is our Conference also going to be about making pledges? What sets this Conference apart is that we are meeting here to ensure that promises our Governments make, are kept.

With the SDGs, the global community will soon adopt, the most ambitious undertaking ever, to create a new and transformative reality for our world. It is a vision of a brave new world by 2030 which will leave no one behind based on its 17 goals and 169 targets.

Fifteen years back, our governments also tried to create a new reality but issues of governance and accountability were largely absent in the planning and execution. This time round, it is thankfully different.

The SDGs will be the first ever major UN Agreement to include specific action on governance. Effective, accountable, representative institutions will be the engines to drive the implementation of the SDGs.

As you are all aware, the IPU has been seeking your support for the inclusion of a strong reference to the role of parliaments in the SDGs Declaration. Many of you have reached out to your government in underscoring this message and I wish to thank you for the great support.

Our efforts have not gone in vain and the draft political Declaration accompanying the SDGs clearly acknowledges the “essential role of national parliaments”.

As the institution which is constitutionally mandated to hold government to account, to enact legislation and ensure their application, to appropriate resources through the budgetary process to meet goals, parliaments have a unique responsibility and role. It would thus not be an understatement to say that parliaments will be critical to success of the SDGs.

The other point I would like to emphasize is that the SDGs layout through its goals and targets where our destination is. The indicators to evaluate progress will have us to correct the course as needed. But the goals do not tell us what we need to do to reach our destination.

There is no one size that fits all and parliaments will have to debate and come up with their own policy solutions. Strong ownership and buy in to the SDGs will be critical. Let us not underestimate our mandate and ability to effect qualitative change on every aspect of people’s lives. This power has to be tapped into deeper and more extensively than ever before.

You as Speakers of Parliaments are the guardians and custodians of elected representatives. How effective your MPs and parliaments are is determined not by the grandeur of the parliament buildings or by the extensive Rules of Procedure that determine conduct of business but rather by your commitment and your ability to lead and inspire change.

People and planet have to come first as never before. We need to think out of the box. Business as usual when it comes to our economic model and system of governance will not deliver the SDGs.

Political reform and leadership will be essential to success and as leaders of national parliaments, remember that you have the ability, and the mandate, to fashion the political change that is necessary.

This however is a steep challenge and will test us to our limits. Not all parliaments are ready for the enormous challenge that awaits them. As national leaders in your own countries, Speakers will need to ensure that their Parliaments are fit for purpose.

Strong parliaments provide a sound foundation for democracy and peace – both of which are pre-conditions for development.

While the overarching theme of our Conference will focus on the SDGs, we must not lose sight of other pressing challenges that all parliaments and indeed the world at large is facing today.

We know all too well that young people have all but given up on politics. We need to reach out and engage them more meaningfully in the political process. We must let them know that their voice counts and that we value their views. There is also a waning of trust in politics generally and some question whether politics as practised today is part of the problem.

Terrorism is rearing its ugly head as never before. Instead of the peaceful world our founding fathers aspired to at the inception of the IPU, we find ourselves immersed in conflict characterized by unspeakable atrocities and women and children bear the brunt of these.

Hon. Speakers, Parliamentarians, Ladies and gentlemen,

We have a rich and varied programme ahead of us over the next few days. As you know, each Speaker will have a chance to address the General Debate, starting today.

Tomorrow, in parallel with the General Debate, there will be two panel discussions: on parliamentary oversight and the SDGs. This Conference will also offer us all a valuable forum for networking through bilateral meetings and informal exchanges in the corridors.

Let me conclude by saying that the times we live in are extraordinary for the complexity of the challenges that confront us - poverty, conflict, financial crisis, terrorism, migration, climate change, disasters, environmental degradation.

The reality of globalization is that we are all part of a global village and no country is an island. Borders between us are in many respects virtual in that conditions in each country spill over and impact on every other.

Solutions will only be found if we work together on tackling the challenges and this Conference will, I hope, mark the moment when the global parliamentary community comes together, finds common ground and provides the impetus for action through leadership and bold vision.

The IPU is urging Speakers, Parliamentarians and Parliaments to commit to concerted action, lead the drive for change and to put people – our constituents – at the heart of our efforts. The people have placed their trust in us by voting us into high office. It is now our turn to serve them well, fulfil our responsibilities and be deserving of the trust they have reposed on us. I wish us all a very successful Speakers' Conference.

Thank you.

ภาคผนวก จ.

สุนทรพจน์โดยเลขาธิการสหประชาชาติ
(ในพิธีเปิดการประชุม)

Secretary-General's Remarks to the Inter-Parliamentary Union Fourth World Conference of Speakers of Parliament “Placing democracy at the service of peace and sustainable development: Building the world the people want”

New York , 31 August 2015

It is a great honour and pleasure to address the distinguished speakers of the world's parliaments. You stand for peace. You stand for democracy. You are the embodiment of the opening words of the United Nations Charter: “We, the peoples.”

You meet for the first time in five years, at a moment when the world is gripped by multiple crises, more people have been displaced by conflict than at any time since the Second World War, and climate change increasingly threatens our well-being.

Perhaps most important given your role, this is also a period when Governance structures in many parts of the world are facing a crisis of legitimacy, representation and participation.

We are being challenged to strengthen our collective resolve to promote peace and security, sustainable development and human rights around the world.

Earlier this month, Member States took a bold step in this direction by concluding negotiations on an ambitious and transformative sustainable development agenda for the next 15 years.

The 17 Sustainable Development Goals that form the basis of this agenda are people-centred and planet-sensitive. They provide a plan of action for ending poverty and hunger, and a roadmap for building a life of dignity for all. They promise to “leave no one behind.”

I commend you, as parliamentarians of the world, and your organization, the Inter-Parliamentary Union, for the valuable role you played in shaping this new framework. Your contribution to its implementation will be equally critical in ensuring that the agenda is translated from the global to the national. People will look to you to hold your governments accountable for achieving the goals, and to write the laws and invest in the programmes that will make them a reality.

People want education, healthcare and more job opportunities. They want to live without fear. They want to be able to trust their governments and institutions. They want full respect for their human rights and they are rightly demanding a greater say in the decisions that affect their lives.

Sustainable Development Goal 16 addresses democracy by calling for inclusive and participatory societies and institutions. But democratic principles also run through the entire document like a silver thread, from universal access to resources, healthcare and education to decent work opportunities for all.

The task of implementing and monitoring these goals is huge. It requires States to work in strong and close partnership with civil society of all stripes. This has never been more important. And yet, for civil society, freedom to operate is diminishing — or even disappearing.

Dozens of Governments have adopted restrictions that limit the ability of NGOs to work, or to receive funding, or both. As we embark on this new agenda, the State and civil society can and should be partners in building the future we want.

The declaration that you will adopt at this conference outlines your responsibilities in translating the voices of the people into meaningful action.

I am pleased that it includes strong commitments to ending gender-based violence and achieving gender equality. I continue to advocate not only for the protection of women and girls, but for their full empowerment. That includes among your own ranks as parliamentarians! We cannot fulfil 100 per cent of the world's potential by excluding 50 per cent of the world's people: women.

Last month, Member States met in Addis Ababa to adopt a far-reaching framework for financing sustainable development.

Next month, world leaders will come together at the United Nations to adopt the 2030 Agenda for Sustainable Development.

In December of this year, in Paris, France, Member States are coming to Paris seeking to adopt a global climate agreement. All around the world, citizens and forward-thinking business leaders are demanding low-carbon, climate-resilient growth. There is growing awareness that there are tremendous opportunities for countries and companies that take the lead in developing clean energy technologies and markets.

This Fourth World Conference of Speakers of Parliament can help sustain this momentum.

We at the United Nations value our deepening cooperation with you and with the Inter-Parliamentary Union.

I look forward to working closely with you in the crucial period ahead.

Let us work together to make this world better for all where all the people of the world can enjoy their human dignity and wellbeing. And I thank you and I count on your continuing engagement and leadership and commitment.

Thank you very much

ภาคผนวก ฉ.

สุนทรพจน์โดยประธานการประชุม
สมัชชาสหประชาชาติ ครั้งที่ ๖๙
(ในพิธีเปิดการประชุม)

Statement at the fourth World Conference of Speakers Parliaments

By Mr. Sam K. Kutesa, President of the General Assembly of the United Nations

New York – 31 August 2015

**Rt. Hon. Saber Chowdhury, President of the Inter-Parliamentary Union,
Right Honourable Speakers of Parliament,
Excellencies,
Mr. Ban Ki-moon, Secretary-General of the United Nations,
Distinguished delegates,
Ladies and gentlemen,**

I am pleased to address this Fourth World Conference of Speakers of Parliament. I extend a warm welcome to the many Honourable Speakers of Parliament who have joined us today.

This Conference is taking place at an important juncture during this momentous year. We gather in this General Assembly Hall, just one day before Member States are due to take action on a draft resolution to transmit the agreed outcome document entitled “Transforming Our World: The 2030 Agenda for Sustainable Development” to the Summit for the adoption of the post-2015 development agenda.

This ambitious development framework, which is the result of nearly two years of preparatory work and intense negotiations, represents a historic opportunity to change our world for the better. Through the eradication of poverty, improvement of livelihoods for all and achievement of sustainable development in its social, economic and environmental dimensions, we can realise prosperity and protect our planet.

The contributions and input of parliamentarians, local authorities, civil society and academia, among other stakeholders, were all instrumental in formulating this transformative agenda that will guide our development efforts for the next 15 years.

Members of parliaments provided particularly insightful contributions, owing to their unique perspectives on the needs of citizens, the specific circumstances of their respective countries, as well as the capabilities of governments to meet development aspirations.

Given their role as pillars of democratic governance, parliaments will also have an important role in the implementation of the new development agenda.

Parliamentarians should continue to ensure that the voices of the people are heard and included in the development process. This will enhance ownership of the new agenda and its implementation on the ground, which will be vital for its success.

Through their oversight function, parliaments also promote accountability of development commitments, appropriate budgetary resources, and ensure that the necessary legislative frameworks are in place.

Right Honourable Speakers of Parliament,

The successful implementation of the post-2015 development agenda will depend on a number of critical factors, including integrating it in respective national development plans, and mobilizing adequate financial, technological and capacity building resources.

It will be essential to carry forward the unfinished business of the Millennium Development Goals (MDGs), which have been incorporated in the Sustainable Development Goals (SDGs). In particular, greater attention will be needed in the areas of education, health, water and sanitation, advancing gender equality and women's empowerment, and creation of employment, among others.

While the number of women parliamentarians continues to increase worldwide, greater efforts will be required going forward, to reach the internationally-agreed target of 30 per cent of female parliamentarians by 2020.

Furthermore, we must work together to educate, empower and employ the youth. As governments adopt legal and policy frameworks that seek to adequately respond to the needs and aspirations of the youth, we should do more to harness the contribution by the youth to sustainable development. We should also take concerted steps to engage young people in democratic processes.

Finally, parliamentarians worldwide have a critical role to play in the protection and preservation of the environment, including through enacting appropriate legislation. As we work toward reaching a new, universally-binding climate change agreement at the Conference of the Parties on Climate Change (COP 21) in Paris this December, bold commitments that will protect our planet for generations to come are needed. Parliamentarians and other stakeholders should remain actively engaged in collective efforts towards this noble goal.

I thank you for your attention.

ภาคผนวก ช.

สรุปรายงานการอภิปรายกลุ่มย่อย หัวข้อ

“การตรวจสอบโดยรัฐสภา : ประเด็นความท้าทายและโอกาส”

Inter-Parliamentary Union
For democracy. For everyone.

Fourth World Conference of Speakers of Parliament

United Nations Headquarters, New York
31 August to 2 September 2015

Conference
Item 4

CONF-2015/4(a)-R
2 September 2015

Report of the panel on *Parliamentary oversight: Challenges and opportunities*

The panel was moderated by Prof. Robert Nakamura of the University at Albany, State University of New York and featured the Speakers of the Parliaments of Barbados, Belgium, Chile, Kenya, Indonesia and the United Kingdom.

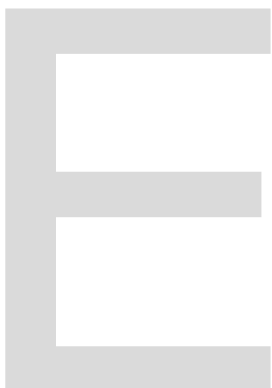
The panel allowed participants to exchange experiences, drawing on their own knowledge of oversight in their individual systems. The discussion would contribute to the second IPU-UNDP Global Parliamentary Report on *Parliament's power to hold government to account: Realities and perspectives*.

The panel and audience discussants touched upon many of the different dimensions of oversight - probity, remaining faithful to the intent of the law, equity (distributional fairness), efficiency and effectiveness and adequacy.

In opening statements on the role of the Speaker of Parliament in oversight, it was noted that in the United Kingdom the Speaker was a "referee" whose role was to ensure a level playing field for all parties and members. The Speaker has powers to shape what is discussed by controlling access to the floor and by ruling on member requests to put urgent questions to ministers or to suspend regular business for urgent considerations. Similarly, in Kenya, the Speaker grants members permission to make personal statements, brings public petitions to the House, and decides on requests for emergency debates.

It is the right, role and responsibility of parliament to hold government to account. However, parliament's oversight role varies from country to country. In Belgium, the Senate plays a role in monitoring the impact of federal policies on the regional authorities, linguistic groups, women and other constituents. In Barbados, the Senate has limited oversight powers and capacity, as this role is performed principally by the House of Assembly. In Indonesia, the political culture tends to encourage parties that have competed in presidential elections to approach decisions in a non-adversarial, consensus-building way and to avoid confrontation.

Differences in political systems also account for the varying oversight powers and arrangements. Common to many countries with presidential forms of government, the parliament in Chile has the power to impeach ministers; in practice this power is more widely used when parliament is dominated by opponents of the President. In Trinidad and Tobago, ministers can be members of the same committees that oversee the government, limiting their effectiveness, while in Kenya – where ministers cannot be members of parliament - a procedure has been devised for ministers to come before committees for weekly hearings.

The challenges to effective oversight are numerous. The poor image of parliament in the public eye acts as a constraint, since a lack of public confidence can undermine parliament's legitimacy to carry out its basic functions. Many parliaments are using methods such as codes of conduct for members that are intended to enhance public confidence.

Relations with the executive can be problematic. There may be difficulties in obtaining appropriate and timely information from government or in ensuring ministers appear in parliament to answer questions. In some parliaments the opposite is true, notably in Small Island Developing States, where the presence of a large number of ministers limits parliament's ability to exercise oversight. The executive may sometimes seek to ignore the findings of parliamentary oversight committees, or demonstrate a basic mistrust of parliamentary motivations and competence in its oversight role.

A shortage of time and limited staff support are common issues, as oversight of the effectiveness and efficiency of complex budgetary and policy matters requires expertise that is often unavailable to parliament.

Participants underlined the frequent gap between the existence of parliament's oversight powers and their use and effectiveness in practice. Parliaments often have real powers but may not use them to the fullest extent. Ministerial question time often becomes a political theatre rather than a meaningful exchange of information. Oversight tools may be misused, for example to gain visibility or for personal advantage, or to prevent ministers from doing their job. The debilitating use of oversight tools can damage democracy.

Ultimately, much depends on the vigilance and enthusiasm of individual members of parliament to carry out their oversight role. There is a balance to be struck between members' representative roles as advocates for constituents and collective oversight concerns about equity and efficiency. Members have competing incentives to serve their constituents, their party and the institution of parliament. It was pointed out that in order to exercise oversight, members need to have a certain independence of spirit and political will.

There was broad agreement on the need to involve the public more closely in oversight activities, but an acknowledgement that public participation remains underdeveloped in most parliaments.

Many examples of good practice were shared. Pakistan's Public Accounts Committee has recovered US\$ 200 million through investigations into misappropriations. It is very common for public accounts committees to be chaired by a member of the opposition, and this has been found to be effective.

The UK House of Commons has dealt with the problems that stem from committee chairs being picked by majority party whips, which tended to limit their ability to be critical of the government. Committee chairs and members are now elected by secret ballot from among all members of parliament, enhancing their legitimacy and independence. Several members of the audience expressed their interest in such a mechanism.

There have been some positive outcomes from India's Assurances Committee, which keeps track of commitments made by ministers during questioning and follows up subsequently to see if the executive has kept its word. Similar mechanisms have been adopted in Bangladesh and Kenya.

Efforts are being made to improve the reputation of parliaments by removing them from decisions that directly benefit members. Members' salaries and benefits in the United Kingdom are set by an independent commission, and Kenya has adopted a similar mechanism. Once again, others in the audience expressed an interest in that practice.

The representative of Barbados invited the IPU to develop benchmarks for effective parliamentary oversight. A number of participants supported the proposal, arguing that while all parliaments have their own systems, the existence of a set of neutral benchmarks would allow parliaments to measure themselves against international good practice.

.

ภาคผนวก ซ.

สรุปรายงานการอภิปรายกลุ่มย่อย หัวข้อ
“การเปลี่ยนเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนไปสู่การปฏิบัติ”

Inter-Parliamentary Union
For democracy. For everyone.

Fourth World Conference of Speakers of Parliament

United Nations Headquarters, New York
31 August to 2 September 2015

Conference
Item 4

CONF-2015/4(b)-R
2 September 2015

Report of the panel on *Translating the SDGs into action*

This panel was moderated by the President of the IPU and featured the Speakers of Parliament from Germany, El Salvador, Jordan, Rwanda, Seychelles, Tanzania and Viet Nam, as well as the President of the Latin American Parliament and the Deputy Director of the UN Millennium Campaign.

The panel was organized in two parts each addressing a cluster of issues. The first part focused on the relationship between parliaments and citizens and how it can help build national ownership of the goals while the second considered the institutional mechanisms for parliaments to mainstream the goals and track progress.

The following salient points emerged from the discussion:

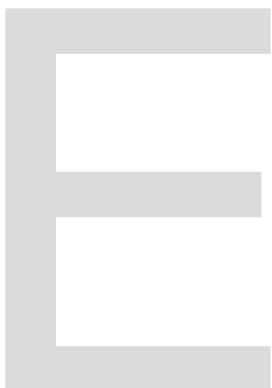
National ownership is key to implementation of the goals. It is a process that must involve all sectors of society at all levels, from local to national. In its deepest sense, national ownership comes from the people, not just from the institution of government. The extent to which people understand and believe in the goals will be key to national ownership.

It is important for people to see the goals as their own, and not as an agenda handed down to them from the government or the United Nations. Parliaments should not attempt “to teach” the goals to the people but rather help translate the language of the goals into people’s daily concerns. In their interaction with constituents, members of parliament should focus more on the principles and ideals that are embedded in the goals, all of which were designed from the start to be “people-centred”.

Parliaments have a key role to play in monitoring progress on the goals. Reliable data is critical to monitoring, particularly when it comes directly from citizens. Generally, citizens do not think of success in terms of percentages or other technical measurements. Their monitoring of the goals tends to be based on first-hand impressions of whether public services are improving, job opportunities are expanding, the environment is healthier, to name a few.

Parliaments should ensure that monitoring of progress captures both the quantitative and qualitative aspects. For example, more teachers do not necessarily lead to better education if the teachers are not well trained. What matters in implementation, as far as people are concerned, is the actual impact of public policy on their lives.

Another way in which citizens can help monitor the goals is by participating in the implementation of government-sponsored programmes. The practice of allowing citizens to participate in the delivery of government services is a promising one. Parliaments can support this practice through legislation that requires the government to include communities in the design, delivery and assessment of public services.

Each country will need a sustainable development plan to apply the global goals to the national context. In many countries, parliaments are not able to participate in the crafting of the national plan because of a lack of capacities or legal authority. As a result, the executive branch is often in control of the process. This need not be the case in all instances, however. Several parliaments around the world do have the authority to contribute to the national plan and to demand regular progress reports through one or more committees.

A major hurdle regarding the institutionalization of the SDGs in parliament is the high turnover of MPs. The current generation of MPs will likely be replaced more than once over the next 15 years. One way to address this problem is by training the permanent staff of parliaments as well as strengthening support structures, such as the Office of the Clerk that will preserve the institutional memory of the SDGs.

There are different ways for parliaments to mainstream the SDGs in their work. Constituting a dedicated committee or advisory council for the SDGs may support policy coherence between portfolio committees. Still, no single committee should be responsible for the entire SDGs framework. Each portfolio committee must be in the lead in advancing the one or two goals that may come under its purview.

Ultimately, what matters most to advancing the SDGs is that each goal is championed by a number of MPs. Parliaments can also institute a regular debate of the plenary to review progress on the basis of a report provided by the government. The budget process, common to all parliaments, provides another important opportunity for a comprehensive assessment of the SDGs.

Parliaments will have a key role to play in mobilizing sufficient resources for the SDGs. Among other things, they can impose tax increases and close tax loopholes. They can also adopt laws to induce private investments in key sectors of the economy or to forge innovative partnerships between public and private sectors.

In the final analysis, the implementation of the SDGs by parliaments will not be easy. There will be many successes as well as failures. What is certain is that the SDGs are here to stay and that governments are now accountable for the goals year after year. Parliaments must seize this opportunity to strengthen their legislative, oversight, and representative roles. The IPU, for its part, must continue to provide guidance to parliaments and facilitate an exchange of best practices among its members.

พิมพ์ที่ : สำนักงานพิมพ์
สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร